

*Bahar döneminin ihtiyacı*

## DEVİRİMCİ SINIF MÜCADELESİ!

**Dönemin en temel ihtiyacı, yıllardır sürüp gelen tasfiyeci-liberal atmosferi, toplumun üzerine çöken bu zehirli dumanı dağıtacak militan bir sınıf ve emekçi kitle mücadelesidir.**



**HAIN RIDVAN BUDAK İŞÇİLERE HESAP VERECEK!**



**İşçi sınıfını sırtından vuran sendikacılar seçim oyunuyla yola devam ediyorlar!**

16

**Yeni asimilasyon: ALEVİ OKULLARI**

İmam hatip liselerinde imam yetiştiren sermaye devleti "Alevi okulu"yla da kendi "Alevi dedeleri"ni yetiştirmeyi, böylece de dinci-gerici politikalarını daha geniş bir zemin üzerinde etkili kılmayı planlamaktadır. 9



**Ukrayna krizi: EMPERYALİST YALANLAR**

Ukrayna'da sular durulmuyor. Kriz, aşılacak şurada kalsın, daha da derinleşiyor. Minsk'te sözde bir ateşkes imzalandı, ancak tarafların hiçbirini, en çok da Almanya ve arkasına aldığı AB buna uymuyor. 22



# Bahar döneminin ihtiyacı devrimci sınıf mücadelesidir!

Bahar takvimi yoğun bir hareketlilikle ilerliyor. 8 Mart, Berkin Elvan anmaları, Gazi, Beyazıt ve Halepçe katliamlarının yıldönümleri, olağandışı bir tabloya sahne olmasalar da canlı eylemlerle geride kaldı. Kutlamaları başlayan Newroz eylemlerinin en temel temasını ise “çözüm sürecinden” çok seçimler oluşturuyor. Kısacası bahar dönemi devrimci sınıf mücadelesinin en önemli eylemine, 1 Mayıs’a doğru yol alırken toplumsal-siyasal gündem seçim hesaplarının gölgesi altında şekillenmeye devam ediyor.

## Newroz’un temel gündemi

2013 ve ’14 Newroz’larında olduğu gibi bu yıl da Öcalan’ın mesajı olacak. HDP İmralı Heyeti’nde yer alan Sırrı Süreyya Önder, bu konuda Öcalan’ın, “Daha öncekiler bir barış çağrısıydı, bu mektup demokratik bir Cumhuriyet için ve bu Cumhuriyet’in inşası için hepimize hayati önemde lazım olan ve evrensel olan bir perspektif verecektir” dediğini aktarıyor. Abdullah Öcalan ve Kürt hareketinin son 15-16 yıllık ideolojik çizgisi, siyasal tutum ve pratikleri, bunların dönemsel şekillenmesi ve yansımaları bilindiği ölçüde, “perspektif” konusunda kimsede bir heyecan göze çarpmıyor.

Bunu bir nebze değiştirecek tek faktör, açıklamanın bizzat Öcalan tarafından, canlı yayın ya da video kaydı yoluyla yapılmasıdır. Ki tartışmaları olsa da şu ana kadar bunun gerçekleşeceğine dair bir emare yansımış değil. Dinci-gerici parti, 28 Şubat’taki ortak açıklama üzerinden seçim öncesi dönemi güvenceye almanın rahatlığıyla, ortak açıklama yapmayı Kürt hareketine verilmiş yeterli bir taviz olarak gördüğünü yansıtıyor. Gerek Tayyip Erdoğan’ın “Kürt sorunu yoktur” çıkışı yapması, gerekse Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan’ın, ortak açıklama sonrası meclis komisyonuna geri çekilmiş olan “İç Güvenlik Paketi”ni çıkarmak konusundaki kararlılıklarını vurgulaması, dinci-gerici iktidarın “çözüm süreci” konusunda kendini oldukça güvencede hissettiğinin bir göstergesi sayılır.

Şayet Öcalan’ın görüntülü açıklaması gibi bir sürpriz yaşanmazsa, 2015 Newrozu, esas itibarıyla HDP’nin seçimlere yönelik gövde gösterisine sahne olacağı benziyor. Zaten şu ana kadar yapılan kutlamalarda yansıyan hava da bu yöndeydi.

## Kritik seçim hesapları

Gerek düzen cephesinden, gerekse bilcümle parlamentarist sol akımlar açısından, dönemin seçime endekli hesaplar üzerinden şekillenmesi elbette beklenen bir gelişmeydi. Hele de HDP’nin seçimlere parti olarak gireceğini açıklamasının ardından... Çünkü herkes, HDP’nin barajın altında kalması durumunda AKP’nin bir olasılık olarak anayasayı değiştirebilecek çoğunluğu elde edebileceğinin farkında. HDP’nin barajı geçtiği durumda ise AKP’nin mevcut milletvekili sayısını koruması bir yana, salt çoğunluk sınırlarında kalacağı görünüyor, en azından şimdiye kadarki



**Devrimci sınıf mücadelesi perspektifinden bakıldığında, dönemin en temel ihtiyacı, yıllardır sürüp gelen tasfiyeci-liberal atmosferi, toplumun üzerine çöken bu zehirli dumanı dağıtacak militan bir sınıf ve emekçi kitle mücadelesidir.**

göstergeler üzerinden.

Dolayısıyla düzen cephesinden de salt parlamentarizm ufkundan bakan sol açısından da 7 Haziran seçimleri oldukça kritik bir önem taşıyor.

Kürt hareketi ve yedeğindeki, soruna en başta “çözüm süreci”nin kaderi üzerinden yaklaşmaktadırlar. Her ne kadar “çözüm süreci” geniş yığınlar içinde tüm inandırıcılığını yitirmiş olsa da Abdullah Öcalan, dolayısıyla tüm aykırı seslere ve fevranlara karşın bütün kurumlarıyla Kürt hareketi, “sürece” her zamankinden daha sıkı sarılmaya devam ediyor. Barajı aşmış bir HDP, dolayısıyla zayıflamış bir AKP, “çözüm süreci” oyalamacasının sürüp gitmesi, AKP’nin yer yer tavizler vermek zorunda kalma olasılığı anlamına geliyor. Fakat düşük bir oy oranı aldığı halde, sırf HDP’nin baraj altında kalması nedeniyle 2002 seçimlerindeki gibi yüksek milletvekili sayısına ulaşmış AKP, gerici zorbalık ve faşist baskının tüm zincirlerinden boşalması anlamına gelecektir. Dolayısıyla Kürt hareketi ile Kürt halkına karşı yeni bir kirliliğe ve elbette Türkiye’deki tüm toplumsal mücadele dinamiklerine karşı dizginsiz bir faşist baskı ve terör rejimi ciddi bir olasılık olarak belirmektedir. Zira 2013 yazından bu yana tüm moral gücünü yitirmiş, yolsuzluk, rüşvet, hukuksuzluk ve zorbalıkla anılan, iç dengeleri ve ittifak güçleri bozulmuş, meclisteki çoğunluğu baraj sayesinde kazanmış AKP iktidarının “yeni Türkiye” planı ancak bu şekilde işleyebilir.

Dinci-gerici parti tüm umutlarını HDP’nin baraj altında kalmasına bağlamış durumdadır. “Çözüm süreci” sayesinde Kürt sorununu yatıştırmayı başarmış olarak diğer alanlara yükleniyor. Bıçak sırtında duran ekonomide çöküntü yaşamamak ya da sandık hesaplarını bozabilecek kitlesel kabarış dinamiklerini daha nüve halinde bastırmak için tüm gücünü yükleniyor. Metal grevinin yasaklanması ve son olarak Berkin Elvan anmalarına yönelik vahşi saldırganlık tam olarak bu korkunun ürünüdür.

## Seçimlerde temel ayırım

Ana gövdesiyle tasfiyeci parlamentarizm zeminine kaymış bulunan Türkiye solu bu tablo karşısında iki farklı tutuma imza atıyor. Kürt hareketinin yedeklediği ağırlıklı bir kesim HDP’nin etrafında kenetlenmişken, ulusal cumhuriyet bayrağı dalgalandıran kesimi, açık bir destek açıklamaktan kaçındı. Aslında “AKP’yi geriletmeyi” neredeyse stratejik bir sorun addeden bu parlamentarist akımlar, kendilerini hedefleriyle çelişen bir konumda buldular. Ve bunun temelinde de Kürt sorunu ve hareketine olan mesafe yatıyor. Yoksa ayrışma burjuva temsili kurumlara yaklaşım, kitleler içinde parlamenter hayallerin yayılmaması vb. gibi ilke sorunlarından çıkmıyor. Çoğandır hemen hiçbirinin böyle bir tartışması yok zaten. Hatta seçimler ve parlamento konusunda temel ideolojik yaklaşımlar söz konusu olduğunda, reformizmin her iki kanadı

tarafından ortak tutumla “eskimiş klişeler” muamelesi yapıp aşağılanıyor.

Tüm bunlardan da anlaşılacağı gibi içinde bulunduğumuz dönemde aslen ve özünde, solda birbiriyle tamamen zıt yalnızca iki temel çizgi var; bir yanda kitlelerde parlamenter hayalleri tüm güç ve olanaklarıyla yaymayı sürdüren tasfiyeci parlamentarizm, diğer yanda seçimler ve parlamentoya bizzat bu tür burjuva temsili kurumların teşhiri ve onları işlemez hale getirmek çerçevesinde yaklaşan devrimci sınıf çizgisi... Halihazırda solun neredeyse tüm akımları toplumsal siyasal atmosferi baştan sona belirleyen tasfiyeci parlamentarizm rüzgarını estiriyorlar. Bunun karşısındaki yegane devrimci çizgiyi ise komünistler temsil etmektedirler.

HDP sevdalısı olup da kraldan çok kralcı kesilenler, en başta bu en temel ayrımı karartıyorlar. Dünyaya parlamentarizm penceresinden bakan, ancak bu seçimlerde HDP'den uzak duranların elbette bir tutarlılığı yok. Ama tasfiyeci parlamentarizm rüzgarının gücüyle yelkenleri şişirip, seçimler, genel oy, burjuva temsili kurumlar vs. konusundaki devrimci ilke ve yaklaşımların bir yana bırakılmasını istemek de daha önemsiz bir çürüme değildir. Kürt halkının olduğu kadar, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin, gençliğin ve emekçi kadınların geleceğini meclise, bin bir dalaverenin döndüğü seçimlere, her türlü olanağı sınırsızca kullanma ayrıcalığına sahip düzen partileriyle boy ölçüşmeye havale etmenin Kürt halkının haklarını savunmakla, özgürlüğünü desteklemekle en ufak bir alakası yoktur.

### Sandık aldatmacasına karşı devrimci sınıf mücadelesi

Devrimci sınıf mücadelesi perspektifinden bakıldığında, dönemin en temel ihtiyacı, yıllardır sürüp gelen tasfiyeci-liberal atmosferi, toplumun üzerine çöken bu zehirli dumanı dağıtacak militan bir sınıf ve emekçi kitle mücadelesidir. Türkiye'nin çevresinde, Rojava'da olduğu gibi bizzat Türk sermaye devletinin de aktif rol oynadığı, yer yer dolaylı katıldığı vahşi kıyımlar hüküm sürüyor. Sınıf ve emekçi kitlelerin yoksullaşmasına, gerici zorbalık ve faşist baskının tahakkümü eşlik ediyor. İster seçimlerden umduğu sonucu alsın, ister HPD'nin barajı geçmesi nedeniyle hayal kırıklığı yaşasın, AKP iktidarının saldırganlığın dozunu arttırmaktan başka bir seçeneği bulunmuyor.

“İşçilerin birliği halkların kardeşliği” şiarıyla karşıladığımız Newroz etkinliklerinin ardından dikkatlerin daha fazla çevrileceği 1 Mayıs, sınıf mücadelesi açısından önemli bir imkan olarak karşımızda duruyor. Keza ardından '71 devrimci önderlerinin anmaları ve Soma katliamının yıldönümüyle devam edecek süreç Haziran Direnişi'nin ikinci yıldönümüne bağlanacak...

Özel önemi olan bu süreç ve yoğun gündemler, ya seçim atmosferinin yarattığı politizasyondan da yararlanılarak işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin militan mücadelelerine dayanak olacak ya da tüm bu gündemler sandık hesabı yapanlar tarafından parlamenter hayallerin dayanağına dönüştürülecek.

Temel ayrım düzen partileri arasında veya hepsi ayrılaşmış parlamenter solun kendi arasında değil, devrimci sınıf mücadelesi ile tasfiyeci parlamentarizm arasındadır. Sınıf ve emekçi kitlelerin, Kürt halkının ve bölgesel boğazlaşmaya itilmiş komşu halkların, gençlik kitleleri ile emekçi kadınların geleceği, düzen-devrim kamplaşmasının belirleyici hale gelip gelmemesine bağlı olacaktır.

# Stratejik “ortak” gözden düşüyor!



ABD'nin önemli ve Obama yönetimi üzerinde etkili düşünce kuruluşu Amerikan İlerleme Merkezi (CAP) geçtiğimiz günlerde 'ABD-Türkiye Ortaklığı; Bir adım ileri, üç adım geri' başlıklı bir rapor yayınladı. Raporda ABD Başkanı Barack Obama'nın 2009'da Türkiye'ye yaptığı stratejik yatırımın karşılığını bulmadığı savunularak, Beyaz Saray'ın Türkiye ile olan ilişkilerini gözden geçirmesi önerildi.

Raporda bahsedilen stratejik yatırım, daha önce Obama tarafından TBMM'de yapılan konuşmada iki ülke ilişkilerinin üzerinde durduğu üç sütunu güçlendirmeye vurgu yapılarak ele alınmıştı ve şunlar söylenmişti: “Türkiye'nin ‘kuvvetli, canlı, laik bir demokrasisi’ olması ve hukukun üstünlüğüne bağlılığı, NATO'daki önemli rolü ve AB üyeliği için çabası.” Bu temelde ABD'nin İslam dünyasındaki imajını onarma çabalarının parçası olarak Türkiye'ye biçilen görev, “Ortadoğu ve daha geniş Müslüman dünya için bir model olmaya hizmet etmesi” olarak tanımlanmıştı. Rapor bu çerçevede Türkiye'nin “model ülke” görevini yerine getiremediğini belirtmektedir.

Belli bir süredir ABD-Türkiye ilişkilerinin “soğukluktan” bahsedilmektedir. Bilindiği gibi Türkiye'nin ABD ile emperyalist bağımlılık ilişkileri kamuoyu nezdinde “en önemli müttefik”, “stratejik ortak” söylemleriyle gizlenmek istenmektedir. Ancak esasta aradaki ilişki kölelik ve bağımlılık ilişkisidir. Türkiye'nin ekonomisi, iç ve dış siyaseti, silahlı kuvvetleri emperyalizmin mali ve askeri kurumları tarafından belirlenmektedir. Öte yandan ABD'nin diline pelesenk ettiği “demokrasi” ya da “hukuk” kavramlarının gerçeklikle bir ilgisi yoktur. ABD emperyalist-kapitalist sistemin işleyişi gereği Türkiye veya başka bir ülke ile ilişkilerini ekonomik, politik çıkarlarına göre belirlemektedir. Bu iki ülke arasında sıcak ya da soğuk olması işçi sınıfı ve ezilen emekçi halklar nezdinde özünde hiçbir şeyi değiştirmemektedir.

İlişkilerin son dönemlerde pürüzlü olması AKP'nin emperyalistlerle arasında mesafe koymasından ya da tavır almasından değildir tabii ki. Neo-Osmanlı hayallerinin de etkisiyle Irak, Suriye, Filistin ve Mısır politikalarındaki farklılıkları, Haziran Direnişi'nde ve 17-25 Aralık operasyonlarında “kuvvetli, canlı, laik bir demokrasiye ve hukukun üstünlüğüne” aykırı davranışları, IŞİD terörüne desteği ve Kürt sorunundaki

geleneksel yaklaşımı gibi ABD'nin bölgesel stratejilerini ya da politikalarını etkileyen konularda Türkiye'nin ‘uyumsuz’ davranışları efendi nezdinde hoş karşılanmamaktadır. “Model ülke” rolünü yerine getiremeyen Türkiye'nin çıkarlarına aykırı davranması ABD'nin ‘canını sıkılmaktadır.’

ABD bir “oyun kurucu” olarak, stratejik hedefleri doğrultusunda bölgeye yönelik yeni planlarını hızlıca devreye sokabiliyor, dengeleri değiştirebiliyor. Kobanê'deki direnişin kendi sınırını aşip “bölgesel” bir karakter kazanmasıyla Kürtlerin Ortadoğu'da etkili bir siyasi güç olarak yaptıkları çıkışları değerlendirmesi de bu çerçevede içindedir.

Tekrar vurgulamak gerekirse, Türkiye iç ve dış politikalarında ABD ile kimi farklılıklar yaşasa da ortada bağımsız bir Türkiye yoktur. Bazen efendiye karşı kafa tutulmakta, serzenişlerde bulunmaktadır. Bazen ABD de birtakım düşünce kuruluşları ya da diplomatik kanallar yoluyla Türkiye'deki sorunlarla ilgili daha yüksek sesle eleştiriler sunmaktadır. Bunlar kamuoyunda “müttefik” iki ülke arasındaki ilişkiler olarak yansıtılsa da gerçekte olan bağımlılık ilişkisi devam etmektedir. Önemli olan bu ortak çıkar politikalarının uygulanması, kurulu düzenlerinin devamıdır.

Son dönemde özellikle bu emperyalist ilişkilerin üstü Erdoğan-Obama arasındaki ikili ilişkiler düzeyinde tartışılarak da örtülme istenmektedir. “Dünya lideri” Erdoğan'ın iç politikaya yönelik manevraları gereğince de bu böyle gösterilmek istenmekte, yer yer abartılmaktadır. Obama ve Erdoğan'ın en üst düzeyde yaptıkları görüşmeler özellikle yandaş basında geniş yer alsa da esas görüntü Obama'nın beysbol sopası ile Erdoğan'la konuşurken verdiği pozda saklıdır.

Unutulmamalıdır ki Türkiye ABD emperyalizmi için her zaman ihtiyaç duyacağı bir taşeron ülkedir. Bu açıdan Türkiye arada bir pürüz çıkarsa da aradaki ilişkilerde özel bir değişiklik olmayacaktır. ABD'nin ihtiyaçları çerçevesinde Türkiye'ye mutlaka roller verilmeye devam edilecektir.

Türkiye-ABD ilişkilerinde işçi ve emekçileri ilgilendiren bu ilişkilerin sıcak ya da soğuk olması değildir. İşçi ve emekçiler için önemli olan toplumsal bir devrimle emperyalist köleliğe son verilmesi, emperyalist kapitalizmin neden olduğu her türden kötülüğe karşı konulmasıdır.

# 'İç Güvenlik Paketi' hükümsüzdür!

Sermaye hükümeti AKP'nin baskı ve saldırı politikalarını yasal zemine kavuşturmak ve yeni operasyonların gerekçesi yapmak için planladığı "İç Güvenlik Paketi"nin meclisteki görüşmeleri sürüyor.

Paketin en kritik bölümlerinin mecliste oylanarak kabul edilmesinin ardından tali maddelerinin olduğu bölüm geri çekilerek İçişleri Komisyonu'na gönderildi. Bu geri çekilme adımı belli pazarlıkların ve "sürecin" ürünü olarak görünse de AKP şefleri paketin geçeceğini kesin bir dille ifade ediyor. Zira paket fiilen uygulanan saldırganlığın yasal zemine oturtulması ve tüm düzen kolluğunun pratiğine taşınması için elzem olarak görülüyor. Hükümet, Türkiye gibi polis terörünün yoğun ve pervasız yaşandığı bir ülkede "kamu düzeni" konusunda yetersiz kaldığından dem vuruyor ve yargı eliyle failleri aklarak daha fazla şiddet için sırtlarını sıvazlıyor. Böylesi bir dönemde "İç Güvenlik Paketi" olmazsa olmazı ifade ediyor. Bugün hasta tutsakların tedavi hakkından yararlanması gibi temel bir hakın "çözüm süreci" masalarında pazarlık malzemesi haline geldiği yerde AKP'nin elindeki kozlardan biri olarak görülen bu paket de son görüşmelerin ardından tali maddeleri tekrar görüşülmek üzere alt komisyona geri gönderildi.

Bugün polis ve jandarma eliyle "İç Güvenlik Paketi"nin görev olarak tanımladığı saldırganlık zaten uygulanıyor. Polis "orantılı güç" adıyla yıllardır eylemlere saldırıyor, silah kullanıyor. Daha geçtiğimiz haftalarda Berkin Elvan'ın ölüm yıldönümünde yapılan eylemde bir polis silahsız bir genç eylemciye otomatik silahını doğrultarak eylemciyi gözaltına aldı. Şimdi paket kapsamında, polise eylemler sırasında 'kademeli müdahale' şartı ortadan kaldırılarak daha pervasızca silah kullanma yetkisi veriliyor.

Paketi savunmak için sıkça başvurulan "molotofkokteyli atanların cezalandırılması" söyleminin esasında demagoji olduğu açık. Yargının bu tarz dosyalarda sadece molotofkokteyli kullanımından değil, bunu delil sayarak örgüt üyeliğine de dayanak yaparak uzun yılları bulan hapis cezası vermesi tehdit olarak kullanılıyordu. Ya da "yüz kapatma" diye tartışılan madde, yüz kapatmasa da çantadan çıkan fular, boyundaki poşu üzerinden açılan birçok örgüt üyeliği davasında kendisini gösteriyordu.

## Sansürde ikinci sırada

En çok kullanılan sosyal medya sitelerinden Facebook'un hükümetlerden kendisine gelen hesap ve kullanıcı bilgisi ile içerik kaldırma taleplerine ilişkin olarak hazırladığı Şeffaflık Raporu'na göre 2014 yılının ilk yarısında içerik kaldırmada dünya ikincisi olan Türkiye, bu ünvanı yılın ikinci yarısında da dünya ikincisi olmayı 'başararak' korudu.

Türkiye Facebook'ta Hindistan'dan sonra "en çok sansür uygulayan ülke" oldu. 2014 yılının ilk yarısında Facebook'tan bin 893 içeriği kaldırtan Türkiye, yılın ikinci yarısında tam 3 bin 624 içeriği sosyal ağdan sildirdi.



Yasada öngörülen maddeler düzenin yasalarında, yargı kararlarında ya da güvenlik uygulamalarında zaten fiili olarak bulunuyordu. Ancak yine de bunların yasal bir zemine kavuşması, polis terörünün dizginlerinden boşalması ve polis devleti uygulamalarının kat be kat artması anlamına geliyor. Yeni kitle hareketlerinden korkan AKP, olası bir dalganın önüne polis devleti uygulamalarının dozunu arttırarak geçeceğini düşünüyor. Verdiği sınırsız yetkiyle sadece eylemleri değil gündelik yaşamı dahi polisin baskı ve denetimine alabilmenin hesabını yapıyor.

Ancak ne kadar yoğun polis terörü yaşanırsa yaşansın, yargıdan ne kadar çok ceza çıkarsa çıksın bu topraklarda direniş eksik olmuyor. Darbelerle ezilmeyen, kırılma da yeniden sokağa çıkan hareket durdurulamıyor. Bundan dolayı, Türk sermaye devletinin en güçlü temsilcilerinden biri olmayı başaran AKP iktidarı döneminde Haziran Direniş'i'ni yaşadık. Şimdi on yılların mücadele birikimi Haziran Direniş'i'nin deneyimleri üzerinden boy veriyor. Haziran Direniş'i'nde, 6-8 Ekim Kobanê eylemlerinde sermaye devletinin faşist baskı ve terörünün en pervasız örnekleri sergilendi. Ankara'da sokak ortasında polis Ethem'i vurdu, Eskişehir'de TEM işkencecileri faşistlerle pusu kurup Ali İsmail'i linç etti. Ya da çevik kuvvetin "kontROLSÜZ ATIŞ" savunması için daha sık kullandığı gaz bombası fişegi ile Berkin'den Abdullah Cömert'e nice gençler katledildi. 6-8 Ekim'de Kürt halkının neredeyse her eyleminde kan döküldü. Aynur

Kudin 9 Ekim günü Urfa'da Kobanê eylemi sırasında balkonuna atılan gazla katledildi. Devlet-AKP destekli Hizbullah/Hüda-Par ve faşist çeteler birçok kişiyi katletti, failleri yargılanmadı. 6-8 Ekim eylemlerinin ardından 500'den fazla Kürdün bir ay gibi bir sürede tutuklanmasıyla KCK operasyonları dönemi bile geride bırakıldı.

## Yasayı mücadele parçalayacak!

Seçimin birileri için temel gündem haline geldiği bir dönemde sıkıyönetim yasası ancak ve ancak sokaklara çıkacak olan işçi ve emekçilerin militan mücadelesiyle geri çekilebilir. Ayrıca yasanın temsil ettiği korku toplumu psikolojisi de ancak sokakta dağıtılabılır. Alt komisyona çekilse de fiilen uygulanan paketi parçalamak yeni Haziranlarla mümkün olacaktır.

1 Mayıs'ın yaklaştığı bir dönemde sokak eylemlerinin artmasıyla düzenin saldırganlığının tırmanacağı her durumda işçi ve emekçilerin yükselteceği her slogan bu pakete bir cevaptır. "Meclisten geçer sokaktan geçmez!" şiarı esasında bu paketin hükümsüzlüğünün bir yansımasıdır. Zira hiçbir baskı yasası milyonların özgürlük, eşitlik özlemlerinin karşısında devlet ve burjuvazi için güvence olmadı. Darbe yönetimlerinin bile kendilerini güvende sayamadıkları bir tabloda hangi paketin meydanları daha iki yıl önce dolduran milyonları durduracağı savunulabilir ki! Bundan dolayı İç Güvenlik Paketi şimdiden hükümsüzdür!

6 ayda bir yayınladığı Şeffaflık Raporu'na göre 2013 yılının ilk yarısında Türkiye, sosyal ağa 96 talepte bulunurken, bu talepleri ilgilendiren hesap/ kullanıcı sayısı 170; 2013 yılının ikinci yarısında ise toplam talep sayısı 129 ve bu taleplerin ilgilendirdiği hesap/ kullanıcı sayısı ise 353 olmuştur.

2014 yılı genelinde dünya çapında 80'den fazla ülkenin talebiyle Facebook'un kaldırdığı içerik sayısı 18 bin 481'i buldu. Bu toplam sayının yüzde 30'u (5 bin 517) tek başına AKP hükümetinden gitti.

Türkiye, 2014 yılında toplam 10 bin 792 içerik kaldırtan Hindistan'ın hemen ardından ikinci oldu. Üçüncü sırada ise bin 827 içerik kısıtlamasıyla Pakistan yer aldı.

Bu dönemde Türkiye'den hükümet kanalıyla Facebook'a iletildiği ve sosyal ağın erişime engellediği içerik sayısındaki artış oranı, yüzde 91.4 oldu.

2014 yılı genelinde Türkiye'nin talebiyle Facebook'un kısıtladığı/erişime engellediği içerik sayısı ise 5 bin 517'yi buldu.

2014 yılı toplamına bakıldığında ise Türkiye'nin hükümet başta olmak üzere resmi kanallarla Facebook'tan istediği bilgi sayısı 318, bu taleplerin ilgilendiren hesap/ kullanıcı sayısı ise 527 oldu.

Sosyal ağın kapısını 2014'ün ilk 6 ayında 153 taleple çalan Türkiye, yılın ikinci 6 ayında Facebook'a 165 bilgi talebiyle gitti.

Aynı dönemde bu talepleri ilgilendiren hesap/ kullanıcı sayısı ise 249'dan 278'e çıktı. Facebook'un

# AKP'den 1 Mayıs tehdidi: Taksim yasak!



İstanbul Valisi Vasip Şahin katıldığı televizyon programında 1 Mayıs'a ilişkin açıklamalarda bulundu. Şahin, 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasına izin vermeyeceklerini söyledi. DİSK ise 1 Mayıs'ta Taksim'de olacağını ilan etti.

Şahin, görevlerinin "insanların özgürlüklerini, haklarını en iyi şekilde kullanmasını sağlamak olduğunu" iddia ederek tercihlerinin "özgürlükten" yana olduğunu söylerken şunları ifade etti: "Bizim görevimiz bir defa insanların haklarının en iyi şekilde kullanılmasını temin etmek. Yasal olarak tanınmış bir takım özgürlüklerin en rahat şekilde kullanılmasını sağlayacak tedbiri almak durumundayız. İnsanlara bizim yasak koymamız gibi bir yaklaşımımız olamaz. Hem ülkemizde hem dünyada kutlanan, insanların neşelerini ve sorunlarını paylaştığı platformlar olarak önemli platformlar. Bizim toplumun güvenliğini de korumamız lazım. Güvenlik endişemiz yok ama her türlü ihtimali dikkate almak durumundayız. Biz tercihimizi özgürlüklerden yana kullanmaya çalışıyoruz."

Vasip Şahin, hemen arkasından sorulan soruya verdiği cevapla da 'özgürlükten yana tercih' derken aslında kendi sundukları sınırdaki bir 'özgürlükten' bahsettiğini ortaya koydu. Şahin, "1 Mayıs'ta Taksim'de kutlama yapılabilir mi?" sorusu karşısında "Toplantı ve gösteri yapılabilecek yerler belli. Taksim bunlardan biri değil. O konuya çok girmek istemem" cevabını verdi.

## DİSK: 1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) 18 Mart günü DİSK Genel Merkezi'nde düzenlediği basın toplantısında bu yıl da meydana olmak için mücadele

edeceklerinin altını çizdi. Toplantıda açıklamayı DİSK Genel Başkanı Kani Beko yaptı. Beko, Türkiye işçi sınıfının talebinin her zaman olduğu gibi bu sene de 1 Mayıs'ı Taksim Meydanı'nda kutlamak olduğunu ifade etti.

Bu talep ortadayken ülkeyi yönetenlerin tek tarafı olarak açıklamalarda bulduklarına değinen Beko, İstanbul Valisi Vasip Şahin'in açıklamalarını aktardı. Beko, 8 maddede Taksim 1 Mayıs'ını gerekçelendirdi.

Beko açıklamaya şöyle devam etti: "Anlaşılan odur ki ülkeyi yönetenlerin Taksim inadı basitçe bu alanın kullanımına dair bir inat değildir. Ülkeyi bir 'Anonim Şirket' gibi yönetenler, işçi sınıfının her türlü hakkını, tüm kazanımlarını gasp etmek istemektedir. Taksim'i işçi sınıfına yasaklamak, 'Anonim Şirket' mantığı ile yönetilen bir ülkede, 'hissesi' olmayan milyonları yok saymaktır. Hukuku çiğneyerek Taksim'i işçi sınıfına yasaklamak, mahkeme kararlarına rağmen taşeron işçileri kadroya almamaktır. Taşeron cehennemine odun atmaktır.

Taksim'i işçi sınıfına yasaklamak, iş cinayetlerinin sorumlularından hesap sormamak, onları görevlerinden bile almamak, cinayetleri onaylamak anlamına gelmektedir.

Taksim'i işçi sınıfına yasaklamak, milyonlarca işçiye, açlık sınırının altındaki asgari ücreti layık görmektir."

"İç Güvenlik Yasası ile Türkiye'yi açık bir cezaevine dönüştürme, adı konulmamış bir sıkıyönetim ilan etme, polis devleti kurma planlarına karşı tüm demokrasi güçleriyle kol kola omuz omuza olacağız!" diyen Beko, "Bize iç güvenlik reformu değil işçi sağlığı ve iş güvenliği reformu gereklidir" diye haykırmaya devam edeceklerini belirtti.

**Kızıl Bayrak / İstanbul**

## "Mücadele kazanım getirdi"

İzmir Valiliği'nin basın açıklaması yasağını geri çekmesi üzerine sendikalar, meslek örgütleri ve kitle örgütlerinin 14 Mart'ta düzenlediği toplantıda, sokakları terk etmeme çağrısında bulunuldu.

TMMOB MMO İzmir Şubesi'nde düzenlenen toplantıya İzmir Diş Hekimleri Odası, İzmir Eczacı Odası, İzmir Gazeteciler Cemiyeti, Türkiye Gazeteciler Sendikası İzmir Şubesi, İzmir Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası, İzmir Tabip Odası, İzmir Veteriner Hekimler Odası, KESK İzmir Şubeler Platformu, TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu, Türk-İş 3. Bölge Temsilciliği ve İzmir Barosu katıldı.

Toplantıda, ortak basın metnini İzmir Barosu Başkanı Av. Aydın Özcan okudu. Özcan, yasağın valilik tarafından geri çekilmesine rağmen, açtıkları davayı geri çekmediklerini söyledi. Valiliğin yasağının, İzmir'i adeta açık hava hapisanesine çevirme girişimi olduğunu belirten Özcan, bu girişimin, kamuoyunun yoğun tepkisi ile valilik tarafından geri çekildiğini dile getirdi. Özcan, yaşanan bu durumun, demokratik mücadelenin, İzmir emek ve demokrasi güçlerinin, karara tepki gösteren tüm vatandaşların kazanımı olarak görülmesi gerektiğini ifade etti.

**Kızıl Bayrak / İzmir**



## Kürdistan'a 20 bin polis

HDP Hakkari Milletvekili Adil Zozani, İçişleri Bakanı Sebahattin Öztürk'ün yanıtlanması istemiyle verdiği soru önergesinde Kürdistan'ın bir dizi kentine ve Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı Mersin ve Adana'ya seçim sürecinde toplam 20 bin polisin gönderileceğini duyurdu.

Zozani bu kararı şu şekilde değerlendirdi: "Bu AKP hükümetinin 7 Haziran genel seçimlerine polis marifetiyle müdahalesi anlamını taşır, bu, bir polis devleti uygulamasıdır."

Soru önergesinde; 15 Mart-7 Haziran tarihleri arasında Diyarbakır'a 1500, Cizre'ye 500, Hakkari'ye 600 olmak üzere; Adıyaman, Batman, Diyarbakır, Hakkâri, Mardin, Siirt, Urfa, Şırnak, Ağrı, Erzurum, Iğdır, Bingöl, Bitlis, Muş, Dersim ve Van dışında Mersin ile Adana'ya gönderileceği iddialarının yanıtlanması istendi.

Ayrıca polislerin maaş dışındaki tüm giderlerinin de valilikler tarafından karşılanacağını doğru olup olmadığı ve bunun kamuya ne kadar ek masraf getirdiğinin cevabı istendi.

# “Öldürme yetkisi tescilleniyor!”

Hapishanelerde işkenceyi yasal hale getirecek ve yeni hapishane katliamlarının önünü açacak “Ceza İnfaz Kurumları Güvenlik Hizmetleri Kanunu Tasarısı” TBMM gündeminde.

İç Güvenlik Paketi’yle eş zamanlı olarak gündeme getirilen ve kamuoyunda ‘gardiyan vur emri’ olarak bilinen yasa tasarısına ilişkin **Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) İstanbul Temsilcisi Ümit Efe** ile konuştuk.

## “Otoriter mantık yeniden yapılandırılıyor”

- İç Güvenlik Paketi’nin meclisten geçirilmek istendiği bir süreçte bir başka tasarı daha gündemde. “Ceza İnfaz Kurumları Güvenlik Hizmetleri Kanunu Tasarısı”nın İç Güvenlik Paketi’yle beraber gündeme getirilmesini nasıl yorumluyorsunuz?

- Cezaevleriyle ilgili otoriter polis devleti uygulamalarının yaygınlığı ve artarak devam ettiği hepimizce bilinen bir gerçek. Cezaevleri her zaman eza evleri, yani şiddet mekanları olmuş, işkence, baskı, yıldırma, inkar, imha politikaları devam edegelmiştir. Fakat bu yeni yasa tasarısı ya da “güvenlik”, “reform paketi” adı altında çıkan paketler siyasal iktidarın otoriter mantığının yeniden yapılandırıldığını gösteriyor. Bizim umudumuz her zaman reformlardan ve iyileştirmelerden yanadır. Her zaman için asgari, insani yaşam standartlarına ulaşılmasından yanayız. İnsan hakları savunucuları, İnsan Hakları Derneği ve İnsan Hakları Vakfı olarak son yıllarda hapishanelerdeki hasta mahpusların durumlarıyla, çocuk cezaevlerindeki taciz ve tecavüzlerle, cezaevlerinden tabutla çıkan insanların adli tıplardan alınmasıyla, kadın mahpusların çıplak aramaya tabi tutulup kelepçe uygulamalarıyla, şiddetin değişik boyutlarda hapishanelerde belgelenmesi işlemleriyle uğraştık.

## “Mahpus sivil ölü olarak kabul ediliyor”

- Tasarının genel gerekçesinde “kişilerin iç dünyasına nüfuz eden yöntemlerle iyileştirilmelerinin ancak iç ve dış güvenliğin sağlanması ile mümkün olduğu” ifadeleri dikkat çekiyor. Buradan hareketle tasarıya hakim genel mantığa ilişkin neler söylenebilir?

- Yasa paketine baktığımızda, yıllardır açıkça beyan ettiğimiz ama ilk defa resmi ağızdan tanımlanan bir kavram var. Çok dikkatimi çekmişti ve kamuoyunun da dikkatini çekmesini istediğim bölüm yasa tasarısının genel gerekçe bölümüdür. Bu bölümde “cezaların infazındaki amaç ve bu yasanın çıkarılma nedeni işledikleri suç ve toplumsal yaşama karşı uyumsuzluk göstermiş kişilerin iç dünyalarına nüfuz ederek iyileştirilmelerini sağlamanın, ancak iç ve dış güvenliğin sağlanması ile mümkün olacağı” ifadeleri yer alıyor. Bu tanımlama korkunç bir tanımlama. Bir sivil ölü olarak kabul ettiği mahpusun iç ve dış dünyasını güvenlikçi anlayışlarına dayandırarak mahpusu insan saymadıklarını açıkça beyan ediyorlar. Tüm tasarı aslında bu genel gerekçenin



mantığı üzerine oturuyor. Yani siz hem içine hem dışına müdahale ederek istediğiniz hale getireceğiniz mahpusların üzerinde iç ve dış kuvvet uygulayabileceksiniz. Kuvvette ölçsüzlük, tanımsızlık, belirsizlik kavramlarıyla donatılmış bir yasa tasarısı çıkaracaksınız, böyle bir genel gerekçe yazacaksınız ve bunu da kabul ettirmeye çalışacaksınız.

## - Tasarıda yer alan maddelere bakıldığında, önümüzdeki süreçte devletin cezaevlerine yönelik politikalarında bizleri nasıl bir tablo bekliyor?

- Zaten F tipi izolasyon hapishanelerine geçiş süreci bunu göstermişti. Bir şeyin altını biz ısrarla çiziyoruz. F tipi sürecinden sonra uluslararası ölçekteki IMF, Dünya Bankası, AB ve ABD topluluklarının öngördükleri model olan sektör hapishaneye doğru bir gidişatı yıllardır işaret ediyorduk. İki başlı güvenliğin ortadan kaldırılmasını her zaman söylemiştik ama tasarının içeriğine baktığımızda en çapıcı noktalardan biri olan 10. maddeden bahsetmek gerekir. Bu yasa tasarısının içerisinde sivri şeyler var. Silah kullanma, eğitilmiş köpeklerle mahpuslara müdahale etmekten kimyasal madde, gaz bombası ayrıca tanımlanmayan bazı tozlar diye tarif edilen bazı maddelerin kapalı mekanda bulunan mahpuslar üzerindeki kullanımını meşrulaştırarak, yasallaştırarak şeylerden bahsediyor.

## “Zor kullanma yetkisi veriliyor”

10. maddede, “Zor kullanma hükümlerine göre, güvenlik görevlileri kanunlarla verilen görevleri yaparken isyan, firar, firara teşebbüs ve asayiş bozan benzeri olayları çıkartması halinde bunların önlenmesi, saldırının veya saldırıda bulunanın etkisiz hale getirilmesi, direnişin sona erdirilmesi amacıyla veya kanuna uygun bir emrin ifasında aktif ve pasif direniş gösterilmesi halinde zor kullanılmaya yetkili

olacaktır” deniyor. Bu madde içerideki personele zor kullanma yetkisini de veriyor. Buna baktığımızda, “asayiş bozan” veya “asayiş bozan davranışlar” kavramındaki belirsizliği düşündüğümüzde, aktif ve pasif tanımlamalarına baktığımızda; mahpusun tam bir itaatkar birey olması için düzenlenmiş maddeler bunlar. Eğer olmadığı zaman, genel gerekçe bölümünde gösterildiği gibi bir bütün olarak ruhsal ve fiziksel bütünlüğünü ortadan kaldıracak tasarruf hakkı içerideki gardiyanlara veya hapishanelerde görevlendirilmek üzere alınacak polisler verilecek. Bu görevliler bu yetkiyi zaten kullanmaktaydılar. Yasayla beraber bu yetkiyi epey rahat bir biçimde kullanacaklar. Kimyasal maddelerin, toz olarak tanımlanmayan şeylerin, şiddetin, ateşli silahların kullanılması yetkisinin Evrensel İnsan Hakları Beyannameleri ve Anayasa’nın en temel maddesi olan yaşam hakkının kutsallığı ile ulusal ve uluslararası bağitlara ters olmasına ve bütün bu gerçeklikler bilinmesine rağmen böyle bir güvenlik paketi oluşturulmaya çalışılıyor. Burada direniş, kanuna uygun olmayan emir ya da itaat kavramlarında her zaman keyfiyete meyil veren kapılar açık. Yani duymadığı için cevap vermeyen bir kişi, bir mahpus, eğer gardiyan ona gıcıkça - illa ki politik olması gerekmiyor- çok kişisel bir nedenden bile karşılık verebilir, ateşli silah kullanabilir ya da öldürebilir. Tamamen öldürme yetkisi veriyor. Zaten ölüm evleri olarak bilinen hapishanelerde öldürme yetkisinin tescillenmesi anlamına gelen cümlelerdir bunlar.

Yine 12. madde gerekçesinde yer alan “dış güvenlik ve içeriye yönelik silahlı müdahalede bulunulması, kuruma zarar verme gibi hallerde uygulanacağı” ifade edilen bölüm. Geçmişte mahpusların özel yaşamlarının gizliliği ilkesi ihlal edilerek kameraları kırdıkları zaman uygulanan şiddet ya da hapishanelerde kitaplarını sayı sınırlaması nedeniyle çok sayıda

kitabın geri alınmasında kafa-göz yaran veya işkence uygulamalarıyla davranan hapishane yetkilileri burada yine belirsiz bir kamu malının korunması ifadesiyle mahpusa yaklaşacaklar.

### 'Barbar, ölümcül politikalar üzerinden beslenen zihniyet'

Örneğin bir gardiyan pencereyi kırıp "mahpus kamu malına zarar verdi" diye ona şiddet uygulayabilir. Keyfiyete o kadar açık ki... Örneğin şunu biliyoruz: Kitap uygulamalarında hiçbir mantığı olmayan saldırılar karşısında kitapların suç unsuru teşkil ettiği ama fikren bir suç unsuru değil yakma, yıkma aracı olarak kullanılabileceğine varan barbar bir zihniyetle karşılaşmıştık. Bu zihniyetin değiştirilmesinde çok önemli bir faktör olmuştuk. Eğitilmiş köpeklerin kullanılmasına yabancı değiliz. Diyarbakır Cezaevi'nde bok çukurlarına konulan ve köpeklerle işkence yapılan insanların öykülerini defalarca dinledik. Bu aynı Ortaçağ zihniyeti. Barbar, ölümcül politikalar üzerinden beslenen zihniyetin ürünü.

Bir diğer madde ise mahpusun koşusunu sınırsız arama yetkisi. Eşyaların teslim edilmesine direnme halinde silah kullanma yetkisi.

### "Mahpus yakınlarına eziyet"

**- Cezaevlerinde yaşanan bir diğer temel sorun ise sadece tutuklu ve hükümlülerin değil ziyaretçilerin de karşı karşıya kaldığı baskılar. Ceza İnfaz Kanunu'nun 86. maddesine eklenen yeni düzenleme ile mahpusların ziyaretçileriyle görüşme içerikleri kayıt altına alınabilecek. Bu bakımdan mevcut hak ihlalleri ne boyutta?**

- Mahpusların ziyaretçileriyle olan görüşmelerini kayıt altına alma, sadece mahpusa değil mahpusun yakınına da eziyet ederek yasal sınırları ortadan kaldırarak özel hayatın gizliliği, sosyal ve kültürel iletişimden koparılması çalışmalarını görebiliyoruz. Hastane sevkleri, zaten sürgün sevkler ve işkence uygulamalarıydı. Bu yasa tasarısında tamamen işkenceye dönüştürüldüğünü görüyoruz.

Bir de "suç örgütlerini temsil eden yasal yayın, afiş, pankart, sembol, işaret ve doküman vb. malzemeleri cezaevine sokan ya da kullanan kişilere hapis cezası" var. Burada şiddet yine meşrulaştırılıyor. Kırmızı kalemle dilekçe yazan bir insanın ya da hiç kalem bulamadığı için bulduğu herhangi bir renkle düşüncelerini yazan bir insan herhalde bundan örgütsel doküman oluşturuyor diye zarar görmesi mümkün. O zaman sormak gerekiyor. Düşünce, ifade, örgütlenme özgürlüğünün alanını neyle tanımlayacağız? Hiçbir şekilde düşünmeyen, düşüncelerini ifade etmeyen, sadece mahpuslar değil aynı zamanda mahpus ailelerini de tam bir robotlaştırma mantığı var.

Boynunda kırmızı fularla gelen bir mahpus yakını örgütsel bir suç işliyor sayılacak. Bu insan mantığına, vicdanına, etik kurallara, ahlaka aykırı uygulamaların yasallaştırılmasının bir görüntüsü. Bu yasa tasarısıyla beraber bakanlığa 29 bin 261 yeni kadro verilecek. Polisler de infaz koruma memurlarının yanı sıra cezaevi personeli haline getirilecek. Siyasal iktidar tarafından alkışlanan, desteklenen, şakşaklanan polis gücünün dışarıda uyguladığı ve insan aklının alamayacağı şiddetin hapishanelerde konumlandırılması anlamına geliyor. Diğer yandan bu zaten olan bir şiddetin daha da arttırılması, pervasızlaştırılması, meşrulaştırılmasıdır.



### "Ulucanlar ve 19 Aralık'ın failleri korundu"

Tabi ki 4483 sayılı 'memurların yargılanması hakkındaki kanun hükmü' uygulanacak. Yani şiddet mekanizması cezasızlığa dönüştürülecek. 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun meşru savunma ve zorunluluk halleri hükmüne binaen 4483 sayılı yasa gereği memurlar yargılanamayacak. Ankara Ulucanlar Cezaevi'nde, Buca Cezaevi'nde, Diyarbakır Cezaevi'nde, 19 Aralık Katliamı'nda failler benzeri örtük savunma mekanizmalarıyla korundu ve cezasızlığa uğradı. Burada kafaları demir çubuklarla parçalanarak öldürülen mahpuslar yargılandı ve cezalandırılmaya çalışıldı. Ya da onlarca, binlerce, yüzlerce atılan gaz bombası ile görüş mesafesinin de ortadan kaldırıldığı 19 Aralık, Ulucanlar katliamlarını hatırlarsınız, oradaki tutuklular ayrıca bunlardan cezalandırıldı. Benzeri senaryolar üretilecek. Hatta üretilmeye bile gerek kalmayacak. Bu ceza paketiyle bunlar meşru sayılacak.

### "Direnme geleneği nedeniyle politik mahpusların sesini duyabiliyoruz"

**- Tasarıda yer alan "göz yaşartıcı gaz, basınçlı su, ateşli silah temel müdahale ekipmanı" kullanımının yeni olmadığını biliyoruz. Geçmişte de cezaevi operasyonlarında fiili uygulamalara tanık olundu. Şimdi ise polise verilen sınırsız yetki cezaevlerinde gardiyanlara ve yönetimlere veriliyor. Bu durum en başta siyasi-devrimci tutsakları vuracak sanırız...**

- Ülkemizde baskı-direnme diyalektiğinde daha çok politik tutuklular bulunuyor. Böyle bir bilince ve böyle bir geleneğe sahip oldukları için. Fakat hapishanelerde çocuk tutuklulara, kadın tutuklulara, sosyal mahpuslara da benzer biçimde şiddet uygulanıyor. Ümraniye Cezaevi'nde geçen yıllarda adli bir mahpus dövülerek öldürüldü. Böyle çok vakayla karşı karşıya kalıyoruz. Sistem kendisine benzemeyen, uyum sağlamayan, robotlaşmak istemeyen ve her söylenene itaat etmeyen bireylere şiddet uyguluyor. Biz sadece direnme geleneği nedeniyle politik mahpusların sesini duyabiliyoruz ama sesini duyuramayan kesimin yaşadığı çok daha büyük problemler var. Biz bu yüzden çocuk hapishanelerinin kapatılmasını istiyoruz. Hapishanelerin kapatılmasını, artık daha çağdaş, daha modern toplumsal barış-uzlaşma mekanizmalarının tartışılmasını istiyoruz. Çünkü hapishaneler hem bir ölüm evi hem de suçu yaratan toplumsal sistemin kendisi. Bu yüzden biz hapishanesiz bir toplum ütopyasıyla tartışıyoruz. Tabi ki bu tasarının

hedefinde politik mahpuslar bulunuyor. En fazla direnç gösteren, kabul etmeyen, kalıba uymayan, tekleşmeyen siyasal mahpuslar bulunuyor. Zaten biliyorsunuz ki toplumsal duygu tasarrufu sağlamak için siyasal mahpusları büyük oranda ya öldürüyorlar ya işkenceyle sakat bırakıyorlar ya da onların ruhsal ve fiziksel bütünlüğünü öyle bir bozuyorlar ki tabutla çıkıyorlar. Hasta mahpusların yaşadığı eziyeti kaç yıldır tartışıyoruz. Hasta mahpusların serbest bırakılmasını umarken geçtiğimiz ocak ayında çıkan yasa ile ATK illetine bir de güvenlik soruşturması eklendi ve hiç kimse çıkamaz hale geldi. Biz hiçbir zaman ileri bir reform görmedik.

### "Tüm topluma baskı dayatılıyor"

**- Özetle sokakta ve cezaevlerinde birbirine paralel yürüyen uygulamalar gündemde. Buna karşı ne yapılmalı, yapılabilir?**

- Bu 'reform' da tam anlamıyla bir ölüm fermanı. Bütün bu saldırı politikaları sadece içerideki mahpusları hedef almıyor. Bugün Türk ve Kürt cezaevlerinde 160 bin mahpus var. Bir de bunların aileleri var. Bu çok büyük bir sayı. Bir de onların etkileşim kurduğu büyük bir kitle var. Topluma dayatılan bir baskıdır. Zaten öbür güvenlik paketinde gördüğümüz gibi bunların ikisi bir arada çıkarılıyor ve uçları birbirine bağlı, topluma dayatılan idam, ölüm fermanıdır. Şiddet Gezi'yle beraber yükseldi, işkence sokağa taştı. En son 6-7 Ekim Kobanê eylemleriyle şiddet çok arttı. Ondan sonra hemen bu paketlerle karşılaştık. Çok tesadüfi değil. Tabi ki önümüzde bir seçim dönemi var. Hükümetin Kürt sorununda çözüm vaatleri var. Vaatler üzerine vaatler veren ama arka planda giderek şiddeti, otoriteyi ve saldırgan politikaları arttıran bir zihniyetle karşı karşıyayız.

Şunu eleştirmek gerekiyor. Terörle Mücadele Yasası başımıza bela olan bir yasaydı. Toplumsal muhalefet ise sesini çıkartmadı ve yıllardır bu beladan kurtulmaya çalışıyoruz. Arkasından PVSK ve başka şeyler geldi. Bu tasarı TİHV'in yazmış olduğu basın metniyle kamuoyunun gündemine girdi. Herkes bunu biliyordu ve aylardır tartışmıyordu. Biz bunları yaşatmamalıyız. Bunlar insan haklarına ve evrensel ilkelere aykırı ve topyekûn bir mücadele örgütlemeliyiz.

İnsanların hapsedilmediği, çocukların kapatılmadığı, üzerlerinde baskının olmadığı ve cezaevlerinin olmadığı bir dünyayı yaratma umuduyla çalışıyoruz biz ve böyle çalışmak gerektiğine inanıyoruz.

# Kışlalarda asker ölümleri “şüpheli” değil, şüphesiz cinayet!

Sermaye devleti başından beri Kürt sorununda inkâr ve imha siyasetini sorunsuz sürdürme gayesiyle çatışmalarda hayatını kaybeden askerleri “vatan, millet” demagojisine inandırıcılık katmak için kullandı. Keza bu kirli savaş yürütülürken villalardan hiçbir asker cenazesinin kalkmamış olması da ayrı bir gerçektir. Ancak sermaye devletinin çıkarlarını savunmak için ölen askerlerin yanı sıra kışlalarda gerçekleşen “faili meçhul” asker cinayetleri ve intiharlar da büyük bir oran oluşturuyor.

Türkiye Barolar Birliği'nin (TBB) 'Türk Silahlı Kuvvetleri'nde İntihar ve Mobbing' konulu sempozyumunun sonuç bildirisinde yer alan rakamlar bu açıdan oldukça önemli. “Vatan, millet” aşkıyla askere yollananların akıbetine bakılırsa, Türk Silahlı Kuvvetleri'nde (TSK) son 10 yıl içerisinde intihar edenlerin sayısı, çatışmalarda ölen asker sayısını geçti. Çatışmalarda ölen asker sayısı 818 iken, aynı süre içerisinde kışlalarda 934 asker intihar etti.

## İntihar etmek için kışlalar mı seçiliyor?

Açıklanan 2012 rakamlarına göre asker intiharları, sivillerden 2,5 kat daha fazla. Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz'ın TBMM'ye verdiği bilgilere göre ise 2002-2012 yılları arasında TSK'da 934 asker intihar etti. Son 3 yılda tespit edilen 158 intihar vakasıyla birlikte kayıtlara göre son 13 yılda intihar eden asker sayısı 1141'i buldu. TBB'nin 'Türk Silahlı Kuvvetleri'nde İntihar ve Mobbing' konulu sempozyumda, TSK'da amire ve üste, disiplini tesis etme adına verilen yasal yetkilerin, kişisel ihtiras, husumet ve benzeri nedenlerle mobbinge dönüşmesinin oldukça sık karşılaşılan bir durum olduğu ifade edilerek şunlar söylendi:

“Lider personelin 4'te 3'ünü astsubayların oluşturduğu göz önüne alındığında, hemen her astsubay meslek hayatının bir döneminde mobbinge maruz kalıyor. Son 10 yılda savaşta ölen asker sayısı 818. Rapor edilen bilgilere göre, aynı süre içerisinde kışlalarda 934 asker, son 2.5 yıl içerisinde ise 29 astsubay intihar etti. Mobbing mağduru askerlerin yüzde 42'si hakaretten, yüzde 30'u dayaktan, yüzde 28'i orantısız cezalardan, yüzde 24'ü sağlık hizmeti alamamaktan, yüzde 14'ü aşırı fiziksel aktiviteye zorlanmaktan, yüzde 14'ü tehdit edilmekten, yüzde



7'si rütbeli personelin şahsi işlerine koşturulmaktan, yüzde 7'si uykusuz bırakılmaktan şikâyet ediyor.”

Bu sonuçlar Türk ordusunun iç yapısını da göstermektedir. Zorunluluk sonucu bir arada tutulanların giydikleri o haki renkteki askeri elbiseyi 'vatan sevdası' nedeniyle üzerinde taşımadıklarını bu intihar oranları fazlasıyla göstermektedir.

## Kışlalar dışarıdan ayrı değil

Sermaye devletinin sömürüye, adaletsizliğe ve inkara dayalı tahakkümünü sürdürmek için bu düzenin bütününde uyguladığı yöntemin kat be kat fazlasını kendi güvenliği için var olan kurumlarda da hayata geçirmesi kadar doğal bir şey yok. Bu kurumların başında da ordu geliyor. Düzen için önemi ortada olan bir kurumda en katı devlet gerçeğinin olması gayet anlaşılır. Bundan ötürü gerici ve faşist terörün sürekli devrede olduğu bir ülkede kışlalarda da “faili meçhul” cinayetlerin yaşanmasına şaşmamak gerekir.

Ölümü “intihar” diye açıklanan askerlerin önemli bir bölümünün Kürt ve Alevi olması bu açıdan dikkat çekiyor. Konuyla ilgili açıklama yapan İnsan Hakları Derneği de kendi tespitleriyle bu gerçeği ifade etmektedir. İHD tarafından yapılan yazılı açıklamada, “İntihar ettiği veya kaza sonucu öldüğü belirtilen

askerlerin önemli bir kısmının etnik kimliğinin Kürt olması veya Alevi inancına mensup olmaları bunu açık bir şekilde ortaya koymaktadır” denildi.

Asker ölümleriyle ilgili tüm ölümlerin şüpheli olduğunu açıklayan İHD, “2012 yılında Türkiye’de askerliğini yapan 42 erin, 7 subay veya astsubayın intihar ettiği iddia edildiğini, 15 erin şüpheli bir şekilde öldüğü veya öldürüldüğünü, toplam 64 kişinin şüpheli bir şekilde yaşamını yitirdiğini” bildirdi. Milli Savunma Bakanı'nın 30 Nisan 2012 tarihinde açıkladığı rakamlarda 1992-2012 yılları arasında 2 bin 221 askerinin intihar sonucu yaşamını yitirdiğini hatırlatan İHD yetkilileri, bu askerlerin intihar ettiğine inanmadıklarını ve ölümlerin büyük çoğunluğunun şüpheli olduğunu savundu.

Kuşkusuz bu düzenin toplumsal yaşamda ve devlet kurumlarında yarattığı çürüme ve işleyiş nasılsa orduda da öyledir. En katı, kaba, işkenceyle dolu bir sürece zorunlu bir şekilde en genç çağlarında giren milyonlarca insan elbette ki bu süreçten farklı tahribatlarla çıkacaktır. Kimi intiharı seçecek, kimi de sorumlu bir kişiliğe evrilecektir. Önemli bir kısmıysa bizzat bilinçli olarak ortadan kaldırılacak, adına da “intihar” ya da “kaza kurşunuyla ölüm” denilecektir. Tüm bunlardan ötürü kışlalarda gerçekleşen asker ölümleri hiç de şüpheli değildir.

## Gazeteci Babaoğlu'nun failleri cezalandırılınsın!

21 yıl önce gözaltında kaybedilen gazeteci Nazım Babaoğlu'nun akıbetini soran Cumartesi Anneleri, korunan faillerin cezalandırılmasını istedi.

Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen eylemde, Nazım Babaoğlu'nun gazeteden arkadaşı Özgür Gündem editörlerinden Bayram Balcı o dönem yaşananları aktararak Babaoğlu'nun Bucak Aşireti ve kontrgerilla güçler tarafından kaybedildiğini vurguladı.

CHP İstanbul Milletvekili ve gözaltında kayıpların avukatlarından Sezgin Tanrıkulu'nun da söz aldığı

eylemde Babaoğlu Ailesi adına anne Makbule Babaoğlu gönderdiği mektupta oğlunun kaybedilme sürecini anlatarak savcılarının tutumunu teşhir etti. Basın açıklamasını Aylin Hacıoğlu okudu. Hacıoğlu, Babaoğlu dosyasındaki 21 yıllık cezasızlığın son bulmasını isteyerek '90'lı yıllarda yakılan köylerin, yargısız infazların ve gözaltında kaybetmenin “bu toprakların gerçeği” haline getirildiğini ifade etti.

Dönemin Başbakanı Süleyman Demirel'in

“birbirlerini öldürüyorlar” diyerek gazetecilerin katledilmesine ilişkin çarpıtmasına dikkat çeken Hacıoğlu, o yıl 14 gazetecinin katledildiğini belirtti.

DYP Urfa Milletvekili Sedat Bucak'ın aşiretine “illegal gözaltı yetkisi” verildiğini aktaran Hacıoğlu, aşiretin öğretmenlere tecavüz etmesine ilişkin haberin çıkmasının ardından Özgür Gündem Urfa bürosuna tehditlerin arttığını, Nazım Babaoğlu'nun Anadolu Ajansı muhabiri Murat Yoğunlu tarafından “özel bir haber” diye çağrıldığı Siverek'teki pusuda gözaltına alınarak kaybedildiğini ifade etti.

**Kızıl Bayrak / İstanbul**



**AKP'den yeni asimilasyon saldırısı...****'Alevi okulları'**

Seçimlerin yaklaşması ile birlikte dinci-gerici AKP iktidarı seçim hamlelerini arttırıyor. AKP hükümeti bir yandan işçi ve emekçiler ile devrimci ve ilerici güçlere yönelik saldırgan tutumlar sergiliyor, 'İç Güvenlik Paketi', 'Aile Paketi' gibi saldırı ve sosyal yıkım yasalarını hayata geçiriyor; bir yandan da "Kürt açılımı" ve "Alevi açılımı" gibi aldatmacalarla, "Kadına yönelik şiddete #durdiyelim!" gibi kampanyalarla toplumsal sorunların tek çözücü gücü olarak kendisini göstermeye devam ediyor. Seçim hesapları kapsamında atılan tüm bu adımların ise baş sözcülüğünü AKP'nin şefi Erdoğan yürütüyor. Art arda yapılan açılımlarla toplumun ezilen kesimlerinin sempatisini (oylarını) kazanmaya çalışan AKP iktidarının ikiyüzlülüğü ise yaptığı her açıklamada, etkinlikte ve eylemde görülüyor.

AKP iktidarının toplumsal sorunlara karşı ürettiği sözde çözüm yöntemlerinin imha, inkar ve sömürü politikalarından öteye gitmediği ortadadır. Nitekim Erdoğan geçtiğimiz günlerde Kars'ta Haydar Aliyev Anadolu Mesleki ve Anadolu Teknik Lisesi açılışında dile getirdiği "Türkiye'nin Kürt sorunu yoktur. Türkiye'de her kesimden insan gibi Kürt kardeşlerimiz de sorunları vardır" sözleri ile "Kürt açılımı" ile neyi kastettiklerini bir kez daha açıkça ortaya koymuştur.

**"Demokrasi havarileri"nden bir açılım daha!**

Demokraside, insan haklarında, sosyal haklarda yaptıkları iyileştirmelerle (!) övünen AKP iktidarı için kuşkusuz ki Alevi sorunu önemli bir yerde duruyor. Bunun için "Alevi açılımı" aldatmacasını gündeme getiriyor. Seçim dönemlerinde özellikle öne çıkarılan "Alevi açılımı" ile ne kastedildiği ise cami-cemevi projesiyle tüm kamuoyu önünde gözler önüne serilmiştir. Ancak "demokrasi havarileri", Alevilerin taleplerini istismar etmek ve onları aldatmak/oyalamak için buldukları hiçbir fırsatı kaçırmıyorlar.

Erdoğan'ın katıldığı Haydar Aliyev Anadolu Mesleki ve Anadolu Teknik Lisesi açılış töreninin birkaç gün öncesinde Milli Eğitim Bakanı Nabi Avcı, Küçükçekmece'de ilk "Alevi okulu" Hacı Bektaş Veli Anadolu Lisesi'nin temel atma töreninde boy gösterdi. "Bu ilk adımın daha sonra hep birlikte atacağımız adımların sağlam bir başlangıç olduğuna yürekten inanıyorum" diyen Avcı, bu gerici-asimilasyoncu projenin devamının geleceğinin sinyalini verdi. Ayrıca "Okuldaki eğitim içeriği Alevi Bektaş inancına mensup dedelerin, akademisyenlerin katkılarıyla oluşturulacak öğretim programının hazırlanmasında ve eğitim yönetiminde Dost Eli Yardım Eğitim ve Kültür Vakfı'yla ortak çalışmalar yürütülecek" dedi ve Dost Eli Yardım Eğitim ve Kültür Vakfı'na özel olarak teşekkür etmeyi de unutmadı.

Dost Eli Yardım Eğitim ve Kültür Vakfı, AKP'li bir patronun kurduğu, adını Suriyeli mültecilere ve Afrika'ya yardım kampanyaları ile duyuran İslami bir kuruluş. Böyle bir kuruluşun sermaye devletinin ilk "Alevi okulu"nun başlıca aktörlerinden olması ise kuşkusuz ki son derece manidar. Geçmişten bugüne



Alevilere yönelik imha ve asimilasyon politikaları devam ederken sermaye devletinin Alevilerin önüne koyduğu tek çözüm "devletin Alevisi olmak"!

"Alevi okulu"nun temel bileşenlerinden birisinin Dost Eli Yardım Eğitim ve Kültür Vakfı olması AKP eliyle yürütülen dinci-gerici politikaların bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. 4+4+4 ile eğitimde piyasalaşmanın ve gericileşmenin önünü açan AKP iktidarı, zorunlu ve seçmeli din derslerinin arttırılması ve ortaokullara kadar indirilen imam hatip okulları ile gerici eğitim sistemini "dindar ve kindar" bir nesil yetiştirmenin etkin araçlarından birisi haline getirmiştir. Bu kapsamda, imam hatip liselerinde imam yetiştiren sermaye devleti "Alevi okulu"yla da kendi "Alevi dedeleri"ni yetiştirmeyi, böylece de dinci-gerici politikalarını daha geniş bir zemin üzerinde etkili kılmayı planlamaktadır. Seçim hesaplarını en ince şekilde yapan AKP hükümeti "Alevi okulu"nun temellerini atarken bunu bir propaganda malzemesi olarak kullanmayı da ihmal etmemiştir.

**Alevi emekçiler aldatmaya kanmayacak**

Açıktır ki kadına yönelik şiddeti kendi elleriyle besleyen AKP iktidarının Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı aracılığı ile "#durdiyelim" kampanyası başlatması ve "Kürt sorunu yoktur. Türkiye'de her kesimden insan gibi Kürt kardeşlerimizin de sorunları vardır" diyerek Kürt halkının yıllardır sürdürdüğü onurlu mücadeleyi görmezden gelmesi kadar ikiyüzlücedir "Alevi okulu" projesi. Ancak AKP hükümetinin tüm bu seçim şovlarını, ikiyüzlülüğü haklarına sahip çıkan ve mücadele eden işçi ve emekçiler, "Devletin Alevisi olmayacağız!" diyen Aleviler, devrimci ve ilerici güçler görmektedir. Cami-cemevi projesi nasıl sokakta karşılandıysa, Alevi işçi ve emekçiler "Alevi okulu" aldatmacasını da kabul etmeyeceklerdir.

**"Kürt sorunu diye bir şey yok!"**

Kürt sorununda izlediği inkar ve imha siyasetini Kürt hareketinin tasfiyesi üzerine kuran sermaye devleti ve onun yürütücüsü AKP'nin daimi şefi Cumhurbaşkanı Erdoğan, 'Kürt açılımı'ndan Milli Birlik Projesi'ne evrildiği "çözüm" sürecinde yine saldırgan açıklamalarda bulundu.

Balıkesir'de Balkonuk Center'da Balıkesir Ekonomi Ödülleri 2015 Töreni'nde yaptığı konuşmasında Erdoğan, Çanakkale Savaşı'nın 100. yılı üzerinden ırkçı-şoven histeriyi tırmandırma çabalarının yanı sıra Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesini yok saymaya kalktı.

Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesine yönelik öfkesini kusan Erdoğan, saldırganlığın dozunu arttırdı. Haziran Direnişi'ni ve sokak eylemlerini karalamaya dönük ifadelerini tekrar eden Erdoğan şöyle konuştu:

"Karşımızda tüm umudunu sokak olaylarına, vandalların eylemlerine, 'çözüm süreci'nin başarısızlığa uğramasına bağlamış bir hastalıklı zihniyet var. Buralarda bizim terörle mücadelede neler kaybettiğimiz belli. Eğer biz terörle mücadelede bu kayıplara uğramamış olsaydık, bugün çok farklı yerde olacaktık. Şimdi hala bakıyorsun, varsa yoksa Kürt sorunu. Kardeşim ne Kürt sorunu ya? Artık böyle bir şey yok."

# TİSK'ten sınıfa dönük saldırı hamlesi

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK), "işveren kesimini temsilen" bir saldırıya daha zemin hazırlıyor. Sermaye örgütü, 12 Mart'ta yaptığı açıklama ile Türkiye'de işçi sınıfının aldığı ücretin çok olduğundan ve bundan kaynaklı temsil ettiği sermaye sınıfının uluslararası düzeyde yeterince rekabet edemediğinden yakınıyor.

TİSK ısrarla "işçilik maliyetinin verimliliğe kıyasla çok hızlı arttığına" dikkat çekiyor. Bu şu demek oluyor: İşçiler yeterince üretmiyorlar ve aldıkları ücret ürettiklerine karşılık gelmiyor. 2014 yılında "verimlilik artışının neredeyse hiç olmadığını" iddia eden TİSK, işçi sınıfı üretmiyor ve sermaye kodamanlarının fabrikalarında üretim rekorları kırılmıyormuşçasına saldırıyor. Ki, bu dünyada insan üretimi ne varsa bunun tamamını işçi ve emekçiler üretiyor. Ama sermayedarlar işçi kanına doymak bilmiyorlar.

İstatistikler, 5 milyon işçinin açlık ve yoksulluk sınırının altında olan asgari ücretle çalıştığını gösteriyor. 20 milyon işçi ve emekçinin ise yoksulluk sınırının altında yaşadığı ifade ediliyor. Tüm bu verilere rağmen TİSK, işçilik maliyetlerinin fazla olduğunu, işçi emeğinin üretkenliğinin düşük olduğunu öne sürüyor. Hatta bu iddiasını güçlendiren sözde istatistiki araştırmalar yayınlıyor.

Açıklamadan aktaralım: "Ekim, Kasım, Aralık aylarını kapsayan dönemde bir önceki yılın aynı dönemine kıyasla üretim yüzde 2,3; istihdam yüzde 2,8 oranında yükseldi. Aynı dönemde verimlilik (işçi başına üretim) yüzde 0,6 azalırken reel işgücü maliyeti yüzde 3,7 arttı."

Asalak sermaye sınıfının örgütü olan TİSK, işçi sınıfındaki "verimsizlikten" yakınırken sermayesini büyütme konusundaki yaşadığı "sıkıntıyı" paylaşıyor. "2014 yılında verimlilik artışı neredeyse yok" diyen patron örgütü son altı yıldır işgücü maliyetinin %23,9 arttığını söylüyor ve ek olarak iş gücü maliyetinin son 36 aydır sürekli arttığını söylüyor. Bunu söylerken tüketim mallarındaki artışı hiç gündeme getirmeyerek işçi ve emekçiler karşısında sermayeyi mağdur gibi göstermeye çalışıyor.

TİSK, tüm bunlarla bezediği açıklamayı, işçi sınıfına yönelik toplumsal nitelikteki bir saldırı ile birleştiriyor: "Ücret-dışı işgücü maliyetinin, özellikle işletmeler üzerindeki SGK prim yükünün hafifletilip, OECD ortalamasına indirilmesi..." Açıklamadaki bu ifade ile TİSK, kendi araçlarından biri olan sermaye hükümetine de açıktan bir mesaj/direktif iletiyor. Hükümetten kendilerini SGK primlerinden kurtarmasını isterken



*"7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası. Sağlığa zararlı ve tehlikeli işlerde azami 5 saatlik işgünü. Kesintisiz iki günlük hafta tatili. 6 haftalık yıllık ücretli izin. İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret. (...). Her türlü fazla mesainin yasaklanması. Teknik nedenlerle ya da toplumsal hizmetlerin*

*gerektirdiği zorunlu durumlar dışında, gece çalışmasının (22.00 - 06.00 arası) yasaklanması. Zorunlu gece çalışmasında 4 saatlik işgünü ve artı ödeme.*

*(...)*

*Esnek üretim, pirim, parçabaşı, akord vb. çalışma sistemlerinin ve taşeronlaştırmanın yasaklanması."*

***(TKİP Programı II. Bölüm / 'Emeğin korunması' başlıklı ara bölümden...)***

sigortasız, güvencesiz, tazminat hakkında mahrum ve esnek çalışma düzenini salık veriyor. Sermaye sınıfı, işçi sınıfının uzun mücadelelerle kazandığı sigorta hakkını elinden almaya çalışıyor.

AKP hükümetleri döneminde zenginliğine zenginlik katan sermaye sınıfı doyumsuz bir canavarı andırıyor. İşçi sınıfının sırtından kırıbağı eksik etmemek için işi sıkı tutmak istiyor.

TİSK'in tarihine baktığımızda benzeri açıklamalarla çokça karşılaşmak mümkün... Patron örgütü, sürekli "verimliliğin azaldığından" dem vuruyor. Yani kendi sınıfına hizmet konusunda gayet başarılı ve istikrarlı

bir geçmişe sahip! 1980 askeri faşist darbesinin ardından da TİSK Başkanı Halit Narin bu istikrarın sözlü ifadesinde bulunmuştu: "Bugüne kadar işçiler güldü, bundan sonra biz güleceğiz." Şimdilerde görülüyor ki hala gülmeye devam ediyorlar. Ama sömürücü kene takımına gülmek yetmiyor, kahkaha atmak istiyorlar. Daha fazla saldırmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Yeni açıklamalar yaparak hem toplumsal meşruiyet kazanmaya çalışıyor hem de sermaye hükümetine mesaj veriyorlar.

İşçi sınıfı bu inatçı düşmanına ancak onun kadar inatçı, bilinçli ve örgütlü bir güçle karşılık verebilir. Sermaye sınıfı son derece bilinçli bir şekilde ve bütün araç ve gereçlerini (parlamento, ordu, polis, medya vb.) seferber ederek saldırılarını sürdürüyor. İşçi sınıfı da kendi sınıf düşmanı karşısında, en az onun kadar örgütlü hareket ederek mücadelesini başarıya ulaştırabilir. Ancak öncü partisi ve onun politikaları ile bütünleşebildiği ölçüde muzaffer olabilir. Sermayeye karşı komünist öncünün ortaya koyduğu kimi talepler işçi sınıfının mücadelesine ışık tutacaktır. Saldırıya ancak saldırı ile karşılık verilebilir.

## Devlet 15 milyar har(a)ç kesti

Zam yağmurlarıyla adeta bir soygun düzeni kuran AKP, geçtiğimiz yıl pasaporttan tapuya, trafikten notere tüm harçlar için yaklaşık 14 milyar 778 milyon liralık har(a)ç kesti. En büyük vurgun 8 milyar 94 milyon lira ile tapu harçlarında oldu.

Gelir İdaresi Başkanlığı (GİB) verilerinden derlenen bilgilere göre, harç kalemleri içerisinde en yüklü ödeme tapu harçları için yapıldı. Konut alım-

satımı yapacakları yakından ilgilendiren konular arasında gelen, tapu masrafı olarak da adlandırılan bu ücret için geçen yıl 8 milyar 94 milyon 595 bin lira devletin kasasına girdi.

Tapu harçlarını 2 milyar 478 milyon 871 bin lira ile yargı harçları takip etti. Yani düzen mahkemeleri de sermaye devleti ve AKP'nin kasasını doldurması için 365 gün har(a)ç kesti.

# Boytaş işçisi oyunu bozdu

Kısa bir süre önce adını fiili grevle duyuran Boytaş işçileri Boydak ve Öz Ağaç-İş ağalarının oyunlarını bozdular. Direnişten 40 gün sonra ancak Boydak Grubu ve Boydak Grubu'nun yan örgütü gibi çalışan sendika ağaları sözleşme imzalayabildiler. Gecikmenin nedenlerinden biri sendika ağalarının işçiler arasında yerlerde sürünen itibarını yükseltmekti. İkincisi işçilerin öfkesini dindirmekti. Üçüncüsü ise öfke patlamasının Boydak'a bağlı diğer fabrikalara sıçramasını engellemekti.

## Fiili grev ve sonuçları

Yüzde 3+3 sefalet zammı yapmak isteyen Boydak ve sendika ağalarının oyunları boşa çıktı. Boydak Grubu ve sendika ağaları, sadece Boytaş için değil, metal başta olmak üzere çeşitli fabrikalarda çalışan 7 bin işçi için sözleşme imzalarken de akılları Boytaş'ta yaşanan iki günlük fiili grevdeydi. Zira sendika ağaları ve Boydak Grubu, Boytaş işçilerinin açtığı fiili grev yolundan diğer fabrikalarındaki sendikalı işçilerin yürümesinden korkuyorlardı.

Boydak patronu farklı sendikalarla 7 bin işçi adına 2 yıllık imzalanan sözleşmede 1. yıl için brüt yüzde 15, 2. yıl için ise asgari ücret zam oranı kadar zam yapılmasını kararlaştırdı. Kıdem farkında ise işe giriş yılına bağlı olarak 5 ila 50 TL arasında artış yapıldı. Sözleşmede 1 aylık brüt kira yardımı ve işçilerin ısrarla üzerinde durduğu 4 ikramiye de yer aldı. 7 bin işçinin sözleşmesinde yaşanan olumlu gelişmelerin yolunu Boytaş işçilerinin fiili grevi açtı.

Toplu sözleşmelerden kazançlı çıkmanın ilk koşulu işçilerin birlik içinde hareket etmeleridir. Boytaş işçilerinin ana omurgası, birlikte hareket ederek fiili greve katılmışlardır. İki gün boyunca patronun ve patron sendikacılarının tüm çabalarına rağmen Boytaş'ta fiili grevi sürdürmüşlerdir. Boytaş işçilerinin bu kararlılığı Öz Ağaç-İş ağalarını da korkutmuştur. Bu nedenle yüzde 3+3 artışı içeren sefalet sözleşmesini imzalamaktan kaçınmışlardır.

Boydak Grubu'na ait fabrikalarda iş kazaları eksik olmuyor. Zira daha fazla kâr için işçi sağlığı ve güvenliğini sağlayacak harcamalardan özenle kaçınıyorlar. Şimdiye kadar Boydak Grubu'na tam destek veren sendika ağaları, ağır çalışma koşullarına ve iş cinayetlerine ses çıkarmadılar. Kâr uğruna işçi sağlığı ve güvenliğini hiçe sayan Boydaklar ve buna göz yuman sendika ağalarının Boytaş direnişi nedeniyle eskisi gibi hareket etmeleri mümkün görünmüyor.

Boydak Grubu'na ait fabrikaların tamamında Hak-İş'e bağlı sendikalar yetkililer. Geçmiş TİS'ler sendika ağalarının inisiyatifine terk edildiği için işçiler hep kaybettiler. Boydaklar ise her TİS'ten kazançlı çıktılar. İlk defa Boytaş işçileri bu toplu sözleşme düzenini sarsacak girişime öncülük ettiler. Sözleşme sürecinin başında sendika ağalarına yüzde 30'un altında ücret artışını kabul etmeyeceklerini ve ne istediklerini açıkça kararlı bir şekilde ifade ettiler. Bu nedenle sözleşmenin başından itibaren Boydak Grubu ve işbirlikçi sendika ağaları diken üstündeydiler. Zira dipten gelen dalganın



## Divan'da direniş bir ayı aştı

Düşük ücretlere ve kötü çalışma koşullarına karşı DİSK/Gıda-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan Koç Holding'e bağlı Divan Turizm işçileri, direnişlerinde birinci ayı geride bıraktı.

Çekmeköy-Taşdelen'deki fabrika önünde kurdukları çadırda direnişi sürdüren işçiler, sendikalı olarak işlerine geri dönünceye kadar direnişe devam edeceklerini belirtiyorlar.

Gündüzleri bütün işçiler çadırda direnişi sürdürürken geceleri de nöbetleşe olarak çadırda bekliyorlar. İşçiler çevredeki emekçilerin kendilerine sürekli olarak ziyaretler gerçekleştirdiğini belirtiyor. Birçok emekçi direnişçileri ziyaret ederek maddi ve manevi dayanışmada bulunuyor.

Fabrika önünde direniş devam ederken şirket yeni işbaşı yaptırdığı işçilerle üretimi devam ettirmeye çalışıyor. Ayrıca işçi alımlarını da sürdürüyor. Ancak kapıdaki direnişten dolayı iş başvuruları şirketin Ümraniye'deki şubesinden alınıyor. Direnişin olduğu fabrikaya iş başvurusuna gelen işçiler de Ümraniye'ye yönlendiriliyor.

**Kızıl Bayrak / İstanbul**

farkındaydılar.

Boytaş işçileri yüzde 3+3 artış oyununu mücadeleyle engellediklerinin farkındalar. Dahası fiili grev eylemiyle tüm organize sanayi bölgelerinde çalışan işçilere de örnek oldular. Tüm bu olumlu gelişmelere rağmen Boytaş işçileri hala eşit işe eşit ücret alamıyorlar. Esnek çalışma ve taşeronlaştırma saldırıları devam ediyor. Yoğun çalışma ve zorunlu mesai dayatması sürüyor. Boytaş'ta işçi sağlığı ve güvenliği önemsenmiyor. Öz Ağaç-İş işçi sağlığı ve güvenliğine ilişkin hiçbir girişimde bulunmuyor. Esnek tatil uygulaması da devam ediyor.

Kayseri'de organize sanayi bölgelerinde ve serbest bölgede sendikalı olan işçiler gerektiğinde Boytaş işçileri gibi fiili grev silahına sarılmalıdırlar. Kayıplarının giderilmesini istemelidirler. İşçilerin hazırlanmasında söz hakkına sahip olmadığı sözleşme taslaklarını kabul etmemelidirler. Sözleşme taslaklarında ihtiyaçlarına yanıt olma özelliği taşıyan maddelerin yer alması için mücadele etmelidirler. Sendika ağalarının "Biz istedik, mücadele ettik ama yapacağımız bir şey kalmadı. İmzalamak zorunda kaldık" türünden demagojik söylemlerine, tıpkı Boytaş işçileri gibi geçit vermemelidirler.

TİS sürecinde en küçük kazanımları elde etmek için bile patron ve sendika ağalarına karşı fiili grev yolunu tutmanın sermaye cephesini ne denli korkuttuğunu Boytaş işçileri gösterdiler. Boytaş işçileri fiili grevleri ve bunun yan ürünü olan toplu sözleşmeleriyle organize işçilerine kazanmanın yolunu göstermenin onurunu taşıyorlar.



# Kadro yalanı seçim vaadi oldu



Karayolu işçilerinin kadro talebi karşısında AKP ve sendika bürokratlarının oyalama tutumu devam ediyor. AKP iktidarı ve Yol-İş ağaları güya taşeron işçilerinin kadro hakkını kazandıklarını birlikte açıklayacaklardı. Bu sözleri de yalan oldu. Zira AKP iktidarı kadro düzenlemesini seçim kozu olarak kullanmak istiyor. Seçimden zaferle çıkması durumunda karayollarında çalışan taşeron işçilerini kadroya geçireceği mesajını örtülü olarak vermesi tam da bu niyetiyle ilgilidir.

## Taşeron işçilerine 'seçimden sonra kadro' yalanı

AKP iktidarı ve sendika ağaları karayollarında çalışan 9 bin taşeron işçisinin huzurunda yeni bir aldatma oyununu oynamaya başladılar. Güya seçimden sonra AKP iktidarı karayollarında çalışan taşeron işçilerine kadro verecek. Oysa AKP iktidarı taşeron işçilerine kadro verme konusunda samimi olsaydı karayollarında özelleştirme saldırısına hız vermezdi. Mahkeme kararlarına rağmen yaklaşık 9 bin taşeron işçisinin kölelik koşullarında çalışmasını onay veren düzeni sürdürmezdi. Karayolları Genel Müdürlüğü bünyesindeki 400 şube şefliğini taşeron firmalara peşkeş çekmezdi. Şube şefliklerinin peşkeş planını 2016'da tamamlayacağını ilan etmezdi. Dahası 2017 yılında karayollarının tümüyle özelleştirileceğine dair açıklamalarda bulunmazdı.

Mahkeme kararlarına rağmen AKP iktidarı karayollarında çalışan taşeron işçilerinin kadro sorununu çözmeye yanaşmadı. Çalışma Bakanı Faruk Çelik, Yol-İş Genel Kurulu'nda yaptığı konuşmada AKP'nin taşeron köleliğini büyüten yaklaşımını mazur göstermeye çalışmıştı. Çelik, taşeron işçilerinin karayolu işçisi olduklarına yönelik mahkeme kararlarını görmezden gelmiş, mahkeme kararlarını uygulamayarak suç işlemişti. Karayollarında çalışan 9 bin taşeron işçisinin kadro hakkını mahkeme kararlarına rağmen gasp eden AKP iktidarı, şimdi de taşeron işçilerinin tazminat haklarından vazgeçmelerini istiyor. Bu nedenle Faruk Çelik, taşeron işçilerine tazminatlarından vazgeçmeleri öğütünde bulunuyor.

## Taşeron işçilerini oyalama oyununun suç ortağı sendika ağaları

Taşeronluğa karşı yürütülen mücadeleden bahseden Yol-İş yöneticileri, her seferinde sorunun çözüm yolu olarak mahkeme kararlarını gösterdiler. Ayrıca taşeron işçilerine "sendikanın çizdiği yoldan ayrılmamaları" gerektiğini hatırlatmayı temel görev saydılar. Kuşkusuz bu defa da AKP iktidarının seçimlerden sonra taşeron işçilerinin kadro sorununu çözeceği yalanını inandırıcı kılmak için mesai yapacaklar.

Onlarca mahkeme kararı ile taşeron işçilerinin karayolu işçisi oldukları tescil edildiği halde kölelik koşullarında çalışan taşeron işçilerini görmeyen AKP iktidarının tutumunu cepheden eleştirmekten özenle kaçındılar.

Karayollarında taşeron işçisi olarak çalışan karayolu işçilerinin Yol-İş yönetimleri üzerindeki basıncı artıyor. Bu basınç sendika ağalarını göz boyamaya yönelik adımlar atmaya zorluyor. AKP iktidarı da bu noktada üzerine düşeni yapıyor, sendika ağalarının yerlerde sürünen itibarını yükseltmek için yaptığı manevralara destek veriyor. Bu çerçevede sermaye hükümeti AKP, Yol-İş ağalarıyla birlikte, taşeron işçilerinin kadro sorununa çözüm getirmek için komisyon kurma manevrasına ortak olmuştu. Gelinek noktada sendika ağaları işçiler arasında seçime kadar sabırlı olma anlayışını yaygınlaştırmaya çalışıyorlar.

Yol-İş ağaları AKP iktidarının adımlarının ne anlama geldiğini biliyorlar. AKP iktidarının hesaplarına göre hareket ediyorlar. İşçilerin eylem ve mücadele isteğini zayıflatmak için çaba gösteriyorlar. Bu tutumlarıyla karayolu işçilerinde çaresizlik duygusu yaymayı hedefliyorlar.

Öncü karayolu işçileri AKP iktidarının kadro sorununu seçim sonrasında ertelemelerine karşı taşeron köleliğine ve özelleştirme saldırısına karşı karayolu işçilerinin mücadele taleplerini yükseltmelidir.

Bugün yapılması gereken şey öncelikle AKP iktidarının ve Yol-İş ağalarının göz boyamaya yönelik çıkışlarının göstermelik olduğunu karayolu işçilerine göstermektir. AKP iktidarının ve sendika ağalarının saldırılarına karşı karayolu işçilerinin iç örgütlülüğünü güçlendirmektir. Tüm şubelerde sermayenin ve sendikal bürokrasinin saldırılarına karşı taban örgütlülüklerini inşa etmek için seferber olmaktır. Taşeron işçilerinin seçim sonrası kadro sorunlarının çözüleceği yanılmasına düşmemeleri için canhıraş çabalamaktır.



## İşçiler mücadeleyi tartıştı

Kayseri'de gerçekleştirilecek İşçilerin Birliği Kurultayı'nın hazırlıkları Kayseri'nin yanı sıra Kırşehir, Nevşehir ve Niğde'de düzenlenen toplantılarla sürdü.

### Nevşehir'de toplantı

Nevşehir Karayolları Şube Şefliği'nde düzenlenen hazırlık toplantısında katılımın ana gövdesini taşeron işçileri oluşturdu. Toplantının açılışında konuşan Şinasi Topçu, işçi sınıfına yönelik saldırıların arttığı bir dönemde AKP iktidarının taşeron işçilerini beklentiye sokmak için mahkeme kararlarını uygulayacağını belirttiğini ifade etti.

Toplantıda söz alan işçiler İşçilerin Birliği Kurultayı'ni önemli bulduklarını, işçileri birleştirmeye yönelik adımlara destek vereceklerini ifade ettiler. Taşeron sorununun çözüleceğine, AKP iktidarının yargı kararlarını uygulayacağına inanmadığını belirten bir işçi, "Kadro sorununu biz işçiler mücadele edersek, birleşip hakkımızı istersek çözerler. Bunu yapmazsak, şimdiye kadar yaptıkları gibi bizi kandırmayı sürdürürler" diye konuştu. Yaklaşık üç saat süren hazırlık toplantısı oldukça verimli geçti.

### Kırşehir'de toplantı

Kırşehir'de Karayolları 61. Şube Şefliği bünyesinde çalışan işçilerle hazırlık toplantısı yapıldı. Toplantıda Kurultay Hazırlık Komitesi adına konuşan karayolu işçisi Şinasi Topçu, taşeron işçilerinin kadroya alınması aldatmacasının sürdürdüğünü belirtti. Topçu "AKP iktidarı ve Yol-İş ağaları elbirliği ile onca kazanılmış davaya rağmen karayollarında çalışan yaklaşık 9000 taşeron işçisinin kadro hakkını vermeme tutumunu sürdürüyorlar" diye konuştu.

Kadro verileceği yalanlarına kanmamak gerektiğini belirten Topçu, kadroyu koparıp almanın yolunun karayolu işçilerinin mücadele birliğine bağlı olduğunu belirterek kurultaya çağırıldı.

Toplantıda söz alan taşeron işçileri, hükümetin mahkeme kararlarını uygulayacağına inanmadıklarını belirttiler. Yol-İş ağalarını eleştiren işçiler, yıllardır kendilerini aldatan iktidarın yanında duran yöneticilere de güvenlerinin olmadığını dile getirdiler. İşçiler, kaderlerini sendika yönetiminin ellerine bırakmamaları gerektiğini söylediler. Taşeron işçileri kurultaya katılıp düşüncelerini ifade edeceklerini de belirttiler.

## Direnişçi işçilerden 100. gün etkinliği

Maltepe Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi'nde çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve ücretlerin artması için örgütlenen ve işten atılan Dev Sağlık-İş üyesi işçiler direnişlerinin 100. gününü etkinlikle kutladı.

16 Mart'ta Maltepe Yıldızlar Düğün Salonu'nda gerçekleştirdikleri etkinlik, direnişe ve rektörlüğü işgal ettikleri gün gözaltına alındıkları ana ilişkin resimlerin gösterildiği slayt gösterimi ile başladı. Slayt gösterimin ardından Hilmi Yarayıcı, Beşik Halk Oyunları Topluluğu ve yerel sanatçılar da sahne alarak direnişçi işçilere destek oldular.

Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu'nun yaptığı konuşmanın ardından program geceye katılanların isimlerinin okunması ve halaylarla devam etti. İşçilerin direniş gecesini seçim çalışması için fırsata çeviren CHP milletvekili aday adayları etkinliğe yoğun bir katılım gerçekleştirdi.

Divan Turizm işçileri de etkinlikte yaptıkları konuşmada yaşadıkları sürecin aynı olduğunu belirttiler ve bu nedenle birlikte mücadele etmenin gerekli olduğunun altını çizdiler.

Geceye Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Sosyalist Kamu Emekçileri, HTKP, KP, HDP, SDP, Partizan, Alinteri ve Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası Şube Yönetimi katıldı.

**Kızıl Bayrak / Kartal**



Toplu sözleşme sürecinde arabulucu aşamasının bitmesine sayılı günler kala Bosch'ta gerilim yükseliyor. Bosch işçileri haklı taleplerini kabul etmeyen MESS ve patronlarını protesto etmeyi sürdürüyor. Bosch yönetimi ise işten atma tehditleriyle işçilere gözdağı vermeye çalışıyor.

### İşçilerden uyarı eylemi

Bosch'a bağlı fabrikalarda 16 Mart'ta iş yavaşlatma eylemi gerçekleştirildi. Tüm vardiyalarda iş yavaşlatma eylemi yaparak yürüyen binlerce Bosch işçisi "Yönetim uyuma grev kapıda!", "Açlıktan ölmeyiz, biz bu yoldan dönmeyiz!" sloganlarını attı.

Eylemin uyarı amaçlı olduğu belirtilirken grevin kapıda olduğu vurgulandı.

### Yönetimden gözdağı, Türk Metal'den geri adım

Anlaşmazlık nedeniyle yeni üretim hattı için BMW yöneticilerinin fabrikaya gelmesini değerlendirmek üzere 17 Mart'ta yapılacak eylem başlamadan önce, vardiya girişinde turnikedeki hemen hepsi 20 yılı aşkın süredir çalışan işçilerin kartları okunmadı. Hemen ardından Bosch yönetimi Türk Metal yöneticilerini uyararak eylemin yapılması halinde kartları okunmayan işçilerin ertesi gün işten atılacağını bildirdi. Sendika yöneticileri de bu gözdağı üzerine geri adım atarak eylemi iptal ettiler.

Eylemin iptal edilmesine Bosch işçilerinin tepkisi büyük olurken, işten atılmakla tehdit edilen işçiler de bedel ödemeye hazır olduklarını bildirdiler. Alınan bilgilere göre geçtiğimiz hafta işçilerle toplantı yapan personel müdürü "Tamam size istediğiniz zammı vereceğiz kabul ama en eski ve ücreti yüksek olan 300 kişiyi de işten çıkaracağız" dedi. Söz konusu eylem öncesinde yapılan yeni hamle ile yönetimin bu sözün boşa sarfedilmediğini göstermeye çalıştığı anlaşılıyor.

### İşçiler Türk Metal'e tepkili

Öte yandan, işçiler Türk Metal Genel Başkan Yardımcısı Mesut Gezer'in fabrikaya geldiğinde kullandığı "Bu süreçte tek bir çalışanın başına bir şey gelirse fabrikayı başlarına yıkarım" sözlerini hatırlatıyorlar. Geri adım atmakla Türk Metal'in itibarının iyice sıfırlandığını, bu noktadan sonra boyun eğmesi ve olası bir satış sözleşmesi imzalaması durumunda tepkilerinin büyük olacağını vurguluyorlar.

Bosch işçileri, iddialı söylemlerine rağmen gerekeni yapmayan Türk Metal'e sosyal medya üzerinden şöyle seslendi:

*"Önce Pevrul Kavlak'a sonra da Şube başkanı Recep Tan ve yardımcıları size sesleniyoruz:*

*Kabadayılığınız bu kadar mıydı?*

*Bu kadar şey yaşandıktan sonra görüyoruz ki hala akıllanmamışsınız. Onca atıp tuttuktan sonra nihayet yönetim dişini gösterince bir anda yelkenleri suya indirdiniz. Eylem kararını anında çiğnediniz? İyi de siz mücadeleyi, hak almayı ne sanıyorsunuz? Bedel ödemeyi göze almadan bunun için kararlıca mücadele etmeden sendikacılık yapılır mı?*

*Hani sonuna kadar mücadele edecektiniz? Hani tek bir işçinin başına bir şey gelirse fabrikayı başlarına yıkacaktınız? Hani bu kez farklı olacaktı, olmazsa istifayı basacaktınız?*

*Ne oldu?*

*Yönetimin, çoğunluğu VTL sayıları 100'ü dahi bulmayan işçiyi 'işten atarız' blöfünü anında yuttunuz. Eylem kararını ortada bırakıp topukları yağladınız.*

*Peki daha ne duruyorsunuz, bu kadarını göze alamadıktan sonra nasıl hak mücadelesi vereceksiniz ki? Sizin efenlenmenize kim inanır? Yönetim ve MESS bunu gördükten sonra geri adım atar mı sanıyorsunuz? Takke düştü kel göründü! Yalandan pehlivanlık yapmayın artık! Ya sözünüzün gereğini yapın ya da yapamıyorsanız çekilin!"*



## Katledilen 11 işçi için 11 fidan

11 Mart 2012'de İstanbul Esenyurt'taki Marmara Park AVM inşaatında yanarak can veren işçiler katliamın 3. yıldönümünde anıldı.

Adalet Arayan işçi Aileleri'nin gerçekleştirdiği anma 15 Mart'ta Marmara Park AVM önünde yapıldı. Çadır yangınında abisi Barış Kıyak'ı kaybeden Damla Kıyak, eylemde yaptığı basın açıklamasında "İş cinayetlerine dur diyebilmek için buradayız" derken, iş cinayetlerinin sonlandırılması için işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerini almayan patronlara caydırıcı cezalar verilmesi, taşeron sisteminden vazgeçilmesi, sendikal örgütlenmenin önündeki engellerin kaldırılması taleplerini dile getirdi.

Kıyak, 11 kişinin katledildiği yangından ECE, Marmara Park AVM, Kayı İnşaat, KALDEM'in sorumlu olduğunu ve tüm sorumluların yargılanması gerektiğini ifade etti.

Barış Kıyak'ın annesi Ayşe Kıyak da "Adalet zenginler için var" diyerek tepkisini dile getirdi.

Basın açıklamasının ardından yangının meydana geldiği alana yürüyen aileler, buraya katledilenlerin anısına bir park yapılmasını isteyerek katledilen 11 işçi için 11 fidan diktiler.



## Zonguldak'ta imza kampanyası

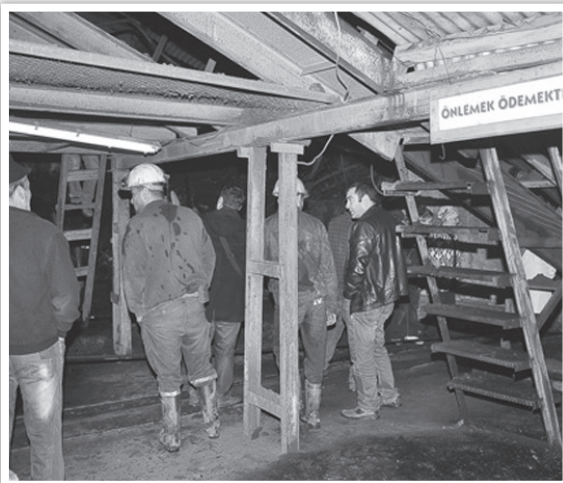
Zonguldak'ta maden işçilerinin başlattığı ve 4 Nisan'da son bulacak imza kampanyası sürüyor. Kıdem tazminatı hakkının gaspı, özelleştirme saldırısı ve ücret eşitsizliğine karşı imza toplayan maden işçileri şehir merkezinde 10 günü aşkın süredir Zonguldaklı işçi ve emekçilere sesleniyorlar.

Standda bu süre içerisinde 12 binden fazla imza toplanırken maden işçilerini 18 Mart günü KESK ziyaret etti. Hemen ardından da TTK merkez şube çalışanları da işyerinde topladıkları imzaları toplu bir şekilde standda gelerek teslim etti. GMİS Kozlu Şube Başkanı Hüseyin Kolçak da standda uğradı.

Gelik'te özel bir maden ocağında maaşlarını alamadıkları gerekçesiyle kendilerini ocağa kapatan işçilerden birisi de standda gelerek dayanışma çağrısında bulundu.

Stand çalışmasının ardından maden işçileri ekipler kurup köy ve ilçelere giderek kampanyayı buralarda sürdürecekler.

**Kızıl Bayrak / Zonguldak**



## Maden işçileri kazandı

Zonguldak Gelik'te 3 aydır maaşlarını alamadıkları için 16 Mart sabahı ocaktan çıkmama eylemi başlatan maden işçileri kazandı. Biriken alacaklarının ödeneceğini bildiren işçiler, 17 Mart sabah saatlerinde eylemlerini sonlandırdılar. Bu kazanım üzerine madenden çıkan işçiler sağlık kontrolüne götürüldüler.

# “Yeraltı madenleri kamulaştırılmalı”



Zonguldak'ta Türkiye Taşkömürü Kurumu'na (TTK) taleplerini iletmek üzere 9 Mart'ta yaptıkları yürüyüş ve basın açıklaması ile imza kampanyası başlatan maden işçileri mücadelesine devam ediyor. TTK'ya bağlı Gelik işletmesinde çalışan maden işçisi İlhan Acar'la konuştuk...

### -İmza kampanyasının amaçları ve talepleri nelerdir?

- İmza kampanyası TTK'ya işçi açıklarının giderilmesi için en kısa zamanda yeterli sayıda işçi alınması, TTK işçilerinin aralarındaki ücret farklılıklarının giderilmesi. Örneğin 2006 ve 2009 girişli işçiler ile diğer işçiler aynı işi yapmalarına rağmen 2006 ve 2009 girişliler daha az miktarda ücret alıyor. Bundan dolayı eşit işe eşit ücret talebini de vurguluyoruz. Ek olarak gruplu işçilerin daimiye geçmesi, işçi sınıfının en önemli güvencelerinden biri olan kıdem tazminatının fona devrinin olmaması, özellikle de son dönemlerde bizzat bakanlar tarafından söylenen “TTK zarar ediyor, özelleştirilmeli” sözlerine karşı, TTK'nın özelleştirilmemesi ve kapatılmaması için bir imza kampanyası başlattık.

### - İmza kampanyasına yeterli desteği görüyor musunuz?

- İmza kampanyasında Zonguldak halkından, emekçilerden ve öğrencilerden şu ana kadar yeterli desteği buluyoruz. Açtığımız imza standına soğuk havaya rağmen ilgi yoğun.

### - Üyesi olduğunuz sendika bu süreçte ne tür destek veriyor?

- Genel Maden İşçileri Sendikası (GMİS) bu süreçte lojistik destek veriyor. Stand başında çay ve yemek ihtiyaçlarını karşılıyor. Şu anda sendikanın seçim dönemi olduğu için bazı yöneticiler bu konu hakkında çekimser davranıyor.

### - TTK'ya bağlı maden ocaklarında çalışma koşulları nasıl?

- Çalışma koşulları diğer özel ocaklara göre iyi ama işçi açığı nedeniyle iş güvenliği zaafiyetleri oluşuyor. 4 işçinin yapacağı işi 2 işçi veya 3 işçi yapmak zorunda kalıyor. Bu yüzden güvenlik zaafiyetleri oluşmaya devam ediyor. Galeri açıkları TTK'da çok olduğu için muhakkak işçi alınması gerekiyor.

### - Özel ocaklar ve kaçak ocaklarda durum ne? Buralarda çalışan maden işçilerinin çalışma koşullarından bahsedebilir misiniz?

- Zonguldak genelinde rödovanslı sahalarda özel ocaklar devam ediyor ama bundan 1-1,5 sene önce rödovanslı sahalarda kaçak ocakların çalışmasını tamamen durdurdular. Fakat şu anda rödovanslı sahalarda göz yumularak kaçak ocaklar işletilmeye devam ediliyor.

### - Soma, Ermenek gibi sürekli bir maden katliamları sürüyor. TTK'ya bağlı maden ocaklarında da yer yer buna benzer “kazalar” yaşanıyor. Bildiğiniz üzere yakın zamanda TTK'ya bağlı Zonguldak/ Armutçuk işletmesinde de 1 maden işçisi hayatını kaybetmişti. İş cinayetlerine ve önümüzdeki dönemde madenlerin özelleştirilmemesi için neler yapılmalı?

- Öncelikle yeraltı madenlerinde derhal kamulaştırmaya gidilmeli. Madenler devlet eliyle işletilmeli. Çünkü özel sektörde ve rödovanslı alanlar maden ocaklarında yeterli iş güvenliği tedbirlerini almak istemiyor. İş güvenliği önlemleri onlara artı bir masraf getireceği için bunları önemsemiyorlar. Önemsemedikleri için de Soma-Ermenek'te olduğu gibi iş cinayetleri meydana geliyor.

**Kızıl Bayrak / Zonguldak**

# Darp edilenler yargılanıyor

Yüzlerce madencinin Soma'da katledilmesini protesto etmek için tüm Türkiye'de olduğu gibi Bursa'da da bir eylem gerçekleştirilmiş, eyleme saldıran polis onlarca kişiyi darp etmişti. Soma protestosuna katılanlardan 31 kişiye açılan davanın ilk duruşması 16 Mart'ta görüldü.

Duruşmada sanık sıfatıyla duruşma salonunda bulunan eylemciler ifadelerini verdiler. İfadelerindeki ortak nokta böyle bir eyleme katılmanın demokratik bir hak olduğu ama özellikle Soma Katliamı'nda olduğu gibi bunun vicdan sahibi her insanın yapması gereken bir görev olduğuna ilişkindi.

## Nasıl darp edildiğini anlattı

Sanıklardan Sevil Becerik ise birkaç polis tarafından nasıl darp edildiğini anlattı. Hiçbir neden yokken kendisine hakaret ve küfür edildiğini, eyleme saldırının başlamasıyla polisler tarafından yerde sürüklenerek cop ve tekmelerle darp edildiğini dile getiren Becerik, daha sonra bir sivil polis tarafından yolun kenarına atıldığını ve hemen oradan uzaklaşması yönünde kendisine tehditte bulunulduğunu belirtti. Olayları başlatanın polis olduğunu söyledi.

Becerik'in avukatı ise onlarca kişiyi darp eden polislerin sanık olarak yer alması gerekirken, polislerin korunduğunu belirtti.

## Polis fezlekesi iddianame oldu

Sanık avukatları ise iddianamelerin sanıklara dava öncesinde gönderilmediğini, sadece davaya çağrı yapıldığını belirttiler. Esasen bu iddianamenin reddedilmesi gerektiğini çünkü iddia edilen suçlamaların tüm sanıklara yönetildiğini belirttiler. Suçlamalarda polise mukavemet, toplantı ve gösteri yasasına muhalefet, polisi yaralama ve özel mülke zarar verme gibi iddialar var. Bu iddialar ayrıntılar belirtilmeden tüm sanıklara yöneltilmiş. Ayrıca sanık avukatları bu iddianamenin polis fezlekesinden bir farkı olmadığını, savcının hiç bakmadan bunu iddianameye dönüştürdüğünü eklediler.

## Katledenler yargılsın!

Yanı sıra gerekli önlemleri almadığı için işçi katliamlarına neden olanların değil, insanlık görevini yerine getirerek bu eylemlere katılanların yargılanmasının hukukun çürümüşlüğü'nün bir kanıt olduğunu vurguladılar.

Sanıkların ifadelerinin alınmasının ardından bir sonraki duruşma 27 Mayıs 2015 tarihine ertelendi.

***Kızıl Bayrak / Bursa***



## Greif belgeseli gösterimleri

### Sefaköy

Greif işgalini anlatan "İşgal/60 Uzun Gün" adlı belgeselin gösterimi 15 Mart'ta Sefaköy'deki İşçilerin Birliği Derneği'nde Greif direnişçilerinin katılımıyla yapıldı. Belgesel gösteriminin ardından Greif işgali üzerine sohbet edildi. Katılan işçilerin sorularının yanıtlanmasıyla söyleşi devam etti.

### Bursa

18 Mart'ta Bursa'nın Gemlik ilçesinde de belgeselin gösterimi yapıldı.

Belgesel gösteriminden önce Cargill İşçi Komitesi tarafından Cargill direnişiyle ilgili hazırlanan kısa sinevizyon gösterildi. Direnişin seyrini anlatan sinevizyon ilgiyle izlendi.

Ardından Greif belgeselinin gösterimine geçildi. Belgesel büyük beğeniyle izlenirken, gösterimin ardından Greif işgali ve Cargill direnişi ekseninde canlı tartışmalar yürütüldü. İşgalin Cargill'de de bir eylem biçimi olarak kullanılabilirliği belirtildi, belgeselin daha fazla işçiye ulaştırılmasının önemine değinildi.

***Kızıl Bayrak / Küçükçekmece-Bursa***

## Madencilerden devlete tepki

Karaman'ın Ermenek İlçesi'nde faaliyet gösteren ve 18 maden işçisinin yaşamını yitirdiği ocakta katliamdan kurtulan işçiler, kendilerine verilen sözlerin tutulması için 16 Mart'ta eylem yaptı. Katliamdan sonra işsiz kalan ve devlet yetkilileri tarafından kandırılan işçiler, Ermenek Kaymakamlığı önünde bir araya gelerek 5 aydır işsiz olduklarına dikkat çekti ve ücretlerinin gasp edildiğini söyledi. Devlet tarafından kendilerine inek ve tarım aracı sözü verildiğini hatırlatan işçiler, mağduriyetlerinin giderilmesi için herhangi bir girişimde bulunulmadığına dikkat çektiler. İşçiler "Verilen sözler hep havada kalıyor. Görünürde Kaymakamlığın verdiği bin lira para var. Bu para ile geçinmeye çalışıyoruz. 15- 20 bin lira maaş alıyorlar, 'Geçinemiyoruz' diye ağlıyorlar. Bu millet ne yapсын?" ifadelerini kullandı.

## AKP ilçe başkanına tepki

Kaymakam Eyüp Güngör ile görüşmek isteyen madenciler, Güngör'ün 'şehir dışındayım' bahanesini öne sürmesi üzerine Tarım İlçe Müdürlüğü önüne gitti. Müdürlük önünde de sorunlarına dikkat çeken işçiler daha sonra belediye önünde AKP İlçe Başkanı Durmuş Açıkbaş ile karşılaştı ve Açıkbaş'a tepki gösterdi.

"Sorunları çözmek için uğraşıyorum. Çalışıyorum ve her gün yetkilileri arıyorum" şeklinde konuşan Açıkbaş'a tepki gösteren işçiler, "Oy zamanı geldiğinde gelip istiyorsunuz. Ama sorunlar için geldiğimizde hiç bakmıyorsunuz. 5 aydır neredesiniz? Ben çocuğuma bir ekmek alamayacak mıyım?" ifadelerini kullandılar. İşçiler daha sonra Açıkbaş ile AKP İlçe Örgütü'nde görüşme yaptı.

## Rıdvan Budak teşhir ediliyor

DİSK/Tekstil çetenesinin başı Rıdvan Budak sınıf devrimcileri tarafından teşhir ediliyor.

Halen DİSK/Tekstil Sendikası'nın genel başkanlık koltuğunda oturan ve meclise kapak atmak için düzen partisi CHP'den İstanbul 3. Bölge Milletvekili Aday Adayı olan Budak'ı teşhir eden sınıf devrimcileri Budak'ın seçim pankartlarının üzerine yazılamalar yapıyorlar.

Rıdvan Budak'ın Sefaköy'deki seçim pankartının üzeri "İşçi düşmanı, hain Rıdvan Budak! Greif'in hesabı sorulacak! BDSP" yazılamalarıyla kapatıldı.

Teşhir faaliyetleri kapsamında Budak'ın Küçükçekmece ve Avcılar'da tespit edilen pankartlarının üzerine yazılamalar yapıldı. Pankartların üzerine "İşçi düşmanı", "Hain Budak", "Greif'in hesabı sorulacak" yazıları yazan sınıf devrimcileri aynı şiarları E-5 üzerindeki çeşitli noktalara da yaptılar. Sınıf devrimcileri aynı zamanda birçok noktaya da "Yaşasın sosyalizm", "Tek yol devrim" yazılamaları yaparak düzenin seçim oyununa karşı emekçileri mücadeleyi büyütme çağrıldılar.

***Kızıl Bayrak / Küçükçekmece***

# İşçi sınıfını sırtından seçim oyunuyla yola

Rıdvan Budak ismi Türkiye sendikal hareketi tarihinde sıkça geçen isimlerden biridir. Kimileri şanla anılırken kimileri ise ahla, küfürle, bedduayla, ihanetleriyle... anılır. Rıdvan Budak da ikinci kategoride anılanlardan biridir.

Tarihi işçi sınıfı mücadelesine ihanetle doludur. Her fırsatını bulduğunda patronlara hizmette kusur etmemiştir. Hizmetlerinin ödülünü ise fazlasıyla almıştır.

Kendisi de bir patron olan Rıdvan Budak, 12 Eylül askeri faşist darbesi öncesi en önemli ihanetini Tarih Direnişi'ne karşı gerçekleştirmiştir. Tarih işçilerinin sermayenin ve dönemin hükümetinin saldırılarına karşı gerçekleştirdiği şanlı direnişin karşısında yer almıştır. Kendi gibi düşünmüş sendikacılarla kol kola girerek direnişin karşısındaki düşman cephesinin en sinsi ve alçak tarafını oluşturmuşlardır. Bu tutumlarını hiç de kendi başlarına belirlememişlerdir.

Dönemin DİSK yönetimi Tarih Direnişi'ni bitirmek için Tarih'in farklı fabrikalarında örgütlü sendikaların başkanlarından oluşan bir komite oluşturmuştur. Komite her türlü kirlî yol ve yöntemi kullanarak direnişin bitirmesi için görevlendirilmiştir. Bu komitede yalan, hile ve burjuvaziye has ayak oyunları öne çıkan ise Rıdvan Budak olmuştur (ayrıntılı bilgi için Hacay Yılmaz'ın Tarih Olayları adlı kitabına bakılabilir.)\* Yüzlerce işçinin, ailelerinin, mahalle halkının ve devrimcilerin kanı akıtılarak bu direniş bastırılmıştır. Dönemin DİSK yönetimi de bu saldırıya hem zemin hazırlamıştır hem de Rıdvan Budak gibi hainler aracılığıyla doğrudan dahil olmuştur.

O günlerden bu yana Rıdvan Budak ismi başta tekstil işçileri olmak üzere öncül-ilerici işçiler ile devrimci kamuoyunda ihanetleriyle anılan bir isim olmuştur. Birçok yerde işçilerin bizzat saldırısına maruz kalmıştır. Kendine muhalif öncül işçilerin tek tek ya da toplu olarak sendikadan atılmasını sağlamıştır. Kirli oyunları o kadar çoktur ki; patron olduğu mahkemelerce kanıtlanmasına rağmen ayak oyunları yine sendikanın başına geçmiştir. Bu da yetmezmiş gibi Rıdvan Budak'ın patron olduğunu kanıtlamak için mücadele eden, dava açan işçiler sendikadan ihraç edilmişlerdir.

Sermayeye hizmet etmeye yeminli bu işçi düşmanı hiçbir zaman patronlarla karşı karşıya gelmemiştir. Tarihinde böyle bir an yoktur diyebiliriz. Patronların ofislerinde oturarak sorunları çözmek bu hainin temel mücadele anlayışıdır. Bu anlayış da her zaman işçilerin sefaletinin derinleşmesine neden olmuştur. Bir sendikacı olarak işçi sınıfının haklarının iyileştirilmesi için mücadele etmesi gereken bu hain tam tersini yapmaktadır. Patronlara danışmanlık hizmeti sunmaktadır. "Ülke ekonomisi" safsatasıyla işçileri daha ağır koşullarda çalışmaya davet etmektedir.



Bu tutumunu ifade etmekten de hiçbir zaman çekinmemiştir. 2008 yılında yaşanan ekonomik kriz dönemi gazetelere verdiği (adeta patron sendikası ilan gibi) tam sayfa ilanla işçileri patronların dayatmalarını kabul etmeye çağırmıştır. Her fırsatını bulduğunda benzer açıklamaları tekrarlamıştır. Son olarak 17 Mart'ta Halk TV'de katıldığı programda bu tutumunu "Geçtiğimiz aylarda örgütlü olduğumuz bir fabrikanın patronu beni aradı. İşlerimiz yoğun işçilerin fazla mesai yapmasını istiyorum. Siz de yardımcı olun bu işi çözelim dedi. Ben de gittim çözdüm" diyerek ifade etmiştir. Bu ifadeleriyle kime hizmet ettiğini bir kere daha kendi ağzından dile getirmiştir.

Şimdi sormak gerekir bu haine ve onun bu tutumlarına göz yumanlara 'sendikacıların', 'sendikaların' görevi işçilerin çalışma saatlerini düşürmek ve insanca ücret almalarını sağlamak mıdır? Yoksa işçilerin fazla mesai yapmasını sağlamak, fazla mesailerle az-çok yaşayabilecekleri bir ücret almalarını sağlamak mıdır?

Aynı konuşmasında yeni fabrikalar kurularak işsizlik sorununu çözmekten bahseden Rıdvan Budak nedense sermayedarlara 'Fazla mesai yaptırılmazsınız! Yeni işçiler alın' demiyor. Dert yandığı işsizlik sorunun çözülmesi için ufak bir adım olsa dahi bu tutumu sergilemiyor.

Rıdvan Budak, Greif işgalinde de sermayenin safında olduğunu göstermiştir. Greif işgali karşısında tam bir patron gibi tutum almıştır. Greif yönetiminin bile direnişin meşruluğu karşısında sergilemediği-sergileyemediği tutumları sergilemiştir. İlk gün yaptığı açıklamayla başlayarak Greif işçilerinin onurlu mücadelesini yasadışı ilan etmiştir. Direnişe karşı

her türlü saldırıyı gerçekleştirmekte bir sakınca görmemiştir. Tarih'te direnişi kırmak için Budaklara yetki veren DİSK yönetimi Greif'te de sessiz kalarak bu suça ortak olmuştur. Bu hainlerin ve destekçilerinin Greif karşısındaki kırıcı tutumları her anıyla kayıtlıdır, belgelidir.

Rıdvan Budak ve temsil ettiği anlayış şimdilerde ise tüm bunlar yaşanmamış gibi seçim çalışmalarında "Ne ezen, ne ezilen, hakça bir düzen" gibi demagogik bir söylem kullanmaktadır. Bu söylemin altını sermayenin ihtiyaçlarına göre doldurma çabası içindeler. Fakat şunu bilmeleri gerekir ki bu tescilli alçaklar ve onların temsil ettiği zihniyetin suçlarını işçi sınıfının öncül kesimleri ve devrimciler unutmamıştır. Rıdvan Budaklar ve sermaye düzeninin her renkten uşakları da bu gerçeği bir an olsun akıldan çıkarmamalıdır.

## Düzenin has uşakları sosyal içerikli söylemleri kullanmaya başladılar

Yeni bir seçim dönemine girdik. Burjuva düzen partileri emekçilerin desteğini almak için söylenmedik yalan bırakmıyorlar. Hele aday adayları ise hepten yalan dolanlarla dolu vaatlerde bulunuyorlar. CHP içinde bu durum çok daha had safhadadır. Devrimden, sosyalizmden bahsedeninden tutalım da işçi haklarına kadar her telden çalıyorlar. Dünen tescilli ihanetçi sendikacıları da bu yarışın bir parçası. Rıdvan Budak da bunların başında geliyor. CHP 1970'lerin sonunda kullandığı söylemleri bugün tekrarlamaya başladı. "Ne ezen, ne ezilen, hakça bir düzen!" o dönemlerde CHP'nin öne çıkardığı söylemlerden biridir. Bu söylemi o gün olduğu gibi bugün de sınıfın belleğini



# vuran "sendikacılar" la devam ediyorlar!

bulandırmak için kullanıyorlar. Toplumu sınıfsız bir toplum gibi yansıtmaya çalışıyorlar. İşçi ve emekçilerin yaşadığı sorunların sınıfsal sorunlar olmadığı sadece iktidardaki hükümetlerden kaynaklı bir sorun olduğu yanılması yaratıyorlar.

Sermaye düzeni sınıfsal çelişkilerin keskinleştiği, emekçilerin arayış içerisinde girdiği bir dönemde CHP'yi bu tarz söylemlerle sahneye bilinçli olarak çıkarıyor. Emekçilerin tepkilerinin sermaye düzenine yönelmesini böylece engellemeye çalışıyorlar. Bu görevin aktörlerini ise sahnenin önüne çıkarıyorlar. Etkin oldukları sendikalarda, emek örgütlerinde vb. benzer anlayışla hareket edilmesini örgütüyorlar. Rıdvan Budak gibi bu işin yeminli uşakları da bu görevlerini yerine getiriyorlar.

## CHP'nin tarihi işçi sınıfına ihanetle doludur

CHP, cumhuriyetin ilk yıllarında işçi ve emekçilerin sendika kurmasını yasaklamıştır. DP kurulduktan sonra programında sendikalara yer vermiştir. İşçi ve emekçiler DP'ye bu tarz söylemlerinden kaynaklı ilgi

duymuştur. Bu ilginin tepkiye dönüştüğünü gören CHP çıkardığı yasayla kendi güdümünde sendikalar kurulmasına izin vermiştir. Birçok sendikanın programı bizzat CHP tarafından hazırlanmıştır. Dönemin ilericilerinin öncülüğünde kurulan sendikaları ise "komünistler buralarda etkin oluyorlar. Vatanın bütünlüğünü tehlikeye sokuyorlar" vb. söylemlerle kapatmış, kurucularını tutuklatmışlardır.

Türkiye sınıf ve sendika hareketinin tarihine kabaca baktığımızda CHP'nin tarihi boyunca devrimci ve ilericiler güçlere karşı mücadele eden bir örgüt olduğunu görebiliriz. Bu iş için özel bürolar kurmuştur.

CHP, sınıfın öfkesinin kabardığı dönemlerde bu öfkeyi düzene bağlamanın aracı olmuştur. Diğer düzen partileri gibi muhalefetteyken emekçilerin sorununu hatırlamıştır. İktidar olduğu dönemlerde ise emekçinin derdini unutmıştır. Hizmette kusur etmedikleri sermayenin bir dediğini iki etmemişlerdir. CHP'nin çizgisinin temsilcilerinden biri olan Kemal Derviş'in ekonomi politikaları bu durumun yakın dönem örneğidir. Kemal Derviş'in ekonomi politikalarını AKP hükümeti bugün olduğu gibi hayata geçirmektedir.

Sermaye düzeni işçi ve emekçileri yalanlarına

ikna etmek için her dönem hizmetindeki sendika ağlarını kullanmıştır. Bugünün CHP'si ve diğer düzen partileri Rıdvan Budak gibi onlarca kuklaya sahiptirler. Bir kısmını mecliste değerlendirmek için listelerine alıyorlar. Şimdilerde ise sermayeye hizmette yeminli "sendikacılar" meclise girmek için birbirleriyle yarışıyorlar. Tariş'ten Greif'e kadar suçlu kabarıp olan Rıdvan Budak da bu yarışın parçasıdır. Son olarak Greif'te işçi sınıfına karşı affedilemez suç işlemiş Budak, sınıf devrimcileri tarafından her fırsatta teşhir edilmektedir. Budak şahsında yürütülen teşhir çalışması aslında bugünkü sermayeye hizmet eden sendikacılığın teşhididir. Bu gibi uşakların sınıfa karşı işledikleri suçların teşhididir. İşçi sınıfına bu gibi anlayışları aşarak devrimci sınıf sendikacılığı çağırısıdır. Bunun içindir ki bu teşhirler bir bütün olarak sermaye düzenini hedef alan bir çalışmanın parçasıdır.

Rıdvan Budaklar ve temsil ettikleri anlayışlar şunu bilsinler ki artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Her ihanetlerinin hesabı sorulacak. İşçi ve emekçilere bu hain takımının gerçek ve kirli yüzleri her türlü araç ve yöntemle anlatılacaktır.

## \*Ne güzel sendikacılık

*İşçiler, DİSK-TEKSTİL'i arıyor veya şubelere geliyor, biz örgütlenmek istiyoruz diyorlar.*

*Şube başkanları, örgütlenme elemanları başlıyorlar işçilerle görüşmeye.*

*İşçilere nasıl üye olacakları anlatıyorlar, üyelik işlemleri için yardımcı oluyorlar.*

*İnsanlar, sanki suç işliyorlarmış gibi, en demokratik haklarını gizli saklı kullanmak zorunda kalıyor.*

*Ardından bir süre sonra işveren işyerindeki örgütlenmeyi öğreniyor veya birileri ihbar ediyor.*

*İşverenler önce bu örgütlenmeyi önleyebilir miyiz diye bakıyorlar.*

*İşçinin örgütlenme isteğini kıramayacaklarını anlayınca hangi sendika diye soruyorlar.*

*DİSK olduğunu öğrenince hemen Türk-İş veya Hak-İş'e bağlı sendikaları devreye sokuyorlar.*

*Ya Öziplik-İş ya da TEKSİF işyerine çağırılıyor.*

Yazının başlığı ve girişindeki bu sözler, söyleyenin kim olduğuna bakmasak, kimliğini bilmesek devrimci sınıf sendikacılığı anlayışını benimsemiş, fabrikalarda söz, yetki, karar hakkını işçilere vermiş bir sendika yönetimi ve onun başındaki bir "devrimci"nin kaleminden çıkmış sanılır. Oysa ki bu sözlerin sahibi, halen DİSK/Tekstil'in başkanlık koltuğunu işgal eden bir sendika patronuna, Rıdvan Budak'a ait. Peki,

işkolundaki iki sendikayı sarı sendika-patron yanlısı ilan eden ve aklınca onları teşhir ederek kendini aklamaya kalkan bu sendika patronu şu sıralar ne yapıyor?

Ne mi yapıyor? Bir zamanlar DİSK'in tepesinde bulunan ve bu koltuğu meclise kapak atmak için kullanan bu işçi haini sendikal alandaki nüfuzunu bir kez daha meclis sıralarında boy göstermek için sıçrama tahtası olarak kullanıyor. Budak'ın düzen partisi CHP'den milletvekili aday adayı olarak seçim çalışmalarına başladığı şu günlerde en basit burjuva politikacının bile cesaret edemediği bir yüzsüzlükle bürokratik-sınıf işbirlikçisi çizginin en pespaye pratiklerinden biri sergileniyor.

Tıpkı, kendisinin de diğer sendikaları hedef aldığı gibi bu zat, meclise kapak atmak için tüm hünerlerini ortaya koyuyor. Peki meclise girmek için garanti bir sıradan aday olamazsa Budak hainin planı ne? Bu sorunun yanıtı ise, DİSK/Tekstil'in ülke genelindeki şubelerinde genel kurul seçimlerinin yapılmasının ardından merkez genel kurulunun neden hala yapılmadığı sorusunun altında gizli.

Sendikanın merkez genel kurulunun aradan aylar geçmesine rağmen yapılmaması bir tarafa, genel kurul için Budak'ın meclise kapak atacağı bir sıradan aday gösterilip gösterilmeyeceği bekleniyor. Sadece Budak değil onun yandaşları ve suç ortakları

da Budak'ın meclis hevesi uğruna sendikanın genel kurulunu geciktirmekte-ertelemekte beis görmüyorlar. Öyle ya meclis sıralarından düzene ve sermayeye hizmet olmazsa bu hizmete tekrar sendikanın genel başkanlık koltuğunda hizmet edilebilir.

Böylelikle, tıpkı Greif işgalinde olduğu gibi işçi sınıfına yeni ihanetler ve patronlara hizmet için tekrar sendikanın koltuğuna oturulacak ve bu düzen sürüp gidecek.

Peki, Rıdvan Budak ve çetesinin icraatlarını gören, bilen, duyanlar ne yapıyor. Ne yapabilirler ki? Onlar da aynı kumaştan oldukları için Budak ve çetesinin burjuva siyasetinin kanatları altında at koşturması gayet "normal"!

Başladığımız gibi derdimizi anlatmaya Budak haininin, işkolundaki diğer patron yandaşı sendikaları "sarı" ilan ettiği o arsızlık dökülen cümleleriyle devam edelim.

"Ne farkınız var o sendikadan?"

Hep söyledik, sermayenin, devletin gölgesinde, emrinde işçi sendikacılığı olmaz.

Gelin bir işçi sendikasına yakışanı yapmayı deneyin. İşçinin iradesine güvenmeye çalışın."

Evet, Budak doğru söylüyor.

Ne güzel sendikacılık!

**8 Mart'ın güncel çağrısı...**

# Eşitlik ve özgürlük mücadelesini büyütelim!

*S.Soyсал*

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, tüm ülkede ağırlıklı olarak kadınların katıldığı yaygın ve kitlesel eylemlerle kutlandı. Özgecan Aslan'ın katledilmesinin ardından yaklaşık 40 kentte gerçekleşen eylemlerle aynı kitlesellik ve bileşenle olmasa dahi, 8 Mart'a coşku, öfke ve tepki hakim oldu.

Kuşkusuz bu tesadüf değildi. Kadınlar üzerindeki yılları bulan çifte baskı, eşitsizlik ve sömürü çarkı, on yılı aşkındır AKP'nin izlediği politikalar, kadınlar üzerinde daha kapsamlı saldırılara dönüştü. Dincigerici ideolojinin kadınları hedefleyen politikaları, sermayenin çıkarları ile örtüşerek kadının toplumsal konumunu daha da geriletken rol oynadı. Kadınların ucuz iş gücü olarak gören uygulamalardan, kadınların genç nüfusu arttırmaya dönük hedefler çerçevesinde kullanılmasından, gerici ideolojinin her türlü aşağılamaları kadınlar üzerinde ağır yüklerle dönüştü. Bu durum, bir yandan toplumun üzerine bir tortu olarak çöken gericiliğin sonuçlarını en fazla kadınlar üzerinde yaratmasını kaçınılmaz kılarken, öbür yandan geniş bir kesim üzerinde de içten içe tepki biriktirdi. Haziran Direnişi'nde kadınların kitlesel bir şekilde alanlarda olması bu açıdan hiç tesadüf değildi.

Biriken enerji akacak kanal bulamadığı anda, yer yer sönmülense bile içten içte kaynamaya devam eder. Kadınlar payına da bu böyle yaşandı. Kadına yönelik hakaret ve aşağılamalar, şiddetin artması ve devletin şiddet uygulayanları aleni bir şekilde koruması, aynı zamanda toplumsal mücadelede yaşanan gelişmeler, Rojava direnişinin yansımaları, metal grevinin yarattığı rüzgar vb.'nin ardından Özgecan'ın vahşice katledilmesi fitili ateşledi ve kitlesel patlamalara yol açtı.

8 Mart'a ise böyle bir atmosferde girildi. Özgecan eylemlerindeki boyutuyla olmasa bile, 8 Mart eylemleri örgütlü zeminlerde katılım sınırlarında olsa dahi, coşku, öfke ve tepkiye sahne oldu.

Bir dizi kentte kadın platformlarının gerçekleştirdiği eylemler, platformların kendilerini kadının cinsel kimliğinden kaynaklı yaşadıkları sorunlar zemininde ortaya koymalarından da kaynaklı olarak, Özgecan eylemleri esnasında kadına yönelik şiddete, cinayetlere ve kadına yönelik saldırılara karşı tepki duyan ağırlıklı olarak küçük-orta burjuva kesimlerin buluşabildikleri zeminler oldular.

Ek olarak belirtmek gerekir ki, geçmişin Devrimci 8 Mart Platformu'nun bileşenleri de, ağırlıklı olarak bu bileşenin politik platformuna, renklerine, şiarlarına, her türlü dayatmalarına tabi olarak bu eylemlerde yerlerini aldılar. Dünün "karma" örgütleri salt kadınlarla alanlarda yer alırken, bileşenin renklerine büründüler, katıldıkları bileşenin politik platformunun da imzacısı oldular.

Sınıf devrimcileri ise, buldukları her alanda, tek başlarına olsalar dahi, 8 Mart'ın sınıfsal ve tarihsel özüne uygun kutlamak konusunda ısrarlarını korudular. Bir dizi kentte, kadın erkek işçi ve emekçilerin yer aldığı, kıza boyanan kortejlerle, kadınların yaşadığı her türlü sömürünün, baskının, şiddetin, kadın



cinayetlerinin de "sınıfsal" olduğunu, kadın sorununun gerçek çözümünün kadını-erkeğiyle birleşik sınıf mücadelesinden geçtiğini haykırdılar.

çekecek şey devrimci sınıf mücadelesi olacaktır.

## Sınıf çalışmasının ayrılmaz parçası

Bugün, sermaye sınıfının ve siyasal iktidarının kadınlara yönelik siyasal, toplumsal ve güncel saldırıları karşısında kadınlarda, özellikle emekçi kadınlarda biriken öfke ve tepkinin örgütlenmesi bir zorunluluktur. Aynı zamanda, kadın ile erkeği karşı karşıya getirerek sınıfı bölen reformist feministlerle, özellikle yaklaşan seçim sürecinde kadınların istem ve taleplerini düzen içine çekmeye çalışan anlayışlara karşı da mücadele kaçınılmazdır.

Bugün devrimci baharın sıcak günlerinin içinde, güncel planda yaklaşan 1 Mayıs süreci başta olmak üzere, önümüzdeki dönem, gerek çalışma yaşamında, gerekse toplumsal yaşamın tüm alanlarında kadınların sömürüye, baskıya ve gericiliğe karşı tepkisini örgütlemek, 'eşitlik ve özgürlük' taleplerini yükseltmek, siyasal sınıf çalışmasının ayrılmaz bir parçası olmalıdır. Yeni toplumsal mücadelelere gebe coğrafyamızın, kadınların daha güçlü mücadelelerine tanık olması ise kaçınılmazdır.

## Devrimci sınıf hareketi öfkeyi doğru kanala akıtacak

8 Mart ve Haziran'dan beri belli vesilelerle açığa çıkan ve son Özgecan eylemlerinden sonra kendini daha belirgin olarak gösteren kadınların tepki ve öfkesi, toplumsal bir kapsama sahip kadın sorunu karşısında açığa çıkan hareketin gerçek zemininde yükselmesi için de devrimci sınıf hareketine olan ihtiyacı bir kez daha ortaya çıkarmaktadır. Toplumsal mücadelenin etkin bir bileşeni olmaya aday kadınların "kız kardeşlik" değil, "sınıf kardeşliği" temelinde hareket edebilmesi, devrimci sınıf mücadelesine ve bunun bir parçası olacak proleter kadın hareketine bağlı olacaktır. Aynı zamanda, bugün kadın sorununu cinsler arası eşitsizliğe ve son süreçte belirgin olarak yaşanan kadının cins kimliğine dönük saldırılar ve kadına yönelik şiddet karşısında erkek karşıtlığına indirgeyen politik platformların peşine sürüklenen kurum, kitle örgütü ve sendikaları da gerçek zemine

## Yargıtay'dan tecavüzcüye koruma

Düzen yargısı kadın katillerini ve tecavüzcülerini korumayı sürdürüyor. Özgecan Aslan'ın vahşice katledilmesinin ardından timsah gözyaşları dökenler, kadına yönelik şiddeti ve tecavüzü cezasız bırakarak yeni saldırıların önünü açıyorlar.

Bunun yeni bir örneği Siirt'te yaşandı. 19 yaşındaki bir genç kadın, 7 ay boyunca okul saatleri dışında çalıştığı işyerinin sahibi tarafından tecavüze uğradı. En sonunda durumu öğretmenlerine anlattı ve öğretmenlerin şikâyeti üzerine işyeri sahibi gözaltına alındı. Mahkemede suçlamaları reddeden

işyeri sahibi, tutuklanıp cezaevine gönderildi. Siirt Ağır Ceza Mahkemesi, cinsel saldırı suçundan işyeri sahibini 10.5 yıl hapse çarptırdı. Temyiz istemini görüşen Yargıtay 14. Ceza Dairesi, kararı onadı.

Ancak devreye giren Yargıtay Başsavcılığı karara itiraz etti, "Olayın, 19 yaşındaki mağdurenin rızasıyla olduğu ve mağdurenin beyanı dışında delil bulunmadığı, ayrıca sanığın mağdureye hediyeler vererek ve evlenme vaadinde bulunarak onun üzerinde güven kurduğu gözlemlenmelidir. Sanığın beraatine karar verilmeli" dedi. Kısacası "hediyeler veren ve evlenme vaadinde bulunan erkekler kadınlara tecavüz edebilir" dedi. İtirazı kabul eden Yargıtay Ceza Genel Kurulu da 14. Ceza Dairesi'nin kararını bozarak sanığın tahliyesine karar verdi.



## Tecavüze uğrayanı suçladılar

Kadına yönelik şiddet, taciz ve tecavüz davalarında yargı ve kolluk gücünün kadını aşağılayan tutumları defalarca gündeme geldi. Karakolda polislerin, mahkemede de hakimlerin tecavüze uğrayan kadınlara "sen izin vermeseydin olmazdı" diyerek adeta suçlu ilan ettikleri bir dizi örnek yansıdı. Üstelik tecavüzcüler ya "kadının rızası olduğu" iddiasıyla serbest bırakıldı ya da "tahrik indirimleri" ile ödüllendirildi, yeni saldırılar için cesaretlendirildi.

Tecavüzcüyü koruyan, kadını suçlayan ve onunla alay eden düzen gerçeği bu kez 15 yaşındaki bir tecavüz mağdurunun kalemiyle gündeme geldi.

Karaman'da kendisine tecavüz eden 8 şüphelinin "ilişkide rıza olduğu" gerekçesiyle beraat etmesi üzerine mahkemenin hakimine mektup yazan 15 yaşındaki Z.C., kısacık mektubunda polisin ve hakimnin tutumunu teşhir etti. Hakimnin ve polislerin tutumlarından dolayı kendini ifade edemediğini belirten Z.C., "neden karşı koymadın" diyerek kendisini suçlayan hakim ve polislere yanıt verdi.

Hakim ve polislerin kendisini suçladığını belirten Z.C., mahkemenin hakimine yazdığı mektupta şunları ifade etti:

"Hâkim amca ben yaşadıklarımı utandığım için bir de polisler ve siz bana inanmıyor gibi davrandığınız, alay ettiğiniz için anlatamıyorum. Her erkeğin bana tecavüz edeceğini sanıyor, korkuyorum. Hakimsin bir daha bana bağırma. Beni azarlamayın. 15 yaşında 38 kilo bir kızım. Benim gücüm bu adama yetmez ki karşı koyup onu yeneyim. Polisler de siz de beni suçladınız. 'Neden karşı koymadın' diye. Bu adamın benim üç katım kilosunu ve gücü var. Bir erkekle benim gücümü nasıl tutuyorsunuz."

Z.C. mektubunu şu sözlerle bitirdi:

"Canlı cenaze gibiydim. Tek düşündüğüm bir an önce ölmektir. İntihar edecektim, beceremedim. Bu son ifademdir. Bana inanmayan dalga geçer gibi davranan aşağılayan mahkemenize gelmeyeceğim. Sizi adalet ve vicdanınızla baş başa bırakıyorum."

# DİHA'nın kadın muhabiri şiddeti anlattı

DİHA muhabiri Zuhal Atlan 13 Mart'ta haber takibi sırasında şiddetle karşı karşıya kaldı. Atlan, Star TV kameramanının uyguladığı şiddetle ilgili yaşadıklarını JİNHA'ya anlattı.

Zuhal Atlan, sağlık emekçilerinin grevini takip için İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde çekim yaparken Star TV kameramanı geç geldiği için iterek Atlan'ın yerini almaya çalıştı.

## 'Sizin gibiler yüzünden bu ülkede kadınlar öldürülüyor'

Zuhal'in anlatımına göre olay şöyle gelişti: "Emekçiler, hastane bahçesinde yürüdükten sonra basın açıklaması yapmak için durdular ve biz de çekim yapmak üzere yerlerimizi aldık. Açıklama sırasında kadın kamera kullanan sadece ben ve ETHA'dan bir arkadaştım. Tüm diğer erkek kameramanlarla aynı hizadaydık ve çekim yapmaya başladık. Tam bu sırada açıklamaya geç kalan bir kameraman gelerek beni arkadan itmeye başladı. Ve, 'Önümde çekil, çekim yapamıyorum' diyerek beni itti. Ve çekim yaptığım anda kameram sallandı ve çekim yapmamı engelledi. Ben de bu duruma arkamı dönüp tepki gösterdiğim anda bana bakarak yumruğunu kaldırıp sıktı. Tam o anda basın açıklaması başladı. Basın açıklaması bittiğinde yanımda bulunan gazeteci arkadaşlarımla kameramanın yanına gidip 'Sen bana o şekilde yumruğunu sıkamazsın' dedim. Ben ona bunu söylerken o bana 'Sen benim önüme geçtin, çekim yapamıyordum.'"

Saldırının ardından Atlan'ın tepki gösterdiği sırada Kızıl Bayrak muhabiri de tartışmaya dahil olmuş "Yumruğun anlamı neydi?" diye sormuştu. Önce burjuva basının "öncelik kameranın" savunmasıyla geçiştirmeye çalışan saldırgan "Sen kimi tehdit ediyorsun" sorusu karşısındaysa kimliğini iyice açığa çıkardı. Kameraman "Erkek adam sinirlenince ne yapar?" diye sordu. Kameranın yanıtı bu düzenin yarattığı bakışın, kadın cinayetlerini cezasız bırakan sistemle aynı mantıktı. Atlan buna karşılık olarak "Sizin gibiler yüzünden bu ülkede kadınlar katlediliyor? Bir de utanmadan kadına yönelik şiddet haberleri yapıyorsunuz" diyerek kameramanın tutumunu teşhir

etti.

## "Bunu hiçbir şekilde kabul etmiyoruz"

Atlan, yaşadıklarına ilişkin görüşlerini şöyle ifade etti: "Kameramanın yumruğunu sıkması ve bana, 'Erkek adam sinirlenince ne yapar?' demesinin nedeni kesinlikle cinsiyetime yönelik bir saldırıydı. Çünkü haber takibi sırasında alanda bulunan erkek kameramanlara bir şey demeyip sırf ben kadın olduğum için yanıma gelip beni itmesi beni alanda kadın olarak kamera kullanmama tahammül etmediğini gösteriyor. Bu da onun zihniyetinde kadına nasıl bir rol model çizdiğini ve 'erkek adamın sinirlendiğine' gerekirse kadını katledeceğini, şiddet uygulayabileceğini söyleyerek bu durumu meşrulaştırıyor. Kaldı ki biz kadın gazeteciler olarak tümü olmasa bile özellikle yaygın medyada çalışan erkek gazeteciler tarafından sürekli tacize maruz kalıyoruz. Böylece bizim halka haber verme hakkımız gasp edilmiş oluyor. Bunu hiçbir şekilde kabul etmiyoruz. Biz kadın gazeteciler, kalemimizi, kameramızı ve fotoğraf makinelerimizle dünyayı özgürleştirmeye devam edeceğiz. Çünkü bizim en büyük silahlarımız kamera ve kalemlerimiz."

Atlan son olarak konuya ilişkin Türkiye Gazeteciler Sendikası'na (TGS) başvuru yaptığını ve önümüzdeki günlerde konuya ilişkin bir basın açıklaması yapılacağını söyledi.

## Bianet muhabirine de aynı saldırı

Saldırının ardından Kızıl Bayrak, ETHA ve Bianet muhabirleri kamerana tepki gösterdi. Farklı zamanlarda yaşanan tartışmaların sonuncusundaysa Star TV'nin kadın spikeri Bianet'ten Beyza Kural'ı iterek "Siz de çok oluyorsunuz" diyecek kadar pervasızlaştı. DİHA muhabirine saldırı hakkında tek bir söz etmeyen kadın spiker Kural'ı iterek kameramana sahip çıktı. Sömürü ve eşitsizlik yaratan kapitalizm erkek şiddetini meşrulaştırırken bunun bir kadın tarafından dahi savunulabileceği bir zemin yaratıldığı görüldü. Altan'ın vurguladığı "sizin gibiler yüzünden bu ülkede kadınlar katlediliyor? Bir de utanmadan kadına yönelik şiddet haberleri yapıyorsunuz" sözüyle burjuva basının kimliğini özetlemek için zaten yeterli oluyor.

## Kadın cinayetleri sürüyor

İzmir'in Konak ilçesinde Gülistan Ç. adlı kadın kızı tarafından evde ölü olarak bulundu. Eve gelen sağlık ekipleri Gülistan Ç'nin hayatını kaybettiğini tespit ederken Gülistan Ç'nin boğazında morluk olduğu görüldü. 58 yaşındaki kadının cenazesi otopsi yapılmak üzere İzmir Adli Tıp Kurumu'na kaldırıldı.

Alev Ç. öldürülen annesinin babası L.Ç. tarafından defalarca tehdit edildiği bilgisini verdi.

## 18 yaşındaki Ersöz hayatını kaybetti

Mersin'de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar

Günü'nde 'erkeklerle kaçtığı' gerekçesiyle ablası tarafından üzerine benzin dökülerek yakılan Ayşe Ersöz hayatını kaybetti.

İzmir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Yanık Ünitesi'nde tedavi olan 18 yaşındaki kadının vücudunun yüzde 78'inde ağır yanıklar olduğu ve su kaybı nedeniyle hayatını kaybettiği bilgisi verildi.

## Van'da şiddete büyük öfke

Van'da Cumhuriyet Caddesi üzerinde Necla Al adlı kadın boşanma davası açarak ayrı yaşamaya başladığı eşi Nazım Al'ın saldırısına uğradı. Nazım Al, barışma teklifini kabul etmeyen eşi Necla'ya, tabancayla peş

peşe ateş etti.

Ağır yaralanan Necla Al, ambulansla Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılırken çevrede toplanan emekçiler Nazım Al'a tepki gösterdi. 'Jin, jıyan, azadi! - Kadın, yaşam, özgürlük' sloganı atan emekçiler, eşini ağır yaralayan Nazım Al'ı cezalandırırken polis devreye girerek kitleye saldırdı.

Emekçilere gaz bombası ve tazyikli suyla saldıran polis Nazım Al'ı koruma altına alarak emniyete götürdü.

Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan Necla Al'ın ise hayatı tehlikesinin devam ettiği belirtildi.

# Sudenaz'a sözümüz var!

Mersin Büyükşehir Belediyesi tarafından işten atılan ve işe geri alınma talebi ile direnişte olan işçilerden biri olan Serkan Koku, lösemi hastası olan 9 yaşındaki kızı Sudenaz'ı kaybetti. Sudenaz'ın yaşamını yitirmesiyle tedavisi mümkün, erken teşhisle önlenebilir hastalıkların nasıl ölümcül hale geldiği bir kez daha ortaya çıktı. Bu ve benzeri durumlar kapitalist bir düzende sağlık sisteminin ne hale geldiğini de ortaya çıkarıyor. Asıl trajediyi yaşayanlar ise emekçiler oluyor. Babalar ambulansın gelmemesi nedeniyle hastaneye yetiştiremediği çocuklarını kaybediyor, cesetlerini ise yine aynı eksiklikten, sırtlarında un çuvalında taşıyor. Ya da hasta çocuğunu hastaneye yatırabilmek için ambulans verilmemesinden kaynaklı taksiyle il il dolaştırıyor ve kaybediyor.

Ancak Sudenaz'ın durumunu bu ve benzerlerinden biraz daha ayıran bir fark var. O, oldukça masraflı bir tedavisi olan lösemi hastası. Babası Serkan Koku'nun ise ailesinin de yardımıyla güçlükle karşılamaya çalıştığı bu tedavi için düzenli olarak çalışıyor olması gerekiyordu. Serkan Koku, Mersin Büyükşehir Belediyesi bünyesinde güç bela bulunduğu işte çalışarak Sudenaz'ın tedavisinin devam etmesine katkı sağlıyordu. Ta ki aylar önce, geçtiğimiz Kurban Bayramı arifesinde MHP'li Burhanettin Kocamaz'ın başkanlığındaki büyükşehir belediyesi tarafından işten çıkarılınca kadar.

Ancak aylardır direnişte olan bu belediye işçilerinden de, Sudenaz'dan da haberi yokmuş gibi davrandı bu düzenin sahipleri. Sudenaz ölünce onun için "direnişin simgesi" diye haber yapan burjuva medya da öyle. Bu haber kanalları için Sudenaz'ın ölümü ile haber oldu. Habercilik anlayışlarında, 9 yaşındaki bir çocuk ölünce haber değeri taşıyor. Tıpkı diğer çocuklarımız gibi.

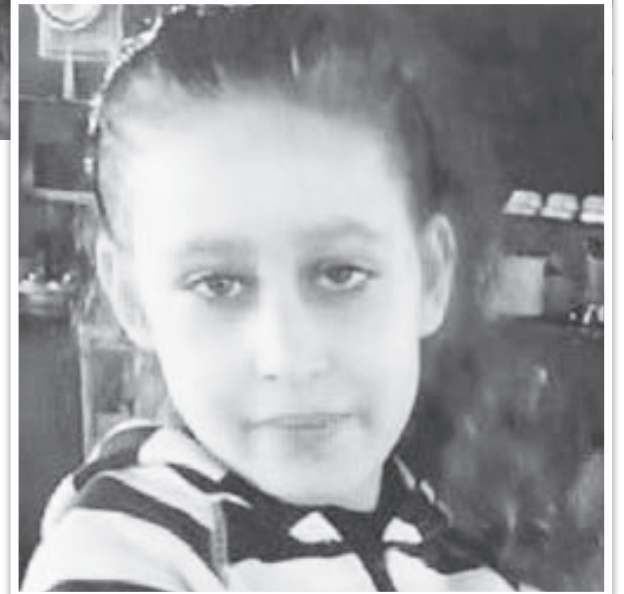
Aylardır Özgür Çocuk Parkı'na kurdukları çadırla iş haklarını isteyen belediye işçileri iki kez gündeme geldi, haber oldu. Biri Büyükşehir Belediyesi'ne yürürken polis saldırısına uğradıklarında, diğeri de Sudenaz öldüğünde. İşçilere reva görülen fitrat



iş cinayetleri, sömürü, taşeronlaştırma, işsizlik, yoksulluktur. Ancak yüzlerce ölünce bir-iki günlüğüne hatırlanırlar.

İşçilerin sırtından sefa sürenler işçilere sefalet dolu bir yaşamı layık görürler. Kendi çocuklarına gemicikler alanların, Amerikalılar'da okutanların, holdinglerinin başına geçirenlerin, genç iş adamı-iş kadını yapanların saltanat sürdüğü bu düzende ise işçi babaları, çocuklarına söz verdikleri hediyeleri, tıpkı Sudenaz'ın babasının yaptığı gibi çocuklarının mezarında verebilirler. Bu düzen için Sudenaz da tıpkı Berkinler, Özgecanlar gibi "ölmüştür, geçmiştir."

İşçi babalarını, çocuklarına hediyelerini mezarda vermek zorunda bırakan bu düzen elbette ilelebet sürmeyecektir. Sudenaz şahsında tüm çocuklarımızı sözümüz hiçbir tasa, endişe etmeksizin, sağlıklı bir şekilde, özgürce, eşit yaşayabilecekleri yeryüzü bahçesi olacaktır.



## İHD'den karakolda işkenceye protesto

İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi Kadın Hakları Komisyonu, Özbekistan uyruklu Madina İrbutaeva'nın 7 Mart gecesi Aksaray Metrosu'nda gözaltına alınarak götürüldüğü Fatih Şehit Fikret Erciyes Polis Merkezi'nde işkence görmesini ve keyfi olarak gözaltında tutulmasını protesto etti.

Komisyon üyeleri 16 Mart günü karakol önüne gelmeden polisler karakol önünü araçlarla ve şeritle kapatırken kapiya da yığınak yaptı.

Komisyon adına açıklamada ise erkek egemen devlet anlayışının kadına yönelik şiddetinin karakollarda polisler tarafından sürdürüldüğü ifade edildi. "Özellikle devrimci, sosyalist, muhalif, LGBT ve göçmen kadınlara buralarda emniyet güçleri tarafından şiddet uygulanmaktadır" denilen açıklamada hukuksuz

bir şekilde karakolda tutulan kadınların gözaltında olduklarının inkar edildiği ifade edildi.

Madina İrbutaeva'nın da 7 Mart gecesi saat 02.00 sularında Aksaray Metrosu'nda gözaltına alınarak Fatih Şehit Fikret Erciyes Polis Merkezi'ne götürüldüğü, fiziki ve sözlü işkenceye maruz kaldığı belirtildi. İrbutaeva hakkında yasal süre dolduğu halde işlem yapılmadığı ve BM'ye yaptığı başvurunun evraklarının da karakolda yok edildiği aktarıldı.

Açıklamanın ardından İrbutaeva'yla görüşen Av. Eren Keskin de bir konuşma yaparak yaşananları anlattı. İşkence gören İrbutaeva'nın bacaklarında morluklar olduğunu ve hastaneye götürülmediğini bildirdi.

İrbutaeva'yla tutulan başka bir kadının daha aynı karakolda işkence gördüğünü söyleyen Keskin aynı karakolda daha önce de benzer işkencelerin tespit edildiğini belirtti. Eylem nedeniyle İrbutaeva'nın Yabacılar Şubesi'ne götürüldüğü bilgisini verdi.

***Kızıl Bayrak / İstanbul***

## "PKK üyeleri" Rosa Luxemburg ve Clara Zetkin

Bitlis'te 8 Mart etkinlikleri için billboardlara asılan, ancak mahkeme kararıyla toplatılan afişle ilgili toplatma kararında devrimci kadın önderler Rosa Luxemburg ve Clara Zetkin için "PKK terör örgütü üyeleri" yazılması dikkat çekti.

Bitlis Cumhuriyet Başsavcılığı, Kongreya Jinên Azad'ın (KJA) hazırladığı 8 Mart'a çağrı afişleri için soruşturma başlatarak, Sulh Ceza Mahkemesi'ne afişlerin toplatılması talebinde bulundu.

Bitlis Sulh Ceza Mahkemesi ise afişlerin toplatılmasına ve el konulmasına karar verdi. Bitlis Sulh Ceza Mahkemesi'nin konuya ilişkin verdiği 2015/300 sayılı kararda Arin Mirkan, Sakine Cansız, Leyla Şaylemez, Fidan Doğan ve Kader Ortakaya için "PKK/KCK Örgüt Mensubu" ifadeleri kullanılırken, Clara Zetkin ve Rosa Luxemburg için ise "Kimliği tespit edilemeyen ama örgüt mensubu olduğu anlaşılan" cümlesi kullanıldı.

# Emperyalist politikanın iki yüzü: Münih veya Tröglitz

Almanya'nın doğusunda küçük bir kasaba olan Tröglitz'in Bağımsız Belediye Başkanı Markus Nierth faşist çetelerin tehdidi üzerine, görevinden istifa ettiğini açıkladı.

Basında yer alan haberlere göre bağımsız belediye başkanı Markus Nierth, kasabaya 40 mültecinin yerleştirileceği planını açıklaması üzerine faşist çetelerin açık hedefi oldu. Hitler artığı neo-Nazi faşist katiller, Markus Nierth'in evinin önünde sona erecek bir "gezinti"nin duyurusunu yaparak şantaj ve tehditlerde bulundular. Belediye Başkanı Markus Nierth, yetkili birimler, komşular ve siyasi parti temsilcileri tarafından faşist katillere karşı yalnız bırakıldığını açıklayarak görevinden ayrıldığını duyurdu. Tek başına bu durum bile Alman burjuva demokrasisi için tam bir skandaldır, burjuva demokrasisinin kanlı ilişkilerini gözler önüne sermesi bakımından da oldukça anlamlıdır.

## Devlet faşist katilleri cesaretlendirdi

Tröglitz skandalının, 1990'lı yıllarda bir polis ve 9 göçmeni katledip çok sayıda kundaklama, yaralama ve banka soygunu yapan faşist NSU örgütüne yönelik 'yargılama' tiyatrosunun Münih'te sahnelenmeye devam ettiği bir dönemde meydana gelmiş olması da oldukça manidardır. Zira bu mahkeme faşist katilleri (ki, üç katilden birisi hayatta kalmıştır) gerçek suçluları bağlantılarıyla birlikte bulup açığa çıkarmayı amaçlamak yerine, görgü tanıklarının ifadelerini ve açığa çıkan belgeleri görmezden gelerek, bunları kanıt saymayarak faşist terör örgütünün arkasında yer alan adalet bakanlığı bürokratlarından, ordu, polis ve istihbarat teşkilatlarına kadar uzanan bağlantıları gizlemeyi kendisine iş edinmiştir. Belediye Başkanı Markus Nierth'in, yetkili birimler ve siyasi parti temsilcileri tarafından faşist katillere karşı yalnız bırakılmasının arkasında sermaye devletinin bu politik tercihi vardır. Faşist katilleri cesaretlendiren de devletin bu tutumu olmuştur.

## Libya'ya müdahaleyi tartışılar

AB emperyalistleri, 16 Mart günü Belçika'nın başkenti Brüksel'de gerçekleştirdikleri toplantıyla Libya'ya yönelik hareket planını ele aldı. AB Dışişleri Yüksek Temsilcisi Federica Mogherini, BM tarafından yürütülen arabuluculuk çabalarına destek olmak istediklerini belirterek önümüzdeki haftalarda Libya'ya askeri müdahale planını da gözden geçireceklerini söyledi.

AB emperyalistleri bir uzlaşma sağlanması durumunda Libya'ya askeri birlik de gönderilmesine sıcak bakıyorlar. Libya'ya askeri birlik gönderilmesine sıcak bakan ülkeler arasında İtalya başı çekiyor.



## Neo-Nazili yıllar ve '90'lar

1990'lı yıllarda Almanya'nın her köşesinde mülteci yurtlarına ve göçmenlerin evlerine yönelik saldırılarda çok sayıda insan hayatını kaybetmişti. Gerçek katillerin açığa çıkartılması bir yana, sermaye devleti ve burjuva medya üç maymunu oynamayı kendisine ilke edinmişti. Yaşanan katliam ve cinayetlerin faşist karakteri gizlenmiş, katiller çoğu defa kurbanların yakınları arasında 'aranmış', asparagas haberler medyaya servis edilerek göçmenlerin ne kadar 'kriminalist bir topluluk' olduğu ve Almanya'nın toplumsal barışı için bir tehdit oluşturduğu milliyetçi-faşist propagandası medyada doludizgin işlenerek, yabancı düşmanlığı arsızca körüklenmişti.

## Rekabet savaşında üstünlük ya da 'hümanist' emperyalizm

Alman emperyalist devleti 2000'li yıllara geldiğinde, Avrupa'da rakipleriyle giriştiği rekabet savaşında baskın çıkmanın verdiği avantaj ve özgüvenle '90'lı yıllarda gevşettiği faşist çetelerin iplerini dizginlemeye yöneldi. Sırtında taşıdığı kanlı tarihin suçları altında ezilen Alman tekelleri, kanlı tarihlerini unutturmanın mümkün olmadığını görerek 'her ulusun geçmişinde yanlışlar ve hatalar vardır' makyajıyla "temizlik operasyonu" başlattılar. Bayern Eyalet Mahkemesi'nin Münih'te NSU katillerine karşı sürdürdüğü 'yargılama' tiyatrosu bu iklim değişikliğinin sonucu olarak sahnelendi. Emperyalist devletin karanlık dehlizlerinde yazılan senaryoya uygun olarak sahnelenen 'yargılama' tiyatrosu gerçek suçlulara ulaşmaktan çok, onlara ulaşmanın yollarını kapatma işlevini yerine getirerek, emperyalist devletin suçlarını gizlemenin basit aracı olarak işlev görüyor. 'Yargılama' tiyatrosunun sonunda emperyalist devleti aklayan kararların çıkacağını söylemek için kahin olmak gerekmez. Emperyalist saldırganlık ve militarizmde sınır tanımayan Alman emperyalizminin saldırgan, militarist ve ilhakçı

karakterini hümanizmle maskeleyemeyi kendilerine görev edinen Cumhurbaşkanı Gauck ve Başbakan Merkel'in yılbaşı konuşmalarında yaptıkları "Pegida'ya karşı, göçmenlere Alman misafirperverliğini gösterme" çağrılarını da aynı senaryonun en üst düzeyde ikiyüzlüce dile getirilmesinden başka bir anlam taşımıyor. Olayların akışı, yakıcı politik gerçekleri görmek isteyenler için yeterli kanıtları sunuyor.

## 'Demokrasi için trajedi'ye toplumsal devrimler son verecektir

Münih tiyatrosunu ve yılbaşı konuşmalarını Tröglitz Belediye Başkanı'nın faşist çetelere karşı yalnız ve korumasız bırakılarak geri çekilmeye zorlanması tamamlamıştır. Münih mahkemesi emperyalist tekellerin 'insancıl' yüzü olarak tekellerin kanlı ilişkilerini aklamanın, Alman emperyalist tekellerinin 'barışçıl' yüzü olarak pazarlanırken, emperyalist politikanın ikiyüzlülüğünü Tröglitz'deki faşist çetelerin önü açılarak rakiplerine karşı kuduz köpekler gibi militarist sopasını gösterme saldırganlığı tamamlamıştır. Bu durum emperyalist politikaların ikiyüzlülüğünü, barışçıl söylemlerinin sahteliğini teşhir etmekten öte çok daha işlevli olmuştur. Alman emperyalist tekellerinin yükselen emperyalist güç olarak Nazileşme potansiyelini gözler önüne sermiştir.

Tröglitz'i 'demokrasi için bir trajedi' olarak sunmayı bir 'derinlik' olarak marifet sayan burjuva medya olayları ve olayların diyalektik bağlantısını ya hiç anlayamamıştır ya da anlamak yerine çarpıtmayı kendisine görev edinmiştir.

Olaylara tarihsel ve toplumsal bir bütünlükle bakan ve ele alan komünistler için buradan bir tek sonuç çıkar. Alman emperyalist tekellerinin saldırganlığına, tarihsel suçlarına ve faşist çetelerle ilişkileri karşısında toplumsal devrim dışında kalan bütün seçeneklerin içi boş lafazanlık ve aldatmaca olarak kalacağını Münih mahkemesi ve Tröglitz olayları yeterince kanıtlamıştır.

# Ukrayna krizi, emperyalist yalanlar ve gerçekler

Ukrayna'da sular durulmuyor. Kriz, aşılacak bir yana, daha da derinleşiyor. Minsk'te sözde bir ateşkes imzalandı, ancak tarafların hiçbiri, en çok da Almanya ve arkasına aldığı AB buna uymuyor.

Ukrayna çeşitli bahanelerle ateşkesin ruhuna uygun olmayan hamleler yapmaya devam ediyor. Ateşkesin daha mürekkebi kurumamışken, alencele, bu kez de Donbass'daki asker sayısını 250 bine çıkarmayı yasalaştırdı. Her fırsatta ABD'den öldürücü silah ve eğitim uzmanı yardımı talebinde bulunuyor. Öte yandan da IMF'den aldığı kredileri silahlanma için kullanmayı tasarlıyor. Zaten, Network Technologien Corporation adlı Amerikan tekeline istediği silahların siparişini vermiş bulunuyor. Bütçesindeki en büyük harcama kalemini de askeri harcamalar oluşturuyor. Tüm bunları sınır bölgelerinde zaman zaman başvurduğu provokatif girişimler tamamlıyor.

ABD'ye gelince, ABD ve emrindeki savaş aygıtı NATO başından itibaren, kendilerinin de en ileri düzeyde sorumlu oldukları krizi derinleştirici, gerilimi azaltan değil, daha da arttırıcı bir tutum içinde olmuşlardır. ABD de tıpkı Batılı müttefikleri gibi Rusya'nın Kırım hamlesini içine sindiremedi ve karşı hamlelerle Rusya'ya savaş açtı. Karadeniz'de NATO tatbikatı yapma kararları, Polonya'nın NATO'ya dahil edilmesi ve bu vesileyle Polonya'ya yerleşme hazırlıkları, NATO "Acil Müdahale Gücü" adımı ve gerektiğinde Ukrayna'da askeri tatbikatlar yapma düşüncesi; bunların tümü de bunun ifadesidir. Batılı müttefiklerinin sağladığı ateşkes de başından itibaren karşıydı.

İktisadi oldukça ağır bir ambargo, politik ve diplomatik alanda tam bir tecrit uygulaması, askeri seçeneğe başvurarak Rusya'yı kuşatmak ve teslim almak; ABD'nin temel hedefi budur. O, krizden hep bu amaç ve hedefine ulaşmak için yararlanmaktadır. Ukrayna üzerinden adım adım Rusya sınırına ulaşmak, buraya her türlü ağır silahı yığmak ve savaşı Rusya'ya adeta dayatmak, ABD ve NATO'nun temel politikasıdır. Bu amaçla her türlü kirli, kanlı ve karanlık ilişkiler girmekte, doğrudan ya da işbirlikçileri aracılığıyla kirli ve kanlı icraatlardan kaçınmamaktadır.

Baltık ülkeleri ile bu amaçlı ilişkiler gerçekleştirmek ABD'nin bir başka hamlesidir. Nitekim son dönemde bu amaç çerçevesinde Letonya'ya MIA2 savaş tankları ve zırhlı araç satışı yapmış, 150 kişilik bir ekipmanı Letonya'ya göndermiştir.

Rusya da boş durmamaktadır. Kırım hamlesi ile rakiplerine ağır bir darbe vurmuştur. Bununla da kalmamış Kırım ve Doğu Ukrayna'ya sürekli silah sevkiyatı yapmış, yerel güçleri her bakımdan destekleyip cesaretlendirmiştir. ABD ve Batılı emperyalist rakiplerinin hamlelerini boşa düşürmek üzere her türlü yola başvurmuştur. Öyle ki, zaman zaman sınırı geçip, kimi manevralarda dahi bulunmuştur.

## Ateşkes ve Alman burjuvazisinin ikiyüzlülüğü

Ukrayna krizi konusunda en ikiyüzlü politikayı



AB, onun adına da Alman burjuvazisi ve devleti sergilemektedir. Emperyalist savaş ve savaşın hileleri konusunda oldukça mahir olan tek elci Alman devleti ve başbakan Merkel kutsal bir söz gibi Ukrayna sorununun "diplomatik çözümü"nden söz ediyorlar. Minsk'te imzaladıkları ateşkes tam uyumun yaşamsallığına vurgu yapıyorlar. Ne var ki, bu anlaşmayı en çok ihlal eden, bunun ifadesi girişimlerde bulunan da bizzat Almanya ve başbakanı Angela Merkel'in kendisidir. Hala içerde yandaşları olan Batı hayranı azılı faşist güçleri kışkırtıyor, onlara özellikle sınırlarda provokasyonlar yaptırıyor. Alman emperyalist burjuvazisi Ukrayna'yı stratejik zenginlikleri ile birlikte tümüyle ele geçirmek amacıyla kendi denetimine almak ve Ukrayna'ya iyice yerleşmek istiyor. Bunun için her türlü manevraya başvuruyor. Bu manevralardan biri de ateşkestir.

Almanya ve AB henüz savaşa hazır değiller. Bunun için zamana ihtiyaçları var. Ateşkes hiçbir inançları yoktur. Bu konuda dile getirdikleri her söz aşağılık bir yalandan ibarettir. Ateşkes sadece ve sadece yeni bir emperyalist savaşa hazırlanmaları için bir zaman kazandırma aracıdır. Almanya olur olmaz ateşkestensöz ederek kamuoyunu aldatıyor. Oysa, hummalı biçimde bu kez kaybetmek istemediği yeni bir emperyalist savaşa hazırlık yapıyor. Gerçek tam olarak budur.

Nitekim, Federal Silahlı Kuvvetler Birliği Başkanı Andre Wustner "Barış istiyorsanız, savaşa hazırlanmalısınız" diyerek bu durumu çok iyi özetliyor. Andre Wustner bu vesileyle, Alman ordusunun savaş kapasitesini en üst düzeye çıkarmanın kesin bir ihtiyaç olduğunu dile getiriyor, haliyle "savunma bütçesi"ne, demek oluyor ki, savaş bütçesine daha fazla harcama yapmanın zorunlu olduğunu belirtiyor. Hiç

kuşkusuz bu sözler, Almanya'da militarizmin ne kadar azdırıldığını anlattığı gibi, bütçeden savaşa ayrılan payı meşrulaştırma amacı da taşıyor. Aynı zamanda kamuoyunu buna alıştırmayı hedefliyor.

AB'nin ve Almanya'nın esas hamlesi ise, yıllar önce sözü edilen, ama sonra rafa kaldırılan ya da kaldırılmış görünen "AB Ordusu"nun yeniden gündemleştirilmesi olmuştur. Kuşku yoktur ki, bunun belli nedenleri vardır.

Bilindiği gibi Almanya ve AB üyesi diğer ülkeler aynı zamanda NATO üyesidirler ve bu çerçevede de ABD ile müttefiklerdir. Ne var ki, çıkarları farklıdır, her şeye rağmen aralarında çelişkiler mevcuttur ve her zaman aralarında bir rekabet ve hegemonya mücadelesi vardır. Düne kadar kapitalist-emperyalist sistemin soluğunu kesen bir kriz yoktu. Uzun bir genişleme dönemi, demek oluyor ki, nispi bir refah ve barışçıl gelişme dönemi. Dünya henüz çift kutuplu bir dünya olarak tanımlanıyordu. Karşılarında Sovyetler ve Doğu Bloku vardı. ABD'si ve AB'si ile emperyalist sistemin kendi iç ilişkilerinde her şeye rağmen barış havası egemendi. Rekabet ve hegemonya mücadelesi yine vardı ama şiddetli değildi. Dünya egemenliğinde ABD tartışmasız bir konuma sahipti ve başka bir güç ona karşı henüz bir itirazda bulunamıyordu. Tümünün birlikte davranması genel bir durumdu.

Günümüzde bu bakımdan durum epeyce değişmiş bulunmaktadır. Şimdi kapitalizm boyulu boyunca geçmiştekilerden de kapsamlı, derin ve sonuçları her bakımdan daha da yıkıcı olan bir krizin içinde debelenmektedir. Bunun kendisi, bir kaçınılmazlık halinde emperyalistler arasındaki çıkar farklılığını öne çıkarmakta, aralarındaki rekabeti körüklemekte, çelişkileri şiddetlendirmekte ve nihayet dünya hegemonyası için mücadeleyi iyiden iyiye kızıştırılmaktadır. Öte yandan, ABD'nin dünya

egemeni konumu da sarsılmış, tartışmalı hale gelmiştir. Deyim yerindeyse ABD hegemonya savaşında geriye düşmüştür. Yavaş yavaş başta AB ve esasta da Alman emperyalizmi hegemonya mücadelesinde bir taraf olduklarını dile getirmektedirler. Bu konuda sesli düşünmeye ve seslerini yükseltmeye başlamışlardır. Almanya ve Avrupa Birliği ülkelerinin tümünde militarizm azgın boyutlar kazanmıştır. Ülkede birlik bütçelerinden en fazla pay savaş bütçesi haline gelmiştir. Silahlanma ve silah ticareti çılgınlık düzeyindedir. Almanya yakın dönemlere kadar ordusunu ülke dışına gönderemiyordu. Sözde bu konuda anayasal engelleri vardı. Şimdi bundan eser kalmadı. Bu karar kaldırıldı. Alman ordusu tam teçhizat ülke dışına gönderildi/gönderiliyor. Afganistan başta olmak üzere, Alman askerlerinin olmadığı kara parçası kalmadı adeta. Artık silahı, eğitim uzmanları, ticari faaliyeti ve askerleri ile hegemonya savaşının sahneleri olan Ortadoğu'da da, Ukrayna'da da Almanya var. Hakimi olduğu AB'yi de arkasına alarak hegemonya savaşında başa geçmektedir. Bu savaşın galibini tayin edecek olan muhtemel yeni emperyalist savaşın bu kez galibi olmak üzere harıl harıl hazırlık yapmaktadır. Bunu güvenceye almak ve ABD karşısında elini güçlendirmek için her türlü önlemi almaktadır. Gerçek şu ki, AB ordusu bu çerçevede düşünülmektedir. İtiraf edilip edilmemesinden bağımsız olarak, AB ordusu, AB ve lideri olarak Almanya'nın hegemonya savaşında ABD ve NATO'ya karşı devreye sokmak istediği bir karşı önlemdir. O da bir emperyalist saldırganlık, savaş ve iç savaş aygıtıdır. Hegemonya savaşına da dahil, her zaman bu çerçevede iş görecektir.

Daha ilk hamlede, emperyalist saldırganlık ve savaşın bu yeni aygıtının ilk hedefinin Rusya olacağını açıklanması dikkate değerdir. Avrupa Birliği Komisyonu Başkanı Jean-Claude Juncker bunu, "yeni ordunun özel olarak Rusya'ya karşı olması gerektiğini" basın açıklamasıyla ilan da etti.

Jean-Claude Juncker Hristiyan Demokrat'tır. Lüksemburg'un eski başbakanıdır. Bugünkü konumunu da Alman Başbakanı Angela Merkel'e borçludur. Merkel, Jean-Claude Juncker'e Avrupa Birliği Komisyonu Başkanı olması için çok aktif destek sunmuştur. Nitekim o da bunu her vesile ile dile getirmektedir. Dahası Merkel'e olan bu diyet borcunu ödemek için adeta vesile aramakta, bulduğunda da her türlü hizmeti sunmakta kusur etmemektedir. AB ordusunun mutlaka kurulması gerektiği konusundaki çabaları ve bu ordunun Almanya için nasıl yararlı kılınacağına kafa yorması, bu durumun somut bir kanıttır.

Kurulup kurulmayacağından bağımsız olarak, AB ordusu muhakkak ki, Batılı emperyalist devletlere, en fazla da Alman emperyalizmine önemli hizmetlerde bulunacaktır. Başta Almanya olmak üzere, AB ülkeleri uzun yıllardır ABD'nin kuyruğunda yürüdüler. Bu da dış politika alanında onları itibarsız hale getirdi. AB ordusu hamlesi ile, tartışmalı hale gelen itibarlarını da düzeltmek istiyorlar.

AB ve Almanya, AB ordusu adımı ile bundan böyle militarist politikaları daha da azdıracaktır. Ekonomisini iyiden iyiye militaristleştirerek, silahlanma yarışına ek bir ivme kazandıracak dünya ticaretinin en büyük kaleminin silah ve savaş aygıtları olmasını sağlayacak, bütçesindeki savaş harcamalarını daha da arttıracaktır. En kötüsü de, AB ve Almanya'nın dış itibarını yeniden kazanmak isteyecek, bunun için de AB ordusunun şart olduğu yalanı eşliğinde, sosyal yıkım politikalarını, kemer sıkma paketlerini, sömürüyü, soygunu, yağmayı ve bu amaçlar çerçevesinde gerçekleştirilen saldırganlık, savaş ve işgalleri meşrulaştırmaya



çalışacaktır.

### Emperyalist savaş sadece ve sadece "Yeni Ekimler" önleyebilir

Rutin yöntemlerle kapitalizmin soluğunu kesen kriz aşılamıyor. Emperyalist haydutlar her defasında yaptıkları gibi çareyi savaşa başvurmakta buluyorlar. Aşağılık yalanlar ve tümüyle uydurma gerekçeler eşliğinde hummalı biçimde, sonuçları geçmiş iki emperyalist savaşın yol açtığı yıkım ve acılardan da büyük ve tahripkar olacağı kesin olan yeni bir savaşa hazırlık yapıyorlar. Öyle ki, günümüzde emperyalist saldırganlık ve savaş iyice hız kazanmış olup, sahası da giderek genişlemektedir.

Bu yeni savaş ilk ikisindeki gibi sadece konvansiyonel silahların kullanıldığı bir savaş olmayacaktır. Rusya devlet başkanının da artık dillendirdiği gibi, nükleer silahların da kullanılacağı, insanlıkla birlikte doğanın, kısacası her türlü canlıının imha edileceği çok caniyane bir savaş olacaktır. Bu tablo, hemen, şimdiden savaşa karşı mücadelenin ne denli yakıcı ve yaşamsal olduğunu anlatmaktadır.

Ne yazık ki, bir kez daha, Ortadoğu'da, Afrika'da ve Ukrayna'da fiilen başlatılmış olan bu ağır ve yıkıcı savaşın faturası hiçbir sorumluluğu olmayan dünya işçi ve emekçileri ile ezilen halklara ödetilmektedir. Şüphe yok ki, tek tek ülkelerde katmerli hale gelen sömürden, soygundan geri ve yoksul ülkelere değil, Yunanistan, İspanya, Portekiz, İtalya gibi kapitalist ülkelere de dayatılan iktisadi ve sosyal yıkım politikaları dünya işçileri ve emekçileri ile ezilen halkları vuracaktır. Bu aynı şey Ukrayna halkı için de geçerlidir.

Ukrayna burjuvazisi kendisine sunulan kredilerin karşılığını hiç itirazsız olarak, hem de misliyle IMF ve Batılı devletlere ödemektedir. Yıllardır içine yuvarlandığı iç savaşın ve hazırlığı yapılan emperyalist savaşın faturasına, işçi ve emekçilerine ödediği iktisadi ve sosyal yıkım faturası eklenmiştir. Öte yandan, Kırım ve Doğu Ukrayna'da da durum farklı değildir. Oralarda da halk tam bir yoksulluk ve açlıkla karşı karşıyadır. Silah ve savaş ile bu savaşın yol açtığı acılar dışında kendilerine bir şey sunulmamaktadır. Onlar da Batı yanlısı Poroşenko'nun Ukraynası'ndaki halk gibi

canlarından bezmişlerdir.

Tarih tanıklık etmekte ve bilim de doğrulamaktadır ki, savaş önleyecek yegane güç dünya ölçüsünde ve tek tek ülkelerde savaşa karşı yükseltilecek devrimci sınıf savaşdır. Aynı anlama gelmek üzere, krizi de, onun tetiklediği savaşı da önlemede devrimden başka araç yoktur. Birinci Paylaşım Savaşı şanlı Ekim Devrimi ile karşılanmış ve sonlandırılmıştı. Dünya işçileri ve ezilen halklara gerçek bir barış, bizzat bu devrimin eseri olan sosyalizmle sunulmuştu. İkincisinde de yine, en başta Hitler çılgınlığına büyük yenilgi yaşatan ve savaşa son veren büyük anti-faşist zafer, onu tamamlayan Çin Devrimi ve bir dizi ülkede gündeme gelen devrimci kalkışmalar, komünistlerin önderliğindeki paha biçilmez direnişler bu aynı işlevi gördü.

Şimdi dönem yine bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemidir. Olası savaşın en önünde yine ABD ve Almanya var. Özellikle Alman emperyalist burjuvazisi bu kez daha hırslı, daha iddialı ve daha deneyimli olarak savaşa hazırlanıyor. Ama öte yandan, bu aynı dönem aynı zamanda adım adım yeni devrimleri de mayalamaktadır. En geri topraklarda dahi sınıf mücadeleleri için patlayıcı dinamikler birikiyor. Deyim yerindeyse sınıf mücadeleleri ağır ama emin adımlarla geri geliyor. Bu, emperyalist savaşları önleyecek yegane güçtür ve buna hazırlıklı olmak hem yakıcı ve hem de yaşamsal bir görev ve sorumluluktur. Bu duruma hazırlık ise, en önce devrimci bir partiye sahip olup olmamaktır.

Emperyalist saldırganlığa ve savaşa, kapitalist sömürü, baskı ve soyguna, IMF, AB ve AMB'nin dayattığı iktisadi ve sosyal yıkım saldırılarına, bunun aracı olan kemer sıkma paketlerine, en başta demokrasinin vitrini sayılan sözde burjuva demokrasisi ile yönetilen gelişmiş kapitalist ülkelerde yeniden yakın ve büyük tehlike haline gelen faşizm belasına ve etnik, dini ve mezhepsel çelişkileri kışkırtarak, halkları birbirine düşürerek adeta tüketen, yaşadıkları coğrafyayı bir kan gölüne çeviren emperyalist ve gerici savaş ve işgallere karşı, devrimci sınıf mücadelelerini yükseltmek ve bunun dolaysız sonucu olan yeni sosyalist Ekim devrimleri ve sosyalizmi dayatmak görevi ve sorumluluğu herkesten önce komünistlerin ve devrimci sınıf partilerininindir.

# Anti-kapitalist öfke büyüyor!

Frankfurt'ta, 1.3 milyar Euro maliyetle yapılan yeni Avrupa Merkez Bankası'nın (EZB) açılışı, 18 Mart günü on binlerce kişi tarafından protesto edildi. Çevre illerden takviyelerle sayıları binleri bulan polis dizginsiz bir terör estirirken, EZB'yi çevreleyen tüm sokaklarda militan eylemler yapıldı.

Blockupy'nin ilk eylemi sabahın erken saatlerinde planlanan EZB'yi insan zinciri ile bloke ederek açılışı engellemek oldu. Blokaj eylemini engellemek için polis günler öncesinden bankanın etrafında prova yaparken basın da polisle paralel çalışarak panik havası yaratmaya çalıştı. Bankanın bulunduğu Ostend semti tam anlamıyla polis kuşatmasına alındı. EZB'ye giden tüm yollar polis barikatlarıyla kesildi. Semtteki tüm okullar tatil edilirken, yine o bölgedeki banka şubeleri de kapalı tutuldu. O semte giden tüm tramvay ve trenler iptal edildi.

## DGB blokaj eyleminde: Tek çözüm devrim!

Binlerce polisle estirilen devlet terörü, sabahın erken saatlerinden itibaren Almanya'nın dört bir yanından ve dahası Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden gelen binlerce anti-kapitalist gencin bölgeye akmasını engelleyemedi. Her türlü engeli aşarak bankanın bulunduğu semte varan gençler, polisle saatler süren militan çatışmalara girdiler. Bölgedeki hemen her sokakta direniş yaşandı, barikatlar kuruldu, ateşler yakıldı, pankartlar asıldı. Enternasyonalist ve anti-kapitalist sloganların haykırıldığı eylemde İtalya, İspanya ve Yunanistan'dan gelen gençlerin militanlıkları dikkat çekti.

Blokaj eyleminde DGB'li genç komünistler de aktif olarak yer aldılar. DGB'li gençlerin "Tek çözüm devrim!" yazılı pankartlarına polis tarafından el konuldu.

## Polis terörü!

Polis anti-kapitalist blokaj eylemine azgınca saldırdı. Çok sayıda genç bu saldırılar esnasında yaralanırken, atılan taşlardan dolayı da onlarca polis yaralandı. Merkezi bir yerde bulunan bir polis karakolunun camları kırılırken, 10'a yakın polis aracı ateşe verildi. Yine bölgedeki birçok bankanın ve bazı resmi dairelerin de camları kırıldı.

Eylemde çok sayıda kişi yaralanırken, polisin yaptığı resmi açıklamaya göre 350 kişi gözaltına alındı. Eylemcileri hedef alan Polis Sendikası (DPoIG) Başkanı Rainer Wendt, "Frankfurt'taki protesto gösterileri sırasında şiddetin yeni bir boyutu ortaya konmuştur" dedi. Wendt, daha sonra "kapitalizm karşıtlığı adı altında Avrupa'nın her yanından şiddete hazır kalabalıklar Frankfurt'a akın etti" ifadelerini kullandı.

Blockupy'nin bir sonraki adımı kitlesel miting oldu. Miting saatine kadar çatışmalar devam ederken kitle saat 14.00'ten itibaren Römer'de toplanmaya başladı. 10 bin civarında kişinin katıldığı mitingde yerli ve göçmen onlarca parti ve örgüt yer aldı. Yunanistanlıların katılımı dikkat çekti. Mitingde Syriza temsilcisi, Afgan bir mülteci, Attac temsilcisi, Kanadalı yazar Naomi Klein, Die Linke milletvekili Sahra Wagenknecht, ünlü Kaberatist Urban Priol, İtalya'dan metal işçileri temsilcisi, İspanya'dan Palermo temsilcisi



konuşma yaptı.

Konuşmaların içeriği gerçek bir kapitalizm eleştirisinden ve devrimci propagandadan yoksundu. Hemen hemen her konuşmacı Yunanistan'a karşı uygulanan "Troyka" politikalarına geniş yer verdi. Kabareci Urban Priol, kapitalizmi ve Almanya'nın sözde demokrasisini kendi tarzında mizahi bir dille eleştirerek, Almanların bir zamanlar Stalin'den korktukları gibi şimdi de Syriza'dan korktuklarını ifade etti. Mitingde sabah saatlerinde kentte yaşanan polis terörü ve sokaklarda militanca direnen kitleden hiç bahsedilmezken Blockupy'nin gerçek yaratıcıları olan en dinamik ve en devrimci kitleye söz hakkı tanınmadı. Kurulan sahne reformizmin sahnesi oldu.

## On binlerin coşkulu yürüyüşü

Yapılan konuşmaların ardından kitle kortejler oluşturarak yürüyüşe geçti. Yürüyüşün başlamasıyla birlikte kitlenin sayısı her geçen an artmaya başladı. Kapitalizme karşı rengarenk onlarca pankart, döviz ve bayraklarla yürüyen kitle oldukça coşkuluydu. Gözlemcilere göre bu seneki Blockupy'ye, geçen seneki

kitleyi en az ikiye katlayan on binlerce kişi katıldı. Katılımın %90'ını ise gençler oluşturdu.

Oldukça uzun bir güzergah, onlarca ses aracından yapılan ajitasyonlar, çalınan müzik ve trompet grubunun eşliğinde yüründü. Almanca'nın yanı sıra, İspanyolca, İtalyanca ve İngilizce sloganların da atıldığı eylemde, "Yaşasın enternasyonal dayanışma!", "Bankaların ve tekellerin iktidarını yıkalım!", "Tek çözüm devrim!" gibi sloganlar haykırıldı.

Yürüyüşte polisin zaman zaman özellikle "devrimci blok" kortejine yönelik provokatif müdahaleleri kitlenin kararlı tutumuyla boşa çıkarıldı.

Eylemde, "Kapitalizm işsizlik, ırkçılık ve savaş demektir; yaşasın sosyalizm!" yazılı TKİP imzalı bir pankart da taşındı. BİR-KAR çalışanları ise yürüyüşe bayraklarıyla katıldılar.

Akşam saatlerinde Alter Oper Meydanı'nda sona eren yürüyüşle birlikte Blockupy eylemi de sona erdi.

Bu seneki Blockupy eylemi, kitlesel, coşkulu, militan ve anti-kapitalist yönü güçlü bir eylem oldu ve kapitalizmin metropollerinde de gittikçe büyüyen bir öfkenin biriktiğini gösterdi.

**Kızıl Bayrak / Frankfurt**

## İsrail'de seçimler

17 Mart'ta yapılan seçimlerden bir kez daha Netanyahu'nun liderliğini yaptığı Likud galip çıktı. Likud, 30 sandalye kazanarak sağcı-siyonist koalisyon kurma çabasında büyük avantaj elde etmiş oldu. 'Merkez sol' Siyonist Birlik ise 24 sandalye kazanırken Arapların ortak listesi mecliste 13 sandalye kazandı.

Daha önce koalisyonlara ortak olmayacağını açıklayan Arap listesinin lideri Ayman Odeh, "Parlamentoda üçüncü büyük güç olacağız. Sağ partilerin hükümet kurmasına izin vermeyeceğiz" dedi.

Senelerdir siyasi çizgileri fark etmeden İsrail tarafından katliama maruz kalan Filistin halkı ise seçim sonuçlarının önemsiz olduğu görüşünde.

Seçimlerin yapıldığı saatlerde Kudüs'te Yahudi yerleşim birimleri inşaatlarını protesto eden Filistinliler ise işgal güçlerinin saldırısına uğradı.

## 'Ya hızlı çalış ya da çık!'

Uluslararası İnsan Hakları İzleme Örgütü, (HRW) Adidas ve H&M gibi markaların üretim yaptığı Kamboçya'da tekstil işçilerinin çalışma koşulları hakkında rapor yayınladı. "Ya hızlı çalış ya da çık: Kamboçya'nın tekstil sektöründe işçi hakları suistimalleri" ismiyle yayınlanan raporda, yolsuzluk ve sendikalardaki yozlaşmaya dikkat çekilerek işçi haklarının sistematik bir şekilde ihlal edildiği belirtildi.

Tekstil atölyelerinde çalışan işçilerin yüzde 90'ını oluşturan kadınların, Kamboçya yasalarına aykırı olmasına rağmen hamile kalmaları durumunda işten atıldığı bilgisi verilen raporda, görüşülen kadın işçilerden birinin işten atılmamak için kürtaj yaptırdığı söylendi. Raporda Adidas ve H&M gibi uluslararası markaların da işçi hakları ihlallerinde rolleri olduğuna dikkat çekildi.



**DGB MYK Mart ayı toplantısı gerçekleştirildi...**

# Newroz'dan 1 Mayıs'a yasak zincirlerini isyanımızla kıracağız!

Devrimci Gençlik Birliği Merkez Yürütme Kurulu, Mart ayı toplantısını gerçekleştirerek geçmiş dönemi değerlendirmiş, güncel gelişmeler ve hedefler üzerinden önümüzdeki sürece dair kararlar almıştır.

Bütün yerellerden geçmiş dönem faaliyetine dair aktarımların gerçekleştiği toplantımızda çalışmanın ilmek ilmek örüldüğünü, gençlik hareketinin barındırdığı potansiyelin varlığını ve bu potansiyeli harekete geçirecek adımların atıldığını görmekteyiz. Bugünün görevi yarın gelececek kitle hareketlerine öncülük edecek hazırlığı yapabilmektir.

Kapitalist sistem, içinde bulunduğu bunalımdan çıkmakta zorlanmaktadır. Gelecek kitle hareketini öncüsüz bırakmak için saldırganlaşmakta, baskı yasaları çıkartmaktadır. Polise sınırsız yetki veren yasal düzenlemelerden faşist saldırılara kadar, toplumun ve gençliğin üzerindeki abluka büyümektedir. Bu ablukeyi dağıtmak günün en temel sorumluluklarındandır. Geleceğe yürümek, bugün bu cendereyi kırmaktan geçmektedir. Bu cendereyi kırmak, kitleleri düzene karşı devrimci temelde örgütlemek, harekete geçirmek anlamına gelmektedir.

Üniversiteler bu dönem faşist saldırılar ve soruşturmalarla açıldı. Ege'den DTCF'ye, Marmara Üniversitesi'ne bir dizi yerde gerçekleşen saldırılar "İç Güvenlik Paketi" uygulamalarından, düzenin baskı politikalarından bağımsız değildir. Faşist saldırılara ve soruşturma terörüne karşı kitleleri taraflaştırmak, gerektiğinde saldırılara karşı militan yanıtlar vermek önemlidir.

Geçtiğimiz ay Özgecan'ın hunharca katledilmesi, düzen gerçekliğini ortaya sermektedir. Gerçekleştirilen kitlesel eylemler Haziran ruhunun sürdüğünü, kitlelerdeki potansiyelin varlığını ortaya koymaktadır. Kadın-erkek ortak örgütlenen eylemler, erkek egemenliği karşıtlığı gibi dar politik bir eksene sıkıştırılamamıştır.

Bu süreçler de göstermektedir ki, kitle eylemine önderlik etmek, devrimci politik bir kanalda süreci örgütlemek sorumluluğuyla karşı karşıyayız. Gençlik içinde odak olmalı, tüm dönemlerde kendi rolünü oynayacak politik ve örgütsel kanalları yaratabilmeliyiz. Kitleleri kucaklayacak eylemli süreçler örgütlemeli, böyle bir hazırlığa ve örgütsel düzeye erişebilmeliyiz.

Çalışma tarzımızı ele aldığımız toplantıda geleceği örgütleyebilenin azla yetinmeyen, kitleleri harekete geçirecek ve örgütleyecek bir enerji, bakış ve yaratıcılıkla mümkün olduğunu ortaya koymuş bulunmaktayız. He yerel kendi çalışmasını değerlendirebilmeli, ortaya koyduğumuz politikaların gücünü kitleleri harekete geçirme düzeyiyle ölçmelidir. DGB olarak kitleleri kucaklama, kitle eylemine öncülük etme iddiasının örgütsel karşılığı olmalıdır.

Newroz halkların isyanıdır. İsyani büyütme, isyan ateşini körüklemek, halkların kardeşliğini yaratmak DGB'nin bakışdır. Kürt halkının özgürlük ve eşitlik taleplerinin sahiplenilmesi, halkların gerçek özgürlüğünün ve kurtuluşunun bu sömürü düzeninin



aşılması ile mümkün olduğu açıktır. Sermaye düzeniyle uzlaşa, masa başı çözümler imha ve inkar politikalarının bir parçasıdır ve Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesini bitirmeyi hedeflemektedir. DGB olarak Newroz'u bu bakışla örgütleyecek, eylemli süreçler öreceğiz.

30 Mart Kızılder katliamının yıldönümü vesilesiyle devrimci kimliği, devrimci siper yoldaşlığını öne çıkartan, geçmişin devrimci mirasına sahip çıkan eylemler-etkinlikler örgütlemeliyiz. Mahirler'in yolu devrimin yoludur. Bugün ON'ların devrimci mirasını sandığa sığdırmaya, yollarını da meclise çıkartmaya çalışan reformist-tasfiyecilerle karşı devrim ve sosyalizm seçeneğini güçlü bir şekilde örgütlemeliyiz. Gençlik içinde devrimci odak olabilmek Mahirler'in devrimci mirasına sahip çıkmakla olanaklıdır.

Gençlik içinde devrimci baharı örgütleyecek olan DGB, 1 Mayıs'a güçlü bir hazırlık yapacaktır. Yasak zincirlerini kırmak, baskı politikalarını boşa düşürmek için tüm gücümüzü seferber edebilmeliyiz. Bu devrimci bir seferberliktir. 1 Mayıs toplantıları, piknikleri, seminer ve söyleşileri ile eylemli süreçler örgütleyeceğiz.

1 Mayıs iki karşıt-uzlaşmaz sınıfın karşı karşıya geldiği bir gündür. Gençlik olarak işçi sınıfının bu tarihsel mücadele gününde alanlarda olmak, yasaklı alanları hedeflemek, militan eylemler örgütlemek, bulunduğumuz her yerelde alanlarda olmak sorumluluğuyla karşı karşıyayız. DGB olarak gençlik mücadelesinin işçi sınıfının mücadelesinin bir parçası olduğunu söylediğimiz yerde 1 Mayıs'ı önümüzdeki bahar sürecinin bütünü üzerinden ele alacağız.

Yayın gündemi üzerinden kullanmakta olduğumuz sosyal medya araçlarını güçlendirmek, yerellerden katkılar almak, tüm DGB'lilerin bu konuda desteğini



almak önemlidir. DGB MYK üzerinden yapılan iş bölümü ile oluşturulan yayın ekibinin yerellerden katkılarla güçlendirilmesi, desteklenmesi ve kolektif emeğin ürünü olan bir yapıya kavuşturulması önemlidir. İnternet sitesini en kısa zamanda hayata geçirecek olan DGB bugünden ona uygun bir hazırlık yapacaktır. Bu bütün DGB'lilerin sorumluluğudur.

Yaz kampı üzerine yapılan ilk tartışmalarla kamp sürecini başlatmış bulunan DGB, Temmuz ayının ilk yarısı içinde bir haftalık bir kampın örgütlenmesi, bunun için başta kampın yeri olmak üzere, kampın ihtiyaçlarının karşılanacağı olanakların yaratılması, kampta yapılacak sunumlardan atölyelere şimdiden tartışmaların yapılması ve somut adımlar atılması gerektiğini ortaya koymuştur. Bu noktada yerelerde kampın gündeme alınması ve bir sonraki toplantıyla somut önerilerle gelinmesi kararı alınmıştır.

**Devrimci Gençlik Birliği  
Merkez Yürütme Kurulu**

19 Mart 2015

# İÜ'de rektörlük seçimleri üzerine

Neo-liberal politikaların uygulama alanları haline gelen üniversiteler, bugünlerde burjuva siyasal yaşamın temel gündemi olan seçim sürecinden de nasibini almaktadır. Üniversitelerde akademik ve bilimsel çalışma yürütmekle sorumlu olan akademisyenler seçim takviminin açıklanmasıyla beraber ya iktidara yedeklenmekte ya da milletvekilliği hevesiyle muhalefet partilerinde koltuk savaşına dahil olmak ve burjuvazinin temsilcilerinden icazet almak için sıraya girmektedirler.

Üniversitelerde akademik çalışmanın yerini patronlarla yapılan işbirliğinin aldığı bu dönemde, AKP iktidarının eğitime müdahalesi ile sosyal bilimler alanında itibarsızlaştırma yaratılıyor ve eğitim fakülteleri kapatılarak yerine ticari niteliği öne çıkan bölümler açılıyor.

Üniversiteleri 7/24 hizmet veren kâr getirici kurumlar haline getiren uygulamalar geciktirilmeksizin uygulamaya konulmakta, kampüslerde AVM benzeri eğlence mekanları açılarak üniversite gençliği de müşteri mantığıyla bu alanlara çekilmektedir. Anadolu'daki üniversitelerde program yetersizliğinden kaynaklı akademisyenlere zorunlu rotasyon dayatılmakta, angarya işlerle akademik çalışmanın önüne geçilerek yetersizlik puanı verilen akademisyenler güvencesizleştirilmektedir.

Üniversitelerde kadrolaşmayla beraber 'tek tip çalışan' mantığı oturtulmak, sermayenin üniversite üzerindeki politikalarına ses çıkartmayan bir çalışan profili oluşturulmak istenmektedir.

Bugünlerde ise rektörlük seçimleri ve yeni atamalara şahit oluyoruz. Hafta başından bu yana 9 üniversitede rektör ataması yapıldı. Kamuoyunda da epeyce gündem haline gelen İstanbul Üniversitesi'nde eski rektör Yunus Söylet'in milletvekilliği adaylığına başvurması ile birlikte rektör yardımcısı Mahmut Ak vekaleten rektör olarak göreve getirildi. Seçim süreçlerinde istifa eden kamu görevlilerinin 6 ay



sonrasında işe dönüşleri yasal olduğu için, geçmiş dönemlerde de rektörlük seçimleri 6 ay içerisinde yapılırken, bu dönemki rektörlük seçimi iki haftalık bir zamana sıkıştırılarak yangından mal kaçırılırcasına yapıldı. 2012 yılında yapılan seçim sonucunda 631 oyla ikinci olan Raşit Tükel üniversitedeki, ilerici, demokrat ve ulusalcı çevrelerde bir umut yarattı. Tükel, yeni dönemdeki seçime Eğitim Sen ve SES gibi sendikaların da desteklediği İÜ Demokratik Üniversite Girişimi bileşeniyle etkinlikler yaparak hazırlandı. 12 Mart'ta yapılan rektörlük seçimine İstanbul Üniversitesi Demokratik Üniversite Girişimi'nin adayı olarak giren Tükel, akademik özgürlük, demokrasi, iş güvencesi, şeffaflık, öğrenci soruşturmaları ve sağlıkta dönüşüm yasası ile ilgili olarak yürütülen çalışmaların bir parçası oldu ve üniversite bileşenlerinin sesi olma iddiasıyla bu seçimden yüksek bir oyla çıktı. İstanbul Üniversitesi'nde 2012 yılında yapılan seçimde ikinci olarak seçilen Prof. Dr. Raşit Tükel, son seçimden 1202 oyla birinci olarak çıkarken, iktidara olan yakınlığı ile bilinen Prof. Dr. Mahmut Ak ise ikinci oldu.

Seçimin sonuçlanması ile beraber akademi çevresinin gözleri YÖK ve Erdoğan'a çevrildi. Demokratik Üniversite Girişimi tarafından,

birlikteliğinden geldiğini vurguladı. Üstün Tükel'e 42 örgütten oluşan platformun destek verdiğini belirtti.

## "Birlikte yönetmek için"

Raşit Tükel de eylemde söz alarak rektörlük seçiminin bir vesile olduğunu, yıllardır verdikleri şeffaf demokratik üniversite mücadelesinin bir parçası haline geldiğini belirtti.

"Atama ile bağımsız bir üniversite yönetemezsiniz" diyen Tükel, oylarının takipçisi olacaklarını ifade etti. Eylemde, "farklı üniversitenin ilk örneği" tanımlamasıyla özgür kürsüde konuşma çağrısı yapıldı. Burada ilk sözü İstanbul Tabip Odası Başkanı Selçuk Erez aldı. Demokrasi vurgusu yapan Erez, Tükel'in yanında olduklarını vurguladı.

Eylemde üniversite bileşenleri olarak öğretim görevlileri, oy hakkı olmayan öğrenciler ve üniversitede çalışan taşeron işçileri adına da konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda Tükel'in üniversiteyi birlikte yönetme sözüne vurgu yapıldı ve destekler belirtildi.

**Kızıl Bayrak / İstanbul**

üniversitede yapılan seçim sonuçlarına saygı gösterilmesi ve atamanın sandık iradesi gözetilerek yapılması için bir dizi eylemlilik ve etkinlik düzenlense de seçimlerde Tükel'e oy kullanan tüm akademisyenlerin yer almadığı eylem ve etkinlikler oldu bunlar.

AKP iktidarının özellikle üniversitelerde yürüttüğü politikalarla bilimsel özgürlüğün içinin boşaltıldığı, özgür üniversite isteyen öğrencilerin soruşturma ve azgın polis terörü ile karşılandığı, özellikle de İstanbul Üniversitesi'nin şantiyeye çevrildiği ve eğitim dönemi içerisinde sayısız ihalenin yapıldığı bir dönemde, üniversite bileşenlerinin sesini daha fazla yükseltmesi gerekmektedir.

Rektörlük seçimlerinden zaferle çıkan Raşit Tükel şahsında İstanbul Üniversitesi'nde gerici iktidara bir bayrak açılmış olsa da, üniversite kamuoyunun "sandık iradesine saygı", "demokratik haklar", "şeffaflık" vb. söylemlerle yaptığı sönük eylemlilikler bir iradenin açığa çıkmasında etkili olamamaktadır.

Geric iktidarın üniversitelerde kadrolaşma ve piyasalaşma politikalarının karşısında şimdye kadar güçlü bir çıkış olmamışsa da, İstanbul Üniversitesi'nin geçmişten günümüze kadar ulaşmış olan muhalif bir zemini vardır. Öğrenci gençlik zaman zaman Türkiye gündemini belirlemiş, iş güvencesini savunan asistan hareketi eylemleri ise bu dinamizmin akademik alandaki taşıyıcısı olmuşlardır.

AKP'nin üniversite üzerindeki tahakkümünü kırabilmek için üniversitelerdeki muhalif güçler yan yana gelmek durumundadır. Üniversiteleri özgür bir kuruma çevirmek için öğrenciler, idari ve akademik unsurlar sistematik bir mücadele hattı ile eylemli bir program ortaya koymalıdır.

İstanbul Üniversitesi'nde, geçtiğimiz yıllarda asistan hareketinin hayata geçirdiği işyerini terk etmeme ve çadır açma ile Ege Üniversitesi'nde öğrenci gençliğin yarattığı işgal eylemlilikleri gibi hak alıcı ve kazanımla sonuçlanacak eylemlilikler yaratılmalıdır.

Sonuç olarak, İstanbul Üniversitesi'nde rektörlük seçiminde yaratılan birlikteliğin açığa çıkardığı bu enerji eylemli bir hat ile, üniversite gençliğinin dinamizmi ile birleştirilmelidir. Üniversitelerin piyasaya dönük dönüşümü sandıktan çıkan sonuç ile değil, üniversite bileşenlerinin ortak-birleşik mücadelesi ile durdurulur.

**Sosyalist Kamu Emekçileri**

## Üniversite Tükel'in yanında

Üniversite Dayanışma Platformu ve İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonu, İstanbul Üniversitesi'ndeki rektörlük seçimlerinde en yüksek oyu alan Prof. Dr. Raşit Tükel'e destek açıklaması yaptı.

17 Mart'ta üniversite içinde toplanan kitle yürüyüşle ana kapı önüne geldi. "#Rektör Raşit Tükel! Oylarımıza ve demokrasiye sahip çıkıyoruz!" pankartını açan kitle sloganlar attı.

### "Tükel'e destek herkesin görevi"

Eylemde ilk açıklamayı İMOK adına Kazım Mermer yaptı. Bir yandan kadrolaşma diğer yandan piyasalaşma altında var olma mücadelesi veren üniversitelerde rektörlüğün önemine dikkat çeken Mermer'in ardından ÜDP'den Prof. Dr. Beyza Üstün konuştu. Üstün, bu oyların mücadelenin

# Halepçe ve Beyazıt katliamları lanetlendi



16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamları eylemlerle lanetlendi.

Beyazıt Meydanı'nda ilk eylem 'Üniversite Öğrencileri' imzası ile gerçekleştirildi. Edebiyat Fakültesi'nden yürümelerine izin verilmeyen öğrenciler, "Gençlik AKP'ye, faşizme, gericiğe karşı ayakta!" pankartını açarak Fen Fakültesi'nden Merkez Kampüs araç çıkışına yürüdü. "Kahrolsun AKP diktatörlüğü!", "16 Mart'lar AKP'yle sürüyor!" sloganlarını atan kitle burada Merkez Kampüs'ten gelen öğrencilerle buluşarak 1978'de 7 öğrencinin katledildiği Eczacılık Fakültesi önüne yürüdü.

Açıklamayı okuyan Hasan Ağzıküçük, katliamın şeflerinden Reşat Altay hakkında açılan dosyanın AKP tarafından kapatıldığına dikkat çekerek "Bununla da yetinilmedi, katliamın polis şeflerinden Reşat Altay AKP tarafından valiliğe terfi ettirildi" dedi.

16 Mart 1978'de Saddam yönetiminin kimyasal silahlarla 5 bin Kürdü katlettiğinin hatırlatıldığı açıklamada Roboski ve tüm katliamların AKP iktidarı tarafından sürdürüldüğünün altı çizildi.

16 Mart ve Haziran Direnişi'nde yitirilenlerin isimleri sayılarak "Yaşıyor!" diyen öğrenciler, sloganların ardından eylemi sona erdirdi.

## Edebiyat Fakültesi'nde polis provokasyonu

'İstanbul Üniversitesi Öğrencileri' imzalı eylemdeyse polis provokasyonu yaşandı. Öğrencilerin Hergele'de buluşmasının ardından Edebiyat Fakültesi önüne barikat kuran polis, öğrencilere Vezneciler'den yürüme dayatmasında bulundu. Öğrenciler, polis engellemesini protesto ederek turnike ve kameraların

yanı sıra özel güvenlik kulübesini parçalayarak polise fırlattı. Pankartlarını korkuluklara asarak bir süre bekleyişlerini sürdüren İÜ Öğrencileri, daha sonra Fen Fakültesi çıkışına yürüyerek "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganları ile Beyazıt Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

"Qêrîna Halepçe û Beyazıt qêrîna Şengale!" ve "Beyazıt'tan Halepçe'ye katliam sürüyor! Katil devlet hesap verecek!" pankartlarının açıldığı eylemde "Em halepçe ji bir nakin!" ve "Polis defol bu sokaklar bizim" sloganları atıldı. Eczacılık Fakültesi önüne gelen öğrenciler adına basın açıklamasını okuyan Özge Akyüz, Halepçe'yi anımsattıktan sonra "Devletin Kürt halkına yönelik uyguladığı imha ve inkar politikası Türkiye'de Roboski ile devam etmiştir" dedi.

Ege, Ankara, Marmara ve İÜ'deki sivil faşist saldırılara dikkat çeken Akyüz "Aldığınız her canın hesabını soracağız" diyerek açıklamasını sonlandırdı.

Kürtçe olarak da okunan basın açıklamasının ardından Beyazıt Katliamı sırasında İÜ'de asistan olan Öğretim Görevlisi Tahsin Yeşildere söz aldı. Devletin katillerden hesap sormadığını kaydeden Yeşildere, şimdi de 'İç Güvenlik Paketi' ile hareket alanlarının daraltıldığını belirtti ve halkların kardeşliği için birlikte mücadele etmenin önemine dikkat çekti.

Katliamlarsa yaşamını yitirenler için saygı durumunda bulunan kitle eylemi sona erdirdi.

Daha sonra topluca merkez kampüse girmek isteyen öğrenciler bu sefer de özel güvenlikler tarafında engellenmek istendi. Öğrenciler özel güvenliklere tepki göstererek kapıya yüklendi ve içeri girdi.

*Kızıl Bayrak / İstanbul*

## Eskişehir'de polis saldırısı

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'nde 18 Mart günü Newroz'la ilgili faaliyet yürütmek isteyen öğrenciler, kampüs içerisinde faşistlerin bulunması bahane gösterilerek okul içerisine alınmadı. Kampüs kapısına TOMA ile barikat kuran polis, faşistleri korumaya alırken öğrenciler polisin tavrını protesto ederek oturma eylemi yaptı.

Daha sonra yol kesme eylemi yapan öğrenciler "Katil polis üniversiteden defol!" sloganını attı. Engellemeye tepki gösteren öğrenciler tazyikli su ile saldırıya uğrarken soda şişeleriyle polise karşılık verdi.



## "Madencinin feneri yolumuzu aydınlatıyor"

Zonguldak'ta 13 Mart günü üniversite öğrencileri maden işçilerinin imza standına yürüyüş yaparak destek için topladıkları imzaları işçilere verdi.

Sömürü düzeninde sefalet koşullarında çalışan maden işçileri özelleştirmelere, işçiler arasındaki farklı ücretlere karşı ve kıdem tazminatına dokunulmasın diye Pazartesi günü yaptıkları yürüyüş ve basın açıklaması ile imza kampanyası başlatmıştı.

Maden işçilerine destek için üniversite öğrencileri kampüs içinde stand açarak maden işçileri ile dayanışma çağrısı yaptı. Bülent Ecevit Üniversitesi (BEÜ) öğrencileri maden işçilerinin standına yürüyüş yaparak hem dayanışmayı yükselttiler hem de topladıkları imzaları maden işçilerine teslim ettiler.

Öğrenciler "Madencinin feneri yolumuzu aydınlatıyor!" pankartını açarak standı yürüdü. Yürüyüşe maden işçileri de destek verirken, yürüyüş boyunca "İşçi-gençlik elele mücadele!", "İşgal grev direniş!", "Zafer direnen emekçinin olacak!" sloganları atıldı. Öğrenciler, stand önüne geldiklerinde ise "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganını işçilerle beraber attı. Maden işçisi İlhan Acar verdikleri destekten dolayı öğrencilere teşekkür etti.

*Kızıl Bayrak / Zonguldak*

## Mersin'nde MÜSiAD protestosuna saldırı

Sermayenin örgütlü kollarından biri olan MÜSiAD, 16 Mart günü Mersin Üniversitesi'nde "İş dünyası üniversiteli gençlerle buluşuyor" adıyla seminer düzenlemek istedi. MÜSiAD, üniversitede böyle bir etkinlik yapmak için daha önce iki kez girişimde bulunmuş, ancak çeşitli nedenlerden dolayı ertelemek zorunda kalmıştı.

Mersin Üniversitesi öğrencileri MÜSiAD'ı protestolarla karşıladı. Öğrenciler önce MÜSiAD'ın etkinliği gerçekleştireceği salona sloganlarla girdiler. Sivil polisler ve MÜSiAD üyeleriyle öğrenciler arasında çıkan tartışma ve arbedenin sonucunda etkinlik salonu boşaltıldı.

Üniversite öğrencileri etkinlik salonunun girişinin önünde kol kola girerek etkinliğin yapılmasını engellemeye çalıştılar. Öğrenciler sık sık sermayenin temsilcilerini teşhir eden ajitasyonlar çıktılar ve "Sermaye defol üniversiteler bizimdir!", "Polis defol üniversiteler bizimdir!" sloganlarını atarak sermayeyi de polisleri de üniversitede istemediklerini dile getirdiler. "Biz bu etkinliği yaptıracağız" diyen polisler 9 öğrenciyi gözaltına aldılar.



## DLB Berkin'i andı!

DLB, 14 Mart'ta Avcılar Marmara Caddesi'nde Berkin Elvan anması gerçekleştirdi. Devletin katliamcı kimliğini teşhir eden DLB'liler, "Berkin'e sözümüz devrim olacak" pankartını açarak cadde girişinden Avcılar Belediyesi önüne yürüdü. Eylemde "Berkin Elvan kavgamızda yaşıyor!", "Berkin Elvan mücadeleye devam!", "Anaların öfkesi katilleri boğacak!" ve "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganları atıldı.

Belediyenin önüne gelindiğinde Berkin Elvan ve devlet dersinde katledilen tüm çocuklar için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından okunan basın açıklamasında devletin gerçek yüzü teşhir edildi ve hesap sorulacağı vurgulandı. "Berkin için 11 Mart Çarşamba günü okullarımızı boykot ettik. Liseliler olarak Gezi direnişinin kara kaşlı fidanını vurulduğu yerde andık" denilen açıklama şu şekilde devam etti: "Berkin direnişte, mücadelemizde, devrim davamızda olmaya devam edecek. Onun ve katledilen tüm çocukların özgürce yaşayabileceği bir dünya için, bu ahlaksız, hiç bir meşrutiyeti kalmayan kapitalizmi yıkmak için Berkin'e sözümüz devrim olacak!"

BDSP'nin de destek verdiği eylem basın açıklamasının ardından Çav Bella marşıyla sona erdi.

*Liselilerin Sesi / Avcılar*

## Anma ve söyleşi

15 Mart günü Ankara Sincan'da Devrimci Liseliler Birliği tarafından düzenlenen Berkin'i anma etkinliği Berkin için yazıların okunması ve konuşmalarla başladı. Etkinlik "Berkin'e sözümüz devrim olacak!" sinevizyonu ile devam etti. Okunan şiirlerle sonlandırılan etkinliğin söyleşi kısmında Berkin ve Haziran Direnişi konuşuldu.

Söyleşide Haziran Direnişi'nin liseliler üzerindeki etkisi, Berkin'in alanlarda yaşamını yitirdiği ve liselilerin Berkin'in hesabını ancak alanlarda sorabileceği vurgulandı.

*Liselilerin Sesi / Ankara*

## İzmir polisi DLB'lileri taciz ediyor

Sermaye devleti gençliğin devrimci mücadelesini engellemek için tacizlerini sürdürüyor. DLB'lilerin Berkin Elvan Haftası kapsamında yürüttükleri faaliyeti gözaltı saldırılarıyla engelleyemeyen polis, aileleri taciz etmeye ve okul müdürleri üzerinden liselileri tehdit etmeye başladı.

İzmir polisi okul müdürlerini ve DLB'lilerin ailelerini arayarak "Duvara yazı yazan da onlar, dağıtım yapan da onlar, bülten çıkaran da onlar. Bu işin elebaşı da sizin öğrencinizdir" gibi ifadelerle DLB'lileri hedef gösterdi.

Polis tacizine okul müdürünün tehditleri de eklendi. Bir DLB'li, öğrencisi olduğu okulun müdürü tarafından "Disipline gidersin, okuldan atılırsın" sözleriyle tehdit edildi. Okul müdürü DLB'linin ailesinin de tehdit etti. DLB'liler ise baskı ve tehditlerin sökmeyeceğini, devrimci gençlik faaliyetini sürdüreceklerini belirttiler.

*Liselilerin Sesi / İzmir*

## Berkin Elvan eylemleri ışığında...

# Birleşik, kitlesele, militan bir gençlik hareketi için!



Liseli bir gençken devlet tarafından Haziran Direnişi'nde katledilen Berkin Elvan'ın ölüm yıldönümü geride kaldı. Ancak liseli gençliğin hesap sorma bilinci sokaklarda karşılığını buldu. Berkin Elvan eylemlerinin toplumun ileri güçlerine sıkışması ve parçalı eylemliliklere sahne olması gençlik hareketi cephesinden olumlu bir yan değildir. Ankara'da Berkin Elvan eylemleri sürecine dair belli eksikliklerin altını çizerek, önümüzdeki döneme geçmişten çıkartılan derslerle gireceğiz.

Ankara'da Devrimci Liseliler Birliği Berkin Elvan eylemlerini bir ay öncesinde gündemine almış, bunu birleşik, kitlesele ve militan bir gençlik hareketiyle buluşturmak için faaliyetlerine başlamıştır. İlk andan itibaren solun diğer güçlerine çağrı yapmış ve bu günde ortak bir tutum almanın önemini vurgulamıştır. Ancak ne yazık ki soldaki benmerkezci bakış açısı bu süreçte de karşımıza çıkmış ve pratik faaliyet örgütleyeceğimiz süreç toplantılara sıkışan bir biçime bürünmüştür. Bu nedenle Ankara'daki tek ortak eylem olan 'DLB, Özgür Lise, Liseli YDG ve Marksist Liseliler'in eylemi' birleşikliği açısından anlamlı olmakla birlikte kendi sınırlarını aşabilen bir yerde durmamıştır. Marksist Liseliler de bir süre sonra yürüyüş güzergâhını sorun ederek eylemden çekilmiştir. Dev-Lis ve Liseli Genç Umut da bu süreçte kendi eylemlerini gerçekleştirmiştir.

### Ön hazırlığı zayıf bir eylem

Berkin eylemleri toplantıların son ana kadar sürmesi nedeniyle ön hazırlığı zayıf geçen bir eyleme dönüşmüştür. Yürüyüş güzergâhının dahi son haftada belli olması eylemin etkisini sınırlamıştır. Ortak eylemlilik süreci eylemi güçlendirmesi gerekirken, sınırlandıran bir sonuç yaratmıştır.

Devrimci Liseliler Birliği, bu sürecin uzamasına takılmamış, haftalar öncesinden çağrılarını yapmaya başlamıştır. Merkezde açtığı standlarla, okullarda ve yerelerde yaptığı konuşmalarla, eylemlerle çağrısını güçlendirmiş, nitekim bu çaba, eyleme katılıma da yansımıştır. Ön hazırlık ekseninde Batıkent'te Özgür Lise ile ortak eylem gerçekleştirilmiş, Batıkent ve Kaya Beyazıt liselerinde Berkin'in resimlerinin olduğu

kokartlar dağıtılmıştır. DLB öncülüğünde Evrensel Koleji'nde onlarca liseliyle Berkin anısına saygı duruşu gerçekleştirilmiş ve Berkin Elvan anılmıştır. Sincan'da materyaller liselere taşınmış ve Berkin eylemine çağrılar büyütülmüştür. Tüm bunlar kendi içerisinde yetersizlikleri barındırmakla birlikte DLB'nin çalışmalarını liselere yayması açısından anlamlı bir pratik yaratmıştır. Nitekim eylem günü gözaltına alınırken DLB'lilerin militan duruşu Berkin'in hesabını sorma kararlılığını da yansıtmaktadır. Bir liselinin işkence sırasında "Benden korkuyorsunuz, Berkin'den, biz liselilerden korkuyorsunuz" demesi eyleme hangi bilinçle gidildiğinin açık bir kanıtıdır.

Ancak eylem diğer güçler tarafından aynı hazırlıkla örgütlenmemiştir. Ortak eylem yine kendi içerisinde sıkışan bir eylem birlikteliğine dönüşmüştür. Liseli Genç Umut ve Dev-Lis ise bu süreçte ortak eylemliliklerin içerisinde yer almak yerine dar grupçu bakış açılarıyla kendi eylemlerini örgütlemişlerdir.

### Sonuç yerine...

Berkin Elvan'ın katledilişi toplumda bir sarsıntı yaratmış ve milyonlar Berkin'i sahiplenmişti. Ancak ölüm yıldönümünde sınırlı güçlere sıkışan eylemliliklerle Berkin anılmış oldu. Bunda aradan geçen sürecin etkisinin olması ile birlikte solun parçalı tablosunun da önemli bir etkisi var. Bu sürecin bize öğrettiği en önemli ders ise;

- 1) Ön hazırlığın liselere dayanan ve tabandan gelişen bir şekilde örgütlenmesi ihtiyacı
- 2) Sol hareketle birleşik eylemlilikleri önemsemekle birlikte, onlara takılmadan pratik faaliyetlere başlanması, DLB'nin her koşulda kendi sözünü söylemesi
- 3) Yeri geldiğinde tek başımıza dahi inisiyatif göstermenin gerekliliği
- 4) Artan saldırılara karşı liseliler cephesinden birleşik, kitlesele, militan bir gençlik hareketi yaratmanın önemi ve buna uygun bir örgütlenme tarzını yürütme zorunluluğudur.

*Ankara Devrimci Liseliler Birliği*

16 Mart 2015

# Hasan Ferit davasında planlı saldırı



Hasan Ferit Gedik'i katleden çete üyelerinin yargılama sürecinde hazırlanan bir tutanak devletin planlı saldırıları nasıl görmezden geldiğini, böylece davayı görülemez hale getirdiğini gösteriyor.

Gülsuyu çetesinin yargılanmasına 16 Mart'ta görülen 8. duruşma ile devam edilirken yaratılan provokasyonun ardından dosya HSYK'ya sevk edilerek yargılama süreci kilitlendi. İki hafta içinde görülen iki duruşmada yaşananlar ve jandarmanın hazırladığı bir tutanaksa devletin planlı saldırıya nasıl zemin hazırladığını gösteriyor.

İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 4 Mart günü görülen duruşmada Gülsuyu çetesi içeride Hasan Ferit Gedik'in ailesine saldırmaya kalkmış, adliye dışında da Ferit'i sahiplenen eylemcilerden Umut Kaya'ya silahlı saldırıda bulunmuştu. Eylem yapan devrimci ve ilericilere karşı çok sayıda TOMA, Akrep tipi zirhlı araç, yüzlerce çevik kuvvet ve onlarca sivil polis bulduğu bölgede çeteciler bu saldırıları gerçekleştirip "yakalanmadan" çıkmıştı.

## Bilinenler tutanakta

4 Mart'taki duruşmadan tutuklu çetecileri getiren jandarmanın tuttuğu tutanak ise devletin saldırıyı nasıl görmezden geldiğini gösteriyor. Jandarma tutanağında ilk olarak polis kuvvetinin duruşma salonunun güvenliğini sağlamadığı, sadece askerin önlem aldığı aktarılırken, 'ilgililerce' "başka bir güvenlik önlemi alınmasına gerek olmadığını" jandarmaya bildirildiği belirtiliyor.

Yine tutanağa göre, çetecilerden Uğur Köroğlu duruşmadaki tartışma sırasında şüpheli hareketleriyle fark edilince jandarma tarafından aranmak istendi ve belindeki yekpare bıçağı teslim etti. Askerler bu bıçağı 2015/1061 olay numarası ile adliyedeki polis noktasına teslim etti.

Aynı gün Uğur Köroğlu ve Vedat Maden adlı

## Erkan Altun uğurlandı

Kobanê'de IŞİD çetelerine karşı direnişte ölümsüzleşen Erkan Altun 13 Mart'ta son yolculuğuna uğurlandı.

Direnişe bireysel olarak katılan Erkan Altun (Komünist Nefer) için İstanbul'da Sarıgazi Cemevi'nde gerçekleştirilen törene ESP, Partizan, DHF, Alinteri, Devrimci Proletarya, Halkevleri, Mücadele Birliği ve Kaldıraç katıldı. Törende söz alan Altun'un ağabeyi Ali Hıdır Altun, "O'nun mücadelesi ile gurur duyuyoruz"

çeteciler 23 tutuklu çeteci ile selamlaşma görüntüsü altında cep telefonu da vermeye kalktı. Arama sonunda Ferhat Keleş'in üzerinde Nokia 6230 cep telefonu bulundu. Bu olay da 2015/1061 numaralı tutanakla polise aktarıldı.

4 Mart'ta alenen yaşanan bu durum jandarma tutanağına dahi geçerken polis ve diğer yetkililerin başka önleme gerek görmemesi son duruşmada da kendini gösterdi.

## Davayı kilitlemek için planlı saldırı

İlk operasyonda tutuksuz yargılanmak üzere bırakılan, ardından Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Eski Başkanı Sinan Erdem'i dükkanında silahla yaraladığı için tutuklanan Şahin Eren, Avukat Güray Dağ'a tehditler savurdu. Ayağa kalkarak bağırarak Eren "Avukat Güray Dağ seni öldüreceğim" dedi. Fakat Mahkeme hakimi bunu duymadığını iddia ederek çetecileri korudu. Ardından provokatif tutum ve hakaretlerini arttıran çeteciler kalabalık olmalarını fırsat bilerek alkışlar ve bağrışmalarla şovlarını sürdürdü. Mahkeme heyeti buna da müdahale etmeyerek saldırının önünü açtı. Tekbir getiren faşist çetecilerin saldırı girişimi karşısında avukatlar kendini savundu.

Bunun ardından mahkeme heyeti çetecilerin saldırısını " taraflar arasında tartışmalar" olarak kayda geçirdi, davanın görülemeyeceğini öne sürerek HSYK'ya sevkine ve duruşma tarihinin de bundan sonra belirlenmesine karar verdi. Bu kararla dava uzun bir süreliğine askıya alınmış oldu.

Devlet bir kez daha saldırgan çetecileri korumaya alarak göstermelik yargılanmalarının dahi önünü kapadı. Gülsuyu Mahallesi'nde terör estirmeye devam eden çetenin adliyeye bıçakla girmesi, adliye önünde silahlı saldırı gerçekleştirmesi ise kimlerin korumasında olduklarını gösterdi.

diyerek Kobanê'de direnenleri selamladı.

Altun'un arkadaşı HDP İstanbul İl Yöneticisi Rıza Taşdemir ise "Aynı Munzur'dan su içtik. Yoldaşlarımızın bayrağını taşıma sözü veriyoruz. Sözümüz yeni başlıyor. Onların mücadelesine sahip çıkmalıyız" ifadelerini kullandı.

Cemevindeki törenin ardından cenaze omuzlara alınarak yürüyüşe geçildi. Sloganların atıldığı yürüyüşte cenaze İhlamurkuyu Mezarlığı'na götürüldü.

Sarıgazi festival alanına ise Altun için taziye çadırı kuruldu. BDSP de taziye çadırına ziyaret gerçekleştirdi.

## Ümraniye'de 15 Mart anması

Gazi ve Ümraniye katliamlarının 20. yıldönümünde düzenlenen anmalarda binlerce kişi katliamları lanetledi.

Ümraniye'de 15 Mart Platformu tarafından örgütlenen yürüyüşte şehit aileleri ve yakınları en önde yürüdü. Platform bileşenlerinin de kendi pankart ve flamalarıyla katıldığı yürüyüş 30 Ağustos İlköğretim Okulu önüne kadar sürdü.

Yürüyüş sırasında Haziran Direnişi'nde Mehmet Ayvalıtış'ın katledildiği yolun üzerindeki köprüde saygı duruşu gerçekleştirildi. Açıklamayı Ümraniye'de katledilenlerden Genco Demir'in kızı Berrak Demir gerçekleştirdi. Gazi ve Ümraniye katliamlarının üzerinden 20 yıl geçtiğini söyleyen Demir, katliamın nasıl gerçekleştirildiğini anlattı. Gazi Katliamı'nın ardından 1 Mayıs Mahallesi'nde sokağa çıkan kitlenin de saldırıya uğradığını ve 5 kişinin katledildiğini hatırlattı. Demir faşist saldırılara ve katliamlara karşı her zaman olduğu gibi direneceklerini ifade ederek açıklamayı sonlandırdı.



## Beyazıt ve Halepçe katliamları lanetlendi

İnsan Hakları Derneği (İHD) İzmir Şubesi Beyazıt ve Halepçe katliamlarını lanetledi. Eski Sümerbank önünde yapılan eylemde basın açıklamasını Caner Canlı yaptı. Canlı, 16 Mart'ın katliamların ve soykırımların tarihi olduğunu söyleyerek başladığı açıklamada Beyazıt Katliamı'nda yaşamını yitirenlerin isimlerini saydı. Canlı, katliam sonrası yaşanan hukuk mücadelesini özetledi. Canlı, Halepçe Katliamı'nda 180 ila 210 bin arasında Kürdün öldürüldüğünü ifade etti. Kullanılan kimyasal silahların etkisinin uzun süre kaldığını belirtti.

Kürtlere yönelik soykırım tehdidinin halen devam ettiğine dikkat çeken Canlı, IŞİD saldırılarına Kürtlerin Kobanê direnişi ile cevap verdiğini ifade etti.

Katliamlardan sorumlu olanların yargılanmasını talep eden Canlı, İHD'nin tüzüğündeki ilkesel tutumu doğrultusunda nerede ve ne zaman yapılırsa yapılsın soykırıma karşı olduğunu belirtti.

# Tutsaklara yönelik sınırsız baskı ve katliam yasası

Hapishanelere yönelik hazırlanan yeni yasa tasarısıyla birlikte tutsakları tamamen tecrit etmeyi ve teslim almayı amaçlayan sermaye düzeni, aynı zamanda gardiyanlara da sınırsız saldırı ve katliam yetkisi veriyor. Üstelik yasal koruma zırhı da getiriyor.

Hapishaneler her daim sermaye düzeni tarafından başta devrimciler olmak üzere ilerici-muhafif kesimlerin doldurulduğu, çürümüş sermaye düzeninin karşısında duranların teslim alınmaya çalışıldığı ve katledildiği mekanlar olmuştur.

Bütün toplumu kendi çıkarları doğrultusunda şekillendirmeye çalışan sermaye düzeni, bunun karşısında duran devrimci ve ilerici güçleri hapishanelere atarak iktidarı karşısında tehlike oluşturacak güçlerden kurtulmayı amaçlamıştır.

Ancak ilerici ve devrimci güçleri hapishanelere doldurarak onları teslim almayı, istediği kimliklere dönüştürmeyi başaramayan sermaye iktidarı, bunun için tutsaklara yönelik baskı, işkence ve katliamlarını süreklileştirmiştir.

Bu çürümüş sisteme karşı olduğu için hapishanelere doldurulan tutsaklar; teslim olmak bir yana, tutsaklıkları sırasında bilinçlerini ve öfkelerini daha da bilemiştir. İşte bu sebeple tutsakları sindiremeyen sermaye iktidarı, Ulucanlar ve 19 Aralık'ta olduğu gibi defalarca katliamlara başvurmuştur.

Bu katliamların ardından F tipi tabutluklar hayata geçirilerek tutsaklar üzerindeki tecrit, baskı ve işkence uygulamaları daha da arttırıldı.

## 21 maddenin 19'u kabul edildi

Bütün bunlar sermaye iktidarına yetmemiş olacak ki, olası toplumsal gelişmelere karşı İç Güvenlik Yasası'nı hazırlayarak polise sınırsız saldırı ve katliam yetkisiyle birlikte koruma zırhı verirken benzer bir yasayı da hapishaneler için gündemine aldı.

Gardiyanlara hapishanelerde sınırsız saldırı-katliam yetkisi verilmesini ve tecrit koşullarını ağırlaştırarak tutsakların dışarıyla bütün bağlarının kesilmesini amaçlayan "Ceza İnfaz Kurumları Güvenlik Hizmetleri Kanunu Tasarısı" 15 Ocak 2013'te TBMM Başkanlığı'na sunulmuş, 27 Haziran 2014'te de Adalet Komisyonu'ndan geçerek TBMM Genel Kurulu gündemine taşınmıştı.

21 maddeden oluşan tasarının 19 maddesi sessiz-sedasız kabul edilirken, tasarıyla birlikte gardiyanlara tutsaklara yönelik saldırılarında eğitilmiş köpekler, kapalı alanda kullanımı yasak olmasına karşın biber gazı, basınçlı su ve silah kullanma yetkisi verildi.

## Silah kullanma yetkisi arttırılıyor

Tasarının temel gerekçelendirmesinde "toplumsal yaşama karşı uyumsuzluk göstermiş kişilerin iç dünyalarına nüfuz ederek iyileştirilmeleri" ibaresine yer verilerek amaçlananın tutsakları teslim almak olduğu ortaya konuyor.

Tasarıda "kanuna uygun bir emrin ifası sırasında



aktif veya pasif direniş gösterilmesi" ifadesi ile tutsakların gösterdiği en ufak bir tepki karşısında dahi gardiyanlara sınırsız saldırma yetkisi tanınıyor. Üstelik 'direnişin niteliğine göre' uyarı yapmadan da gardiyanların bu "yetkiyi" kullanmasının önü açılıyor.

Tasarıyla birlikte silah kullanma yetkisi sınırsız hale getirilirken, "Karşı koymaya elverişli eşyaların teslim edilmesi istendiği halde teslim edilmemesi" durumunda bile silah kullanma yetkisi tanınarak tutsakların her şeye itaat etmesi amaçlanıyor. Tasarıda yer alan muğlak ifadelerle de bütün bu saldırılar için yasal zemin sınırsız bir çerçeveye kavuşturuluyor.

## Sınırsız arama ve baskı

Tasarıyla birlikte tutsakların yaşamlarının tam bir cehenneme çevrilmesi amaçlanırken hücrelerde, koğuşlarda, nakil aracı ve hastanelerdeki tutsak koğuşlarında bile sınırsız arama yetkisi getiriliyor. Tasarıda ziyaretçi görüşmelerinin de tamamıyla kayıt altına alınması yer alıyor. Görüşler halihazırda fiilen engellenirken bu dayatmayla birlikte tutsakların

ve ziyaretçilerin karşı çıkması sonucu da ortadan kaldırılmış olacak.

Ayrıca 'örgütü temsil ettiği' gerekçesiyle her türlü afiş, yazı ve resim nedeniyle hapis cezası öngörülüyor. Hastanelere sevk dahil kelepçeli sevk ve nakil uygulaması esas hale gelecek.

## Katillerin isimleri gizlenecek

Tasarıyla birlikte hapishanelerin 'dış koruma sorumluluğu' jandarmadan alınarak Adalet Bakanlığı'na devrediliyor. Önemli bir ayrıntı da tutsaklara yönelik saldırı gerçekleştirenlerin isimlerinin saklanması. Tasarıyla birlikte tutsaklara yönelik saldırıları gerçekleştiren gardiyan, asker ve polislerin kimlikleri de gizli tutulacak. Bu da daha önce gerçekleştirilen katliamlar sonrasında fiili olarak katilleri koruyan devletin bu tetikçilerine yasal koruma zırhı getirmesi ve onların da daha pervasız saldırması anlamına geliyor. Yani sermaye devleti, bu düzenlemeyle birlikte hapishanelerde de yeni katliamlara hazırlık yapıyor.

## İHD: Çocuk cezaevleri kapatılsın

İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu, hapishanelerdeki baskı ve şiddete dikkat çekmek için 14 Mart'ta eylemdeydi.

Galatasaray Meydanı'nda toplanan İHD'liler basın açıklaması gerçekleştirdi. Diren İnaç, devletin taraf olduğu tüm uluslararası anlaşmalara rağmen çocukları ne dışarıda ne de içeride koruyacak önlemleri olmadığını ifade etti. Devletin sorumluluğundaki hapishanelerde her gün çocukların haklarının gasp edildiğini, işkence ve kötü muamele haberleri geldiğini ifade eden İnaç, açıklamaya şöyle devam etti: "Çocuklar hapishanelere girdikleri andan itibaren görevlilerin şiddeti ve katı uygulamaları ile

karşılaşmaktadır. Siyasi çocuklar ise bunlara ek olarak baskı ve sindirmelere maruz kalmakta. En temel hakları ihlal edilmekte, küçük bedenlere her türlü eziyet yapılmaktadır."

Pozantı Hapishanesi'ndeki "taş atan çocuklar" olarak bilinen ve müebbet hapisle yargılanan çocukların adli tutuklu çocukların yanına verilmesi ve işkenceye uğramasına değinen İnaç, infaz koruma memurları için 'soruşturmaya yer olmadığına' hükmedilirken mağdur çocuklara hapis istemiyle dava açıldığını aktardı.

İnaç, işkence nedeniyle Van M Tipi Kapalı Hapishanesi'ndeki çocuk tutuklularla görüşen avukatların kurs bahanesiyle sarıklı ve cübbeli kişilerin içeri girdiğini ve çocuklara İŞİD propagandası yaptığını ifade ettiklerini aktardı.

**Kızıl Bayrak / İstanbul**



**SUÇ**  
**SUÇ TARİHİ VE YERİ**  
: Tehdit  
: 21.02.2015 MERSİN

**SORUŞTURMA EVRAKI İNCELENDİ:**

Her ne kadar suç tarihinde şüphelinin, kamuoyunda Özgecan Aslan'ın cinayeti olarak bilinen olayla ilgili, oluşan tepki sonrasında Bahçe Mahallesi'nde kurulan taziyeye çadırı önünde şüphelinin de aralarında bulunduğu bir grubun, olay yerinde bulunan basına açıklama yapması ve bu kapsamda şüphelinin de mağduru tehdit ettiği iddiası üzerine müsnet suçtan soruşturmaya başlanmış ise de,

Kolluk ekiplerince olaya ilişkin alınan kamera görüntüleri ile şüphelinin beyanları bir bütün olarak incelendiğinde şüphelinin, kamuoyunda Özgecan Aslan cinayeti olarak bilinen olayla ilgili Cumhuriyet Halk Partisi Hatay İl teşkilatı tarafından organize edilen taziyeye ziyareti kapsamında, olay yerinde kurulan taziyeye çadırını ziyarete geldiği, ziyareti sonrasında basın mensurlarına düşünceleri alınmak istenen şüphelinin açıklamalarının sonunda

## Erdoğan'dan Abdöcan'ın annesine dava

Berkin'in annesini seçim meydanlarında yuhalatan dinci gericiğin şefi Tayyip Erdoğan, Hatay'da Haziran Direnişi sırasında polis tarafından katledilen Abdullah Cömert'in annesi Hatice Cömert'e 'tehdit' gerekçesiyle dava açtı.

Abdullah Cömert'in ağabeyi Zafer Cömert, annesi hakkında açılan davayı duyurdu. Mahkeme celbinin fotoğrafını paylaşan Zafer Cömert, "Emri ver oğlunu katletti sonra da git şikayetçi ol. Yeni Türkiye alın işte, dün ben bugün annem. 58 yaşında annem binlerce korumalı Tayyip'i tehdit etmiş. Tayyip de korkup şikayetçi olmuş" ifadelerini kullandı.

Açılan davada 'suç'un tarihi '21 Şubat 2015' olarak belirtilirken yeri ise Mersin olarak gösterildi.

### Anne katile tepki gösterince...

Anne Cömert, söz konusu tarihte Mersin'in Tarsus ilçesinde katledilen Özgecan Aslan'ın ailesini ziyaret etmişti. Soruşturma celbinde, taziyeye çadırına gelen anne Cömert'in "İnşallah Recep Tayyip Erdoğan o kefen bile giyemeyecek, o kefen ona nasip olmayacak, inşallah yanarak ölecek, inşallah!" diyerek konuşmasını sonlandırdığı iddia edildi.

### "Damatlık yerine kefen giydirdim"

Anne Cömert, oğlu ve Özgecan Aslan'ın katillerinin en ağır ceza almasını istemiş ve şunları söylemişti: "Her cuma Abdullah'ın mezarına gidiyorum. Oğlum toprak altında ama katiller dışarıda. Bizim çocuklarımız iyi yaşamak, kardeşçe yaşamak ve özgürlük için sokağa çıktı. Ama kimseye zarar vermedi, hırsızlık yapmadı, tecavüz etmedi. Ama katiller hala dışarıda, tutuklu değil. Emir veren, destek olan herkes onun gibi katil. Çocuklarımız şerefi ile öldü. Abdullah, Özgecan, Ali İsmail, Ahmet Atakan, Mehmet, Ethem, Berkin hepsi gencecikler. Ben oğluma damatlık yerine kefen giydirdim."

# TİHV: Ödemiyoruz!



Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV), Haziran Direnişi sürecinde polis işkencelerini raporlaştırdığı ve işkenceye uğrayanları tedavi ettiği için vakıf hakkında verilen para cezasını ödemeyeceklerini duyurdu.

Haziran Direnişi'nin hemen ardından 18-21 Haziran tarihleri arasında SGK tarafından TİHV'in Ankara'daki merkezi denetime tabi tutulmuş ve vakıfta yarı zamanlı çalışmasına ve aynı zamanda başka bir işyerinde çalıştığına belgesi olmasına rağmen, TİHV çalışanı 'tüm ay hizmet sunuyor' olarak gösterildi.

Bununla birlikte TİHV'e toplam 130 bin TL'ye yakın para cezası kesildi. Bu saldırıya karşı açığı davalardan olumsuz yanıtlar alan TİHV, 18 Mart'ta İstanbul Temsilciliği'nde basın toplantısı düzenledi.

Çağdaş Eczacılar Derneği, Ceza İnfaz Sisteminde Sivil Toplum Derneği, İHD İstanbul Şubesi, İstanbul Tabip Odası, Ruh Sağlığında İnsan Hakları Girişimi, Hafıza Merkezi yöneticilerinin yanı sıra Akın Birdal da toplantıya katılarak TİHV'e destek sundu.

### "Bu parayı devlete vermeyeceğiz"

Toplantıda ilk sözü alan TİHV Genel Başkanı Şebnem Korur Fincancı, yaşanan süreci özetledi. Denetim ve cezanın Haziran Direnişi'nin arkasından geldiğine dikkat çeken Fincancı, devletin uyguladığı işkenceleri görünür kıldıkları ve işkenceye uğrayanları tedavi ettikleri için para cezasıyla sindirilmeye çalışıldıklarını ifade etti.

2014 yılında işkence gören 997 kişiye tedavi ve rehabilitasyon hizmeti verdiklerini, bunun için 618 bin TL sağlık harcaması yaptıklarını hatırlatan Fincancı, kendilerine kesilen para cezasının işkenceye uğramış 200'den fazla kişinin tedavisinin engellenmesi anlamına geleceğini vurguladı.

Bu nedenle cezaı ödemeyi reddettiklerini belirten Fincancı, "Geri adım atmayacağız, bu parayı devlete vermeyeceğiz" dedi. Bu saldırının yalnızca TİHV'e yönelik olmadığını, insan haklarına yönelik

çalışma yapan bütün kurumların benzer saldırılarla karşılaştığını ve aynı zamanda işkenceye uğrayanların da bu saldırının hedefi olduğunu belirtti. Cezaı işlemin geri alınmasını ve hak ettikleri özürün kendilerine iletilmesini talep etti.

İHD ve TTB'ye yönelik benzer saldırıların yaşandığını hatırlatan Fincancı, bu saldırı karşısında mücadele edeceklerini söyleyerek bütün ilerici kurumları dayanışmaya ve ortak mücadeleye çağırdı.

### "TİHV'in yanındayız"

Fincancı'nın ardından, toplantıya katılan kurumların yöneticileri de konuşmalar yaparak TİHV'de görev alanların özverili çalıştığını, kendi üyesi oldukları kurumların da benzer saldırılarla karşılaştığını belirterek bu mücadelede TİHV'in yanında olduklarını ilan ettiler.

*Kızıl Bayrak / İstanbul*

## Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/11 \* 20 Mart 2015 \* Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

**Yönetim Adresi:** EKSEN YAYINCILIK  
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

**Tlf. No:** (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

**e-mail:** info@kizilbayrak.net

**twitter:** @kizilbayraknet

**www.kizilbayrak.net**

**Baskı:** SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.  
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

# Taşeron köleliğine son vermek için...

## BİR ADIM ÖNE!



İşçi sınıfı için taşeronluk, cehennemin diğer adıdır. İster özel sektörde olsun isterse kamuda, en ağır çalışma koşulları taşeron işçilerine dayatılmaktadır. Çoğu zaman kadrolu işçilerin yaptığı işin aynısını yapmalarına rağmen, taşeron işçilerinin ücretleri ve sosyal hakları türlü türlü yollarla gasp edilmektedir.

Ancak taşeron işçileri için sorun sadece ücretlerin ve sosyal hakların gasp edilmesi sınırında da görülemez.

İşçilerin bir bütün olarak sermaye için bir değeri olmadığı bir gerçek olsa da, taşeron işçileri bu "değersizliğin" en alt tabakasını oluştururlar. Sadece en kötü ve kirli işlerin yaptırılması için değil, örneğin daha geçtiğimiz ay sosyal medyadan yayılan bir fotoğraf karesinde görüldüğü gibi, taşeron işçileri koluna ip bağlanıp "duba" niyetine kullanacağı bir aparatır patronlar için. Yani, insan olduğu unutulandır taşeron işçileri.

Elbette, bu durum patronlar sınıfı için tamamen bilinçli bir politika. Hatta, patronlar böylece bir taşla birkaç kuş birden vurmuş oluyorlar.

Özel sektörde taşeronluk, işçilerin sendikalaşmasının önünde bir engel olarak kullanılıyor. Çoğu zaman aynı patrona ait farklı farklı şirketlerde kayıtlı işçilerin örgütlenmesinin önüne geçilmeye çalışılıyor.

Kimi büyük işyerlerinde ve kamuda ise hem en kötü işler ihaleler yolu ile taşeron işçilerine yaptırılıyor, hem de bugüne kadar buralarda elde edilmiş hakları bu işçilerin kullanmasının önüne geçiliyor. Böylece, kadrolu işçiler de sürekli olarak bir baskı ve tehdit altında çalıştırılmak isteniyor.

Her hak arama eylemini "yasadışı" ilan eden patronlar, özellikle taşeronluk gibi işçilerin sadece hakkına değil, onuruna da saldırdıkları durumlarda hiçbir yasa-kural da tanımıyorlar.

### Taşeron Cumhuriyeti...

Her geçen gün daha çıplak bir şekilde görüldüğü

gibi, tek tek patronların art niyetlerinin ürünü değil taşeronluk. Patronlar sınıfı bir bütün olarak taşeronluğa dayalı bir çalışma sistemi inşa ediyor.

Özellikle kamuda, bir yandan sözde "hizmet" adına her gün yeni vergi kesintileri yapılırken, "sözde" bu vergilerle almamız gereken hizmetler de fahiş fiyatlara satılarak taşeron şirketler için bir rant kapısına dönüştürülüyor. Madenlerde bile, taşeronluk sistemi en ilkel biçimi olan "dayıbaşılık" ile uygulanıyor ve Soma'da yaşandığı gibi katliamların yolu açılıyor.

AKP'si, CHP'si, MHP'si ve diğer tüm sermaye partileri taşeronluğun ilk elden uygulayıcıları olarak karşımıza çıkıyorlar. Ekranlarda bol bol ahkam kesenler, ellerinde tuttıkları belediyelerde taşeron işçilere çekmedikleri çile bırakmıyorlar.

El ele ve adım adım bir Taşeron Cumhuriyeti inşa ediyorlar. Sadece son 10 yılda taşeron işçisi sayısının dört kat artarak 1,5 milyona ulaşması bu çıplak gerçeği en yalın hali ile gösteriyor.

Elbette onlardan farklı bir tutum beklemek gerekmiyor. Sadece patronların temsilcisi oldukları için değil, kendileri yıllardır ABD başta olmak üzere emperyalist devletlerin taşeronluğunu yaptıkları için işçi sınıfını da bu kölelik ilişkisine dolgu malzemesi yapmak istiyorlar.

### Öfke büyüyor!

Onlar, ülkeyi baştan sona bir taşeron cennetine çevirmek için canla başla çalışırken, insan onuru hiçe sayılan taşeron işçileri arasında ise büyük bir öfke mayalanıyor.

Karayollarında, belediyelerde, hastanelerde, kuralsızlığın kol gezdiği her yerde taşeron işçileri her geçen gün daha güçlü bir şekilde haklarına nasıl sahip çıkabileceklerini tartışıyor. Özellikle hastanelerde ve belediyelerde taşeron işçileri siyasetin dolgu malzemesi yapılarak yandaş sendikalara peşkeş çekilmeye çalışılsa da, her yerde sendikalaşmanın

gerekliliği ve taşeron köleliğine son vermenin zorunluluğu tartışılıyor.

Güvencesizliğe ve geleceksizliğe mahkum edilmeye çalışılan işçiler, insan onuruna yakışan bir çalışma düzeni için çıkış yolu arıyor.

### Greif işçilerinin yolunda ileri...

Bu yolu ise geçtiğimiz yıl taşeron köleliğine bayrak açarak çalıştıkları fabrikayı 2 ay boyunca işgal eden Greif işçileri gösteriyor.

44 ayrı taşeronun bulunduğu Greif'te, patron böylece işçilerin birleşip hakkını aramasına engel olabileceğini düşünüyordu. Ancak kadrolu ve taşeron işçileri sınıf bilinci ile çıktıkları yolda tüm engelleri aşarak Greif asalağına ve işbirlikçilerine kök söktürdüler.

Sadece kadrolu işçilerle etkisiz bir grev yapmaktansa kadrolu ve taşeron işçileri ele ele vererek haklarına ve geleceklerine sahip çıktılar. Kurtuluşumuzun hep birlikte olduğunu bizlere bir kez daha hatırlattılar.

Bugün de, tüm işçiler için olduğu gibi taşeron köleliği altında inim inim inletilen işçiler için de Greif işçilerinin açtığı yoldan yürümek tek çıkış yoludur.

Ne meclis, ne sermaye partileri, ne de ihanetçi sendikacıların taşeron işçilerinin sorunları çözmek gibi niyeti yoktur, olamaz. Onlar ancak sahipleri olan patronlara hizmeti ve kendi koltuklarını korumayı düşünürler.

Taşeron köleliğine son vermek, bu sorunu en ağır şekilde yaşayan işçilerin mücadelesi ile mümkündür. Bunun için taşeron köleliğine son vermek isteyen öncü işçilerin bir adım öne çıkmasından ve geleceği kazanmak için mücadeleye atılmasından başka bir yol yoktur.

(Ankara İşçi Bülteni GREV'in Mart 2015 tarihli sayısından alınmıştır...)